

EUROOPA KESKPANK

EUROSÜSTEEM

2014. aastal on
kõigil EKP
väljaannetel 20-eurose
pangatähe motiiv.

AVALIK KONSULTATSIOON

Euroopa Keskpanga määruse eelnõu kohta

Euroopa Keskpanga määrus, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus)

Veebruar 2014

Selle dokumendi eesmärk on aidata huvitatud sidusrühmadel mõista ja hinnata ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse eelnõu (vt III osa). Dokumenti ei saa kasutada tõlgendamiseks ja see ei ole õiguslikult siduv. Euroopa Keskpank võib ühtse järelevalvemehhanismi määruse vastuvõetud lõplikus versioonis asuda teistsugusele seisukohale, kui käesolevas dokumendis esitatud seisukoht. Üksnes Euroopa Liidu Kohus võib avaldada ELi õiguse sätete õiguslikelt siduvaid tõlgendusi.

Märkusi oodatakse üksnes käesoleva dokumendi III osa kohta.

Dokument koosneb kolmest osast:

- I. Raammääruse reguleerimisala ja põhjendused (inglise keeles)
- II. Raammääruse eelnõu sisu (inglise keeles)
 - A. Olulisuse hindamise meetodika
 - B. Ühtne järelevalvemehhanism ning EKP ja riiklike pädevate asutuste roll oluliste ja vähem oluliste järelevalvealuste üksuste järelevalves
 - C. Järelevalvemenetlused ühtses järelevalvemehhanismis: üldpõhimõtted
 - D. Mikrotasandi usaldatavusjärelevalve ülesannetega seotud menetlused
 - E. Makrotasandi usaldatavusjärelevalve ülesannetega seotud menetlused
 - F. EKP järelevalvevolitused
 - G. Halduskaristused
 - H. Tiheda koostöö tegemise kord
 - I. Üleminekusätted
- III. Raammääruse eelnõu

© Euroopa Keskpank, 2014

Aadress	Kaiserstrasse 29, 60311 Frankfurt am Main, Saksamaa
Postiaadress	Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurt am Main, Saksamaa
Telefon	+49 69 1344 0
Veebileht	http://www.ecb.europa.eu

Kõik õigused on kaitstud. Taasesitus õppe- ja mitteärilistel eesmärkidel on lubatud, kui viidatakse algallikale.

I. SCOPE AND RATIONALE FOR A FRAMEWORK REGULATION

Council Regulation (EU) No 1024/2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions¹ (hereinafter the ‘SSM Regulation’) establishes the Single Supervisory Mechanism (SSM)². The SSM Regulation entered into force on 3 November 2013. The ECB will assume its SSM-related tasks from 4 November 2014.

The SSM Regulation confers on the ECB both (a) micro-prudential supervisory tasks (Article 4 of the SSM Regulation); and (b) macro-prudential supervisory tasks (Article 5 of the SSM Regulation).

1. The Single Supervisory Mechanism

The SSM is the system of financial supervision composed of the ECB and the national competent authorities (NCAs) of participating Member States³. Within the SSM, the ECB will be responsible for the direct supervision of significant credit institutions, while NCAs will be responsible for the direct supervision of less significant credit institutions⁴. The ECB will also be responsible for the effective and consistent functioning of the SSM. In this context, it will be exclusively competent to grant and withdraw authorisations for credit institutions and to assess acquisitions of qualifying holdings in all credit institutions. Furthermore, the ECB will be able to address general instructions to NCAs regarding the supervision of less significant supervised entities and will retain investigatory powers over all supervised entities. Such powers include the authority to request information, conduct investigations, carry out on-site inspections, as well as the power to take up direct supervision over less significant supervised entities when necessary to ensure a consistent application of high supervisory standards.

NCAs will assist the ECB in the preparation and implementation of any acts relating to the exercise of the ECB’s supervisory tasks, including the on-going day-to-day supervision of significant supervised entities and related on-site inspections.

Non-euro area Member States also have the possibility to participate in the SSM through the establishment of a close cooperation between the NCA of the non-euro area Member State and the ECB.

2. The draft Framework Regulation

2.1 Legal basis and format of the framework

Article 6(7) of the SSM Regulation provides that ‘the ECB shall, in consultation with national competent authorities, and on the basis of a proposal from the Supervisory Board, adopt and make public a framework to organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM

¹ OJ L 287, 29.10.2013, p. 63.

² The legal basis for the SSM Regulation is Article 127(6) of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) which gives to the Council the power, by means of regulations, to confer specific tasks on the ECB concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

³ See Article 2(9) of the SSM Regulation.

⁴ For the distinction between significant and less significant credit institutions, please refer to Part II.A of this document.

Regulation]’. Pursuant to Article 33(1) of the SSM Regulation, the ECB shall publish such framework by 4 May 2014. Before adopting the framework, the ECB must carry out open public consultations⁵. In accordance with the Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the ECB⁶, the framework has been sent to the relevant committee of the European Parliament before the launch of the public consultation.

In addition, Article 33(2) of the SSM Regulation provides that after 3 November 2013, the ECB shall ‘publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by this Regulation’.

It has been decided that the framework referred to in Articles 6(7) and 33(1) of the SSM Regulation should take the form of an ECB regulation (hereinafter the ‘Framework Regulation’)⁷. Article 4(3) of the SSM Regulation provides that the ECB may adopt regulations only to the extent necessary to organise or specify the arrangements for the carrying out of the tasks conferred upon it under the SSM Regulation.

An ECB regulation has general application. It is binding in its entirety and directly applicable in all Member States whose currency is the euro. It is thus the appropriate legal instrument to ‘organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM Regulation]’. The SSM Regulation and the Framework Regulation (once adopted by the ECB’s Governing Council) will both form part of Union law and will prevail over national law for the aspects that they regulate.

Article 33(2) of the SSM Regulation is further assessed in section 2.2 below.

2.2 Scope of the framework

The purpose of the Framework Regulation (in its current draft form hereinafter referred to as the ‘draft Framework Regulation’) is to lay down all the rules and procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs to ensure a good functioning of the SSM. In particular, the draft Framework Regulation sets out rules that are relevant for defining the rights and obligations of supervised entities and third parties. Another important objective is to provide greater legal certainty, for example, as regards pending procedures.

Pursuant to Article 6(7) of the SSM Regulation, ‘the framework shall include, at least,’ the following aspects:

⁵ Article 4(3) of the SSM Regulation

⁶ Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the European Central Bank on the practical modalities of the exercise of democratic accountability and oversight over the exercise of the tasks conferred on the ECB within the framework of the Single Supervisory Mechanism (OJ L 320, 30.11.2013, p. 1).

⁷ The competence of the ECB to issue regulations is based on the first indent of Article 132(1) TFEU and Article 34.1 of the Statute of the European System of Central Banks and the European Central Bank (hereinafter the ‘Statute of the ESCB’). Pursuant to these two provisions, the ECB may make regulations to the extent necessary to implement the tasks defined in Article 25.2 of the Statute of the ESCB. That article provides that, in accordance with any regulation of the Council under Article 127(6) TFEU, i.e. in this case, the SSM Regulation, the ECB may perform specific tasks concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

- (a) the methodology for assessing and reviewing the criteria laid down in the SSM Regulation for determining whether a credit institution is significant or not;
- (b) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions; and
- (c) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.

These aspects are set out mainly in Part IV (Determining the status of a supervised entity as significant or less significant), Part VI (Procedures for the supervision of significant supervised entities) and Part VII (Procedures for the supervision of less significant supervised entities) of the draft Framework Regulation.

To pursue the above mentioned objectives, the draft Framework Regulation also addresses certain additional issues. These are necessary as the organisation of the SSM tasks, involving an allocation of tasks and cooperation between the ECB and NCAs, requires the Framework Regulation to include aspects going beyond those expressly mentioned in Article 6(7) of the SSM Regulation. Such aspects include, for example, issues relating to macro-prudential decisions (Part VIII), close cooperation (Part IX), investigatory powers (Parts II and XI), authorisations and qualifying holdings (Part V) and the sanctions regime (Part X). Moreover, Part III of the draft Framework Regulation lays down the main due process rules for the adoption of the ECB's supervisory decisions, for example the right to be heard, access to files and language regime. For clarity and transparency reasons, the procedures governing the cooperation between the ECB and the NCAs and how credit institutions under the scope of the SSM are supervised are laid down in a single legal act rather than in several different legal acts.

2.3 Objectives, benefits and costs of the framework

The draft Framework Regulation covers the aspects relating to the cooperation between the ECB and the NCAs under the SSM and addresses the organisational and procedural issues that need to be clarified for the benefit of supervised entities.

The draft Framework Regulation has been drafted with the aim of achieving legal certainty, cost efficiency and proportionality, in accordance with transparency standards. The objectives and benefits of each Part of the draft Framework Regulation can be summarised as shown in the table below.

<i>Part</i>	<i>Objectives</i>	<i>Benefits</i>
Part I	Lay down subject matter, purpose and definitions.	Specify the scope of the Framework Regulation and define terms not already defined in the SSM Regulation.
Part II	Lay down the principles governing the role and functioning of the Joint Supervisory Teams (JSTs), which are established by the ECB for	Acknowledge the existence and the role of JSTs. Inform credit institutions about

	<p>the supervision of significant credit institutions.</p> <p>Clarify how the SSM impacts on the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the right of establishment and the freedom to provide services within the participating Member States.</p>	<p>which authority they must notify when they exercise their right of establishment and/or freedom to provide services, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part III	<p>Clarify the procedural rights granted to credit institutions in relation to any supervisory decisions taken by the ECB, building on the principle of due process laid down in Article 22 of the SSM Regulation.</p>	<p>Improve transparency as regards the decision-making procedure within the SSM. Clarify procedural rights granted to supervised entities.</p>
Part IV	<p>Implement Article 6(7)(a) of the SSM Regulation, which requires that the methodology for the assessment of the criteria referred to in Article 6(4) is further specified by the ECB.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part V	<p>Clarify the role of the ECB and of NCAs in each step of the decision-making process regarding authorisation, withdrawal of authorisation and assessment of the acquisition of qualifying holdings in a credit institution.</p>	<p>Inform credit institutions about which authority they must notify regarding an application for an authorisation or the acquisition of qualifying holdings, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part VI	<p>Implement Article 6(7)(b) of the SSM Regulation by defining the procedures applying to the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VII	<p>Implement Article 6(7)(c) of the SSM Regulation by defining the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VIII	<p>Specify the procedures governing the coordination between the ECB and NCAs and national designated authorities (NDAs) regarding macro-prudential measures.</p>	<p>Clarify the role of the ECB and the cases where it can adopt macro-prudential measures.</p>

Part IX	Lay down the modifications subject to which the provisions of each Part of the Framework Regulation apply to credit institutions and NCAs of Member States in close cooperation.	Clarify how the Framework Regulation applies to credit institutions in Member States in close cooperation, based on the general principles laid down in Article 7 of the SSM Regulation.
Part X	Clarify the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the imposition of penalties under Article 18 of the SSM Regulation. Lay down the procedure applying to the investigation of an infringement, including the role of an independent investigating unit.	Further specify Article 18 of the SSM Regulation. Ensure the separation between the investigation phase and the decision-taking phase.
Part XI	Specify the procedure for cooperation between the ECB and NCAs as regards the exercise of investigatory powers by the ECB.	Avoid duplication of tasks and ensure the exchange of all necessary information between the ECB and NCAs.
Part XII	Lay down transitional provisions for the period from the entry into force of the Framework Regulation until the ECB assumes its supervisory tasks on 4 November 2014.	Clarify the status of pending procedures. Ensure the continuity of international arrangements (memoranda of understanding (MoUs)) entered into by NCAs.

The costs incurred by the ECB in relation to the tasks conferred on it under Articles 4 to 6 of the SSM Regulation will be covered by the fees that the ECB will levy on supervised entities, in accordance with Article 30 of the SSM Regulation. The way fees are to be calculated and levied will be laid down in a separate ECB regulation. This ECB regulation on fees will be subject to a separate public consultation.

As already stated, the purpose of the draft Framework Regulation is to implement Article 6(7) of the SSM Regulation and further specify the arrangements governing the cooperation between the ECB and NCAs. Article 33(2) of the SSM Regulation provides that the ECB shall, after 3 November 2013, publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by the SSM Regulation. The European legislative bodies are keen for this implementation to be carried out swiftly, i.e. that the necessary framework is published six months after the entry into force of the SSM Regulation so that effective supervision by the ECB can start as early as 4 November 2014. The Framework Regulation only implements policy choices regarding the supervisory architecture in participating Member States that have already been taken by the Union legislature in the

SSM Regulation. In drafting the Framework Regulation, the ECB's overall aim is to implement these policy choices in a cost-effective way.

2.4 Rules not covered by the framework

The draft Framework Regulation has been prepared taking full account of the SSM supervisory model that the ECB, in consultation with NCAs, has developed with the purpose of ensuring the effectiveness and consistency of the SSM. A guide to the SSM supervisory practices will be published by the ECB in due course. As for the draft Framework Regulation, it focuses on the organisational and procedural aspects that require legal implementation.

Other rules such as the rules⁸ regarding decision-making in the Supervisory Board and the relationship with the Governing Council, for instance, the non-objection procedure provided for under Article 26(8) of the SSM Regulation, the legal instruments establishing the Administrative Board of Review and the Mediation Panel as well as the rules regarding separation of the ECB's supervisory tasks from the ECB's monetary policy function⁹ will complement the institutional and legal framework applicable to the SSM and will be published on the ECB's website. In addition, the levy of supervisory fees will be subject to a separate ECB legal act¹⁰ as mentioned in section 2.3 above.

In relation to close cooperation, the procedure for the establishment of such arrangements will be laid down in a specific ECB decision based on Article 7 of the SSM Regulation. For that reason, the draft Framework Regulation simply specifies the operational arrangements between the ECB and NCAs in close cooperation that will apply once a regime of close cooperation has been established.

⁸ Article 26(12) of the SSM Regulation provides that the Governing Council shall adopt internal rules setting out in detail its relation with the Supervisory Board. The second sentence of Article 26(12) lays down the obligation on the Supervisory Board to adopt its rules of procedure.

⁹ Article 25(3) of the SSM Regulation provides that, for the purposes of separating tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation from monetary policy, the ECB shall adopt and make public any necessary internal rules.

¹⁰ Article 30 of the SSM Regulation.

II. CONTENT OF THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

A. Methodology for assessing significance

Article 6 of the SSM Regulation changes the current supervisory architecture for credit institutions established in participating Member States. In principle, the ECB will now be responsible for the supervision of significant supervised entities and NCAs will be responsible for the supervision of less significant supervised entities.

The SSM Regulation sets out the basic criteria for determining significance¹ and lays down that a specific methodology for assessing these criteria shall be established. This is done in Part IV of the draft Framework Regulation.

Whether a supervised entity or a supervised group² is regarded as significant is determined at the highest level of consolidation in a participating Member State: all credit institutions that are part of a significant group will be subject to direct supervision by the ECB on a consolidated and on an individual basis.

1. The methodology

Since the status of a credit institution as significant or less significant can change over time, Part IV establishes a procedure for reviewing and determining this status on an on-going basis and for determining the date on which a change of supervisory authority becomes effective³.

With regard to the *size criterion*, the Framework Regulation specifies how the ‘total value of assets’ criterion is determined. The mixed/end-state approach is proposed: as a general rule, effective from the start, where such data are available, total assets according to the prudential perimeter of consolidation will be used for all credit institutions to determine the total value of assets. Figures according to the accounting perimeter, as reported in public financial statements, are considered a fall-back option to be used for credit institutions that are not required to report figures reflecting the prudential perimeter.

If a credit institution forming part of a group is included in ‘the three most significant credit institutions in [a] participating Member State’, another criterion under Article 6(4) of the SSM Regulation, then the entire group is regarded as significant. This is also the rule that applies when one of the credit institutions forming part of a group has requested or receives direct public financial assistance from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM).

¹ Article 6(4) of the SSM Regulation. The criteria laid down are: (i) size, (ii) importance for the economy of the European Union or a participating Member State, (iii) significance of cross-border activities, (iv) request for or receipt of public financial assistance directly from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM), and (v) qualifying as one of the three most significant credit institutions in a participating Member State.

² Supervised entity and supervised group are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

³ Articles 43 to 47 of the draft Framework Regulation.

The change in status of a supervised entity from significant to less significant and vice versa will be determined in an ECB decision. When a supervised entity fulfils any of the criteria laid down in Article 6(4) of the SSM Regulation, subject to the relevant ECB decision, the ECB will assume direct supervision within one year of the date of notification of the decision. Following the change from significant to less significant, as a general rule, the corresponding change in supervisor will only be implemented if the supervised entity has not fulfilled any of the relevant criteria for significance for at least three consecutive calendar years⁴. As regards pending procedures, the Framework Regulation provides that, as a rule, when an authority has started a procedure, it remains competent to finish that procedure, even after the effective change of competence.

Particular circumstances may justify the view that, although one or more of the criteria of significance are fulfilled, the classification of a supervised entity as significant is inappropriate, taking into account the objectives and principles of the SSM Regulation.

2. List of significant and less significant credit institutions

The ECB will publish a list on its website naming those credit institutions identified as significant supervised entities or forming part of a significant supervised group. Each significant supervised entity will also be the addressee of an ECB decision before the date on which the ECB is to assume direct supervision. Furthermore, the ECB will publish on its website a list including each entity that is supervised by an NCA together with the name of the supervising NCA. These lists will be updated on a regular basis and will provide legal certainty to credit institutions that remain under direct NCA supervision.

B. The SSM and the respective roles of the ECB and NCAs in the supervision of significant and less significant supervised entities

1. Organisation of the SSM

The SSM is composed of the ECB and of NCAs of participating Member States. NCAs are designated by participating Member States in accordance with Regulation (EU) No 575/2013⁵. The draft Framework Regulation takes account of the fact that, in some participating Member States, national central banks (NCBs) have been assigned certain supervisory tasks under national law although they are not NCAs. In this case, the provisions of the Framework Regulation apply to NCBs, where appropriate, with respect to those tasks assigned to them by national law⁶.

⁴ Article 47 of the draft Framework Regulation.

⁵ Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 (OJ L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁶ Part I clarifies in respect of the definition of NCA laid down in Article 2(2) of the SSM Regulation that this definition ‘is without prejudice to arrangements under national law which assign certain supervisory tasks to a national central bank (NCB) not designated as an NCA. In this case, the NCB shall carry out these tasks within the framework set out in national law and this Regulation. A reference to an NCA in this Regulation shall in this case apply as appropriate to the NCB for the tasks assigned to it by national law.’

2. Supervision of significant supervised entities

2.1 Joint Supervisory Teams⁷

JSTs are the operational units within the SSM that will be in charge of the day-to-day supervision of significant supervised entities or supervised groups⁸. They are the main tool within which NCAs assist the ECB in the supervision of significant supervised entities⁹. One JST will be established for each significant supervised entity or groups. Each JST will be composed of staff from the ECB and from NCAs, and coordinated by an ECB staff member (the ‘JST coordinator’). The JST coordinator will be assisted by a sub-coordinator from each NCA that has appointed more than one staff member to the JST (the ‘NCA sub-coordinator’).

The draft Framework Regulation explicitly provides that the references to NCAs in relation to JSTs should be read as including a reference to the NCBs, where appropriate.

2.2. NCA assistance in the supervision of significant supervised entities¹⁰

NCAs are involved in the preparation of ECB decisions in relation to the supervision of significant supervised entities. The ECB may request the NCA to prepare such draft decisions. At their own initiative, NCAs may also propose draft decisions, where appropriate.

NCAs will be required to follow the instructions given by the ECB and assist the ECB with the implementation of any act relating to the ECB’s supervisory tasks. In specific circumstances defined in the SSM Regulation and in the draft Framework Regulation, NCAs will also be required to assist the ECB in executing its decisions.

The single point of entry for all requests coming from significant supervised entities is, as a rule, the ECB, except as otherwise provided for in the SSM Regulation or in the draft Framework Regulation.

3. Supervision of less significant supervised entities

3.1 National supervisory teams

Less significant supervised entities remain under the direct supervision of NCAs. In accordance with Article 31(2) of the SSM Regulation, if the ECB considers that the participation of staff members from an NCA in another NCA’s supervisory team is appropriate, it may require the latter NCA to involve staff members of the former NCA in its supervisory team¹¹. This is to ensure the creation of ‘a truly

⁷ Articles 3 to 6 of the draft Framework Regulation.

⁸ In this section of the consultation document, a reference to supervised entities includes a reference to supervised groups.

⁹ Article 6(3) of the SSM Regulation: ‘Where appropriate and without prejudice to the responsibility and accountability of the ECB for the tasks conferred on it by this Regulation, national competent authorities shall be responsible for assisting the ECB, under the conditions set out in the framework mentioned in paragraph 7 of this Article, with the preparation and implementation of any acts relating to the tasks referred to in Article 4 related to all credit institutions, including assistance in verification activities. They shall follow the instructions given by the ECB when performing the tasks mentioned in Article 4.’

¹⁰ Articles 89 to 95 of the draft Framework Regulation.

¹¹ Article 7 of the draft Framework Regulation.

integrated supervisory mechanism’ as well as ‘peer control on an on-going basis’¹², particularly as regards the supervision of large credit institutions. Staff exchange will also be an important tool to establish a common supervisory culture.

3.2 Relationship between the ECB and NCAs in the supervision of less significant supervised entities

Part VII of the Framework Regulation describes the main principles governing the relationship between the ECB and the NCAs, as direct supervisors of less significant supervised entities¹³, with the aim of allowing the ECB to exercise oversight over the SSM.

As a general rule, NCAs must always inform the ECB of any rapid and significant deterioration in the financial situation of a less significant supervised entity¹⁴.

As regards *ex ante* oversight by the ECB regarding the supervision of less significant supervised entities by NCAs, this will be limited to draft decisions and procedures that concern certain less significant supervised entities identified by the ECB on the basis of general criteria taking account of the risk situation of the entity and its impact on the domestic financial system. Such draft decisions and procedures will need to be notified *ex ante* by NCAs to the ECB only if they are considered material¹⁵, in which case the ECB may provide comments on the draft decision or procedure.

As regards *ex post* reporting by NCAs on their supervisory activities¹⁶, NCAs will prepare regular reports for the ECB, on the basis of which the ECB will assess, inter alia, the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

C. Supervisory procedures within the SSM: general principles

Part III of the draft Framework Regulation lays down the rules governing the conduct of supervisory procedures¹⁷ carried out by the ECB and NCAs.

1. Principles and obligations

The draft Framework Regulation elaborates on the general principles and obligations laid down in the SSM Regulation, for example, the duty to cooperate in good faith and the obligation to exchange information. It specifies that the obligation to exchange information also covers information not directly related to the ECB’s supervisory tasks (including consumer protection and the fight against

¹² Recital 79 of the SSM Regulation.

¹³ Article 6(5)(c) of the SSM Regulation provides that the ECB shall exercise oversight over the functioning of the system based in particular on the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs with respect to the supervision of less significant supervised entities established in accordance with Article 6(7)(c) of the SSM Regulation.

¹⁴ Article 96 of the draft Framework Regulation.

¹⁵ Articles 97 and 98 of the draft Framework Regulation.

¹⁶ Articles 99 and 100 of the draft Framework Regulation.

¹⁷ ‘ECB supervisory procedure’ and ‘NCA supervisory procedure’ are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

money laundering) but that may still have an impact on the respective tasks of the ECB and NCAs and, in particular, information that the NCAs have on procedures that may affect the safety and soundness of a supervised entity.

2. Due process for adopting ECB supervisory decisions

The right of due process¹⁸ includes: (a) the right to be heard before the adoption of a supervisory decision¹⁹ that would directly and adversely affect the rights of the party²⁰; (b) the right to have access to the ECB's file in a supervisory procedure; and (c) an obligation on the ECB to give reasons for its decisions.

The right to be heard may be exercised in writing or, where appropriate, in a meeting with the ECB. It can be deferred and granted after a legal act has been adopted if an urgent decision appears necessary in order to prevent significant damage to the financial system.

The right to have access to the ECB's file in an ECB supervisory procedure is subject to the legitimate interest of legal and natural persons other than the relevant party in the protection of their business secrets. The right of access to the file does not extend to confidential information such as internal documents of the ECB and the NCAs, including, for example, legal advice and correspondence between the ECB and the NCA or between the NCAs. The regime governing the right to have access to the ECB's file is similar to the regime laid down in Council Regulation (EC) No 1/2003²¹ which provides for access to the Commission's file in competition cases.

3. Language regime

For communications between the ECB and supervised entities, the supervised entities may generally address the ECB in any of the EU official languages and the ECB will respond in that language. Decisions addressed to supervised entities or other persons²² will be adopted by the ECB in the English language and an official language of the Member State in which each addressee has its head office or is domiciled. If a decision is taken upon application of a supervised entity, the decision will be adopted in the English language and in the language used in the application. None the less, the ECB will seek to reach an explicit agreement on the use of the English language between each significant supervised entity and the ECB. The supervised entity may revoke this agreement at any time.

¹⁸ Article 22 of the SSM Regulation.

¹⁹ 'ECB supervisory decision' means a legal act adopted by the ECB in the exercise of the tasks and powers conferred on it by the SSM Regulation which takes the form of an ECB decision, is addressed to one or more supervised entities or supervised groups or one or more other persons and is not a legal act of general application.

²⁰ Pursuant to Article 22(1) of the SSM Regulation, this right does not extend to Section 1 of Chapter III of the SSM Regulation concerning investigatory powers (Articles 10 to 13 of the SSM Regulation), which relates to requests for information, general investigations and on-site inspections.

²¹ Council Regulation (EC) No 1/2003 of 16 December 2002 on the implementation of the rules on competition laid down in Articles 81 and 82 of the Treaty (OJ L 1, 4.1.2003, p. 1).

²² These persons are typically (prospective) shareholders or board members of the supervised entity, who may be subject to an ECB supervisory procedure, such as an assessment of the acquisition of a qualifying holding or an assessment in relation to the fit and proper requirements.

For communications between the ECB and the NCAs, as a rule, the English language will be used.

4. Reporting of breaches

Article 23 of the SSM Regulation establishes a regime for reporting breaches, that is to say, breaches of relevant Union law²³ both by supervised entities and by competent authorities (including the ECB). Where reports are received alleging breaches by supervised entities, the ECB will assess these using reasonable discretion. Where reports are received alleging breaches by competent authorities (other than the ECB), the ECB will request the relevant competent authority to comment on the facts reported. In particular, the inclusion of the competent authorities in this whistleblowing regime should be read in connection with the general responsibility of the ECB ‘for the effective and consistent functioning of the SSM’ and to ‘exercise oversight over the functioning of the system’²⁴.

D. Procedures relating to micro-prudential tasks

To ensure the smooth and effective functioning of the SSM on a daily basis, the draft Framework Regulation specifies the respective roles of the ECB and NCAs in carrying out certain micro-prudential supervisory tasks, in particular, in respect of consolidated supervision and passport issues²⁵.

1. Consolidated supervision and colleges of supervisors

Within the SSM²⁶, the home/host distinction within the meaning of Directive 2013/36²⁷ is not applicable to the extent that the supervised group is significant and all entities belonging to such group are established in participating Member States.

The ECB will chair colleges of supervisors in two cases: (a) as consolidating supervisor within the meaning of Regulation (EU) No 2013/575, except where all subsidiaries and branches of a supervised group are established in participating Member States; (b) as supervisor of a significant credit institution with significant branches in non-participating Member States²⁸. In the first case, the NCAs of the participating Member States where the parent, subsidiaries or significant branches are established may participate in the college as observers.

Where the parent credit institution is not established in a participating Member State but has significant and/or less significant subsidiaries in participating Member States, the ECB and/or NCAs will participate in colleges of supervisors chaired by the competent authority of the non-participating

²³ Relevant Union law means directly applicable EU regulations, e.g., Regulation (EU) No 575/2013, and national legislation transposing EU directives related to the tasks referred to in Articles 4(1) and 5(1) of the SSM Regulation.

²⁴ Article 6(1) and Article 6(5)(c) of the SSM Regulation.

²⁵ Part II of the draft Framework Regulation.

²⁶ This is without prejudice to the tasks not covered by the SSM Regulation, e.g., consumer protection.

²⁷ Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC (OJ L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁸ Article 52(3) of Directive 2013/36/EU.

Member State. Where both the ECB and one or more NCAs are members of the same college, coordination between the ECB and NCAs should be sought. In the case of diverging opinions, NCAs remain free however to take their own decisions in the college.

2. Passport issues

Part II of the draft Framework Regulation lays down the procedural rules governing the right of establishment (of branches) and the exercise of the freedom to provide services by supervised entities²⁹, without amending the rules specified in Directive 2013/36/EU. In line with the SSM Regulation, NCAs remain competent to receive notifications from credit institutions in relation to the right of establishment and the freedom to provide services.

Internal passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in another participating Member State): pursuant to Article 17(1) of the SSM Regulation, the procedures set out in Directive 2013/36/EU do not apply in this case. The draft Framework Regulation lays down rules similar to those set out in Directive 2013/36/EU to facilitate the notification procedures applying to supervised entities. The relevant NCA remains the addressee of the notification, subject to an obligation to immediately inform the ECB of receipt of such from a significant supervised entity. As regards the exercise of the right of establishment, the ECB (for significant supervised entities) or the home NCA (for less significant supervised entities) has two months to take a decision. If no decision is taken within this period, the branch may commence its activities. The notification must also be communicated to the NCA of the participating Member State where the services will be provided or branch established.

Outbound passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a non-participating Member State): the procedures established under relevant Union law apply; the ECB will be the home authority for significant supervised entities and the NCA for less significant supervised entities.

Inbound passport (supervised entities established in a non-participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a participating Member State): (a) as regards the right of establishment, the ECB will exercise the powers of the host authority for significant branches, while the NCA will do so for less significant branches; (b) as regards the exercise of the freedom to provide services, the ECB will be the host authority, in accordance with the SSM Regulation. NCAs, however, will be the addressees of the notification received from the home authority in all cases, subject to a duty to inform the ECB immediately upon receipt of such notification. As determination of the significance of the branch to be established in a participating Member State is an intra-SSM matter³⁰,

²⁹ The supervision of credit institutions from third countries establishing a branch or providing cross-border services in the Union does not fall within the scope of the SSM Regulation and, hence, it also falls outside the draft Framework Regulation.

³⁰ As regards the assessment of the significance of branches and in relation to the freedom to provide services and the right of establishment, EEA branches are treated in the same way as branches of non-participating Member States. Since this directly results from the application of Directive 2013/36/EU, which is of EEA relevance, these principles have not been further specified in the draft Framework Regulation.

and as the right of establishment and/or the exercise of the freedom to provide services may cover services that do not fall under ECB supervision, the NCA will serve as the point of entry.

3. Supplementary supervision of a financial conglomerate

Where the banking supervisor is appointed coordinator for the supervision of a financial conglomerate in accordance with relevant Union law, the ECB will exercise the role of coordinator if the credit institution forming part of the conglomerate is a significant supervised entity, whereas the NCA will exercise the role in relation to a less significant supervised entity.

E. Procedures relating to macro-prudential tasks

1. The procedure provided for in Article 5 of the SSM Regulation

Article 5 of the SSM Regulation lays down the procedure for the application by NCAs, national designated authorities (NDAs) and the ECB of macro-prudential tools provided for under Union law. In order to ensure full coordination, where NCAs or NDAs impose such measures, the ECB must be duly notified prior to the adoption of those measures. Moreover, where necessary and subject to close coordination with national authorities, the ECB may, in fact, apply higher requirements and more stringent measures.

2. The rules laid down in the draft Framework Regulation

Part VIII of the draft Framework Regulation specifies procedures for the cooperation between NCAs, NDAs and the ECB. It defines macro-prudential tools and further specifies that macro-prudential measures are not typically addressed to individual institutions and therefore do not constitute supervisory procedures³¹. It provides that the ECB may set a buffer rate in accordance with Article 5(2) of the SSM Regulation if the NDA has not set such buffer rate³². It requires NCAs and NDAs to notify the ECB of the macro-prudential tools referred to in Article 101 of the draft Framework Regulation that fall within their competence³³. Finally, it provides for procedures for the exchange of information and cooperation in respect of macro-prudential tools³⁴.

F. The ECB's supervisory powers

1. Investigatory powers

³¹ Article 101 of the draft Framework Regulation.

³² Article 102 of the draft Framework Regulation.

³³ Article 103 of the draft Framework Regulation.

³⁴ Articles 104 and 105 of the draft Framework Regulation.

Part XI of the draft Framework Regulation specifies how investigatory powers are to be exercised by the ECB, in cooperation with NCAs. Pursuant to Article 6(5)(d) of the SSM Regulation³⁵, investigatory powers can be exercised by the ECB with respect to significant and less significant supervised entities, without prejudice to the NCA's capacity to also make use of these powers with respect to less significant supervised entities. In this regard, the ECB and NCAs will also rely on the general obligation to exchange information³⁶ and on the obligations on NCAs to report to the ECB with respect to less significant supervised entities³⁷.

1.1 Request for information and reporting³⁸

Before requiring information that the ECB considers necessary from any person referred to in Article 10(1) of the SSM Regulation, it will first take account of information available to NCAs.

As regards reporting, within the scope of the Single Rulebook³⁹ the ECB has the tasks and powers laid down under relevant Union law with regard to significant supervised entities. NCAs have those tasks and powers with regard to less significant supervised entities.

NCAs are the point of entry for information reported on a regular basis by any supervised entity, and are required to check the integrity and quality of the data and make it available to the ECB. The ECB is responsible for organising the specific processes for the collection and quality review of the data to be reported.

1.2 General investigations⁴⁰ and on-site inspections⁴¹

A general investigation initiated by the ECB is launched on the basis of an ECB decision, as is a decision to conduct an on-site inspection at the business premises of a supervised entity upon the initiative of the ECB. It may be the same ECB decision as the one launching a general investigation if the on-site inspection has the same scope and purpose as the general investigation.

Without prejudice to these ECB powers, NCAs remain competent to initiate their own investigations and on-site inspections in relation to less significant supervised entities.

As regards the establishment and the composition of on-site inspection teams at the ECB's initiative, the draft Framework Regulation largely refers back to Article 12 of the SSM Regulation. The ECB will appoint the head of the on-site inspection team from ECB and NCA staff members. The on-site

³⁵ The ECB 'may at any time make use of the powers referred to in Articles 10 to 13 [with regard to credit institutions that are less significant]'.

³⁶ Part III of the draft Framework Regulation.

³⁷ Part VII of the draft Framework Regulation.

³⁸ Articles 139 to 141 of the draft Framework Regulation.

³⁹ Regulation (EU) No 575/2013, Directive 2013/36 and European Banking Authority (EBA) implementing technical standards.

⁴⁰ Article 142 of the draft Framework Regulation.

⁴¹ Articles 143 to 146 of the draft Framework Regulation.

inspection will be led by the head of the on-site inspection team, whose instructions must be followed by the members of the team.

The draft Framework Regulation also addresses issues of coordination between JST and on-site inspection teams.

2. Specific supervisory powers (common procedures)⁴²

The ECB has an overall and exclusive competence as regards the granting and withdrawal of authorisations and the assessment of the acquisition of qualifying holdings in relation to all supervised entities. These powers are referred to as common procedures.

Procedure for authorisation⁴³: the NCA of the Member State where the applicant seeks authorisation to take up the business of a credit institution is the point of entry for an application. It carries out a first assessment of the application on the basis of the conditions laid down under national law. If it considers that the application complies with those conditions, it prepares a draft decision and sends it to the ECB. On the basis of relevant Union law, the ECB performs an independent assessment of the application based on the NCA's draft decision. The ECB may agree or object to the (positive) draft decision of the NCA: it takes a final decision to adopt or to reject the draft decision, i.e. whether to grant the authorisation or not. The ECB decision is notified to the applicant by the NCA.

If the NCA considers that the application does not comply with national law, it must reject the application and inform the ECB.

Procedure for withdrawal of authorisation⁴⁴: there are two options provided for in the SSM Regulation: (a) withdrawal upon request of the ECB, and (b) withdrawal upon request of the NCA. The second category includes a withdrawal at the request of a supervised entity. The relevant NCA may propose the withdrawal not only on the basis of relevant Union law but also on the basis of national law.

Procedure for assessment of the acquisition of a qualifying holding⁴⁵: the procedure is similar to the procedure for authorisation with the difference that the NCA may propose positive and negative decisions to the ECB. The ECB's assessment is based on a draft decision proposed by the NCA to accept or oppose the notified acquisition of a qualifying holding in a credit institution.

⁴² Part V of the draft Framework Regulation.

⁴³ Articles 73 to 79 of the draft Framework Regulation.

⁴⁴ Articles 80 to 84 of the draft Framework Regulation.

⁴⁵ Articles 85 to 87 of the draft Framework Regulation.

G. Administrative penalties

1. Article 18 of the SSM Regulation on administrative penalties

Part X of the draft Framework Regulation has been drafted based on the following allocation of competences between the ECB and NCAs:

- Article 18(1) of the SSM Regulation (breach of directly applicable Union law): within the scope of the tasks conferred on the ECB, the ECB has the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on significant supervised entities. NCAs have the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on less significant supervised entities.
- Article 18(5) of the SSM Regulation (breach of national law): the ECB cannot impose administrative pecuniary penalties, but is exclusively competent to require NCAs to open proceedings against significant supervised entities that may lead to the imposition of sanctions. NCAs are also competent to impose administrative penalties on natural persons and to impose administrative penalties where there is a breach of national law, including a national law transposing a directive, e.g., Directive 2013/36/EU.
- Article 18(7) of the SSM Regulation (breach of ECB regulations and decisions): this provision applies in the cases where an ECB regulation or decision is breached in relation to the tasks conferred upon the ECB. Consequently, it basically addresses significant supervised entities. However, to the extent that an ECB regulation or decision imposes obligations upon less significant supervised entities in relation to the ECB, the ECB remains exclusively competent to apply the relevant sanctions on those entities for breach of such regulation or decision.

2. Rules applying to the imposition of administrative penalties

2.1 Applicable procedural rules

Since Article 18(4) of the SSM Regulation entitles the ECB to apply the procedural rules contained in Council Regulation (EC) No 2532/98 of 23 November 1998 concerning the powers of the European Central Bank to impose sanctions⁴⁶ ‘as appropriate’, Part X clarifies that the procedural rules contained in the Framework Regulation will be applied in relation to administrative penalties imposed under Article 18(1) of the SSM Regulation. For sanctions under Article 18(7) of the SSM Regulation, the common procedural rules contained in Part X of the Framework Regulation will be applied in accordance with Article 25 (Separation from the monetary policy function) and Article 26 (Supervisory Board) of the SSM Regulation. The draft Framework Regulation thereby clarifies that the Supervisory Board shall be responsible for preparing draft complete decisions in relation to all sanctions imposed by the ECB in the exercise of its supervisory tasks.

2.2 Proposal to amend Regulation (EC) No 2532/98

The ECB intends to recommend amendments to Council Regulation (EC) No 2532/98 in order to clarify the rules applying to: (a) the sanctions that may be imposed by the ECB when exercising central banking tasks other than supervisory tasks and (b) the administrative penalties and sanctions that may be imposed by the ECB when exercising its supervisory tasks. This is to ensure that Regulation (EC) No 2532/98 and the SSM Regulation may operate effectively and consistently in the context of the SSM.

2.3 Separation between investigation and decision-taking

Part X aims at reflecting the principle of separation between the investigation phase and the decision-taking phase⁴⁷ and therefore gives investigatory powers to an independent investigating unit which will be set up by the ECB. The independence of this investigating unit will be ensured by the fact that it may not be given any instructions for the exercise of its investigations.

2.4 Other procedural rules

Right to be heard: This right is always granted to the supervised entity prior to the matter being referred to the Supervisory Board. Moreover, where the Supervisory Board disagrees with the proposal of the investigating unit and concludes that a different infringement has been committed or that there is a different factual basis for the proposal of the investigating unit⁴⁸, the Supervisory Board must invite the supervised entity to make submissions (in writing or in an oral hearing).

⁴⁶ OJ L 318, 27.11.1998, p. 4.

⁴⁷ Pursuant to recital 86 of the SSM Regulation, the SSM Regulation observes the principles recognised in the Charter of Fundamental Rights of the European Union. See, for example, the judgment of the European Court of Human Rights of 11 June 2009 in *Dubus v France* (Application No 5242/04).

⁴⁸ If the complete draft decision of the Supervisory Board is based on facts and objections on which the supervised entity has already been given an opportunity to comment during the investigating phase, no additional hearing is foreseen.

Limitation periods for the imposition and enforcement of sanctions: to ensure compliance with both the principle of good administration and the effective exercise of the rights of defence, the imposition and enforcement of administrative pecuniary penalties are subject to limitation periods. Their computation is similar to that provided for under Union competition law⁴⁹ as well as under the rules applying to the supervision of credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority (ESMA)⁵⁰.

Publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties: the regime for the publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties reflects the provisions of Directive 2013/36/EU on this issue.

H. Arrangements for the conduct of close cooperation

Member States whose currency is not the euro may wish to participate in the SSM. Article 7 of the SSM Regulation provides that a regime of close cooperation may be established allowing such Member States to participate.

Part IX of the Framework Regulation sets out the way in which close cooperation operates and supervision is conducted once a close cooperation has been established. Part IX also specifies that various parts of the Framework Regulation apply *mutatis mutandis* in respect of supervised entities in close cooperation Member States. The same provisions apply as are applicable to supervised entities in euro area Member States, with only the necessary changes being made, as set out in Part IX.

1. General principles

Under the regime of close cooperation, the ECB will carry out the tasks referred to in Article 4(1) and (2) and Article 5 of the SSM Regulation in relation to supervised entities established in the Member State under close cooperation.

This means that, with respect to significant supervised entities and groups and less significant supervised entities and groups established in a Member State under close cooperation, the ECB and the NCAs will be put in a position comparable to the situation under the SSM Regulation with respect to supervised entities established in euro area Member States, subject to the proviso that the ECB may not act directly in relation to the entities established in a Member State under close cooperation.

Where the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 4(1) and (2) of the SSM Regulation should be adopted by the NCA in relation to a supervised entity or group, it will address to the NCA:

⁴⁹ See Articles 25 and 26 of Regulation (EC) No 1/2003.

⁵⁰ Article 5 of Commission Delegated Regulation (EU) No 946/2012 of 12 July 2012 supplementing Regulation (EC) No 1060/2009 of the European Parliament and the Council with regard to rules of procedures on fines imposed to credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority, including rules on the right of defence and temporal provisions, OJ L 282, 16.10.2012, p. 23.

- (a) in the case of a significant supervised entity or group, a general or specific instruction, request or guideline requiring the issuance of a supervisory decision in relation to that significant supervised entity or group; or
- (b) in the case of a less significant supervised entity or group, a general instruction, request or guideline.

In the case of macro-prudential tasks, if the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 5 of the SSM Regulation should be adopted, it will address to the NCA or NDA in close cooperation a general or specific instruction, request or guideline requiring the application of higher requirements for capital buffers or the application of more stringent measures aimed at addressing systemic or macro-prudential risks.

2. Conduct of supervision under the close cooperation regime

Supervision of significant supervised entities or groups: the NCA must ensure that the ECB receives all the information and reporting from and in respect of significant supervised entities and groups which the NCA receives and which are necessary for the purposes of carrying out the tasks conferred upon the ECB by the SSM Regulation.

A JST will be established for the supervision of each significant supervised entity or group. The NCA will appoint a local coordinator to act directly in relation to the significant supervised entity or group. The JST coordinator and staff members of the ECB and other NCAs will participate as members of the JST.

Consolidated supervision and colleges of supervisors: in the case of consolidated supervision and colleges of supervisors, in circumstances where the parent undertaking is established in a Member State under close cooperation, the ECB, as competent authority, will be the consolidating supervisor and will chair a college of supervisors. The ECB will invite the relevant NCA to act as an observer. In these cases, the ECB may only act via instructions to the relevant NCA.

Decisions in respect of significant supervised entities: without prejudice to the powers of the NCAs in respect of tasks not conferred upon the ECB by the SSM Regulation, NCAs may adopt decisions in respect of significant supervised entities only upon ECB instructions and, in addition, NCAs may request ECB instructions.

Supervision of less significant supervised entities: the ECB may issue general instructions, guidelines or requests to the NCA of a Member State under close cooperation requiring the adoption of supervisory decisions in respect of the less significant supervised entities in the Member State under close cooperation. Such general instructions, guidelines or requests may refer to groups or categories of credit institutions for the purposes of ensuring the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

I. Transitional provisions⁵¹

Start of ECB direct supervision when it first assumes its SSM tasks⁵²: as a general rule, the ECB will notify each significant credit institution falling under its supervision by means of a decision [two months] prior to assuming the supervisory tasks with respect to that credit institution. Decisions will only take effect from the date of effective supervision.

Continuity of existing procedures⁵³: Unless the ECB decides otherwise, the start of effective supervision by the ECB on 4 November 2014 will not, as a general rule, interfere with existing supervisory procedures (including common procedures) initiated by NCAs.

Member States whose currency becomes the euro after the effective start of the SSM⁵⁴: it is intended that the transitional provisions should also apply in the cases where, after the start of effective supervision, Member States whose currency becomes the euro enter the SSM. For this reason, recital 10 of the draft Framework Regulation underlines the importance of a comprehensive assessment of credit institutions also as regards those established in Member States joining the euro area and therefore joining the SSM.

Continuity of existing cooperation arrangements⁵⁵: NCAs are usually parties to memoranda of understanding and other cooperation arrangements for prudential supervision of credit institutions (MoUs). In relation to the MoUs that partly cover the tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation, there will be no interruption to the functioning of the on-going information exchange with third parties once the ECB assumes its supervisory function as the ECB will operate within a common supervisory framework involving the NCAs. Hence, as a general principle, the existing arrangements will continue to apply.

⁵¹ Part XII of the draft Framework Regulation.

⁵² Article 147 of the draft Framework Regulation.

⁵³ Article 149 of the draft Framework Regulation.

⁵⁴ Article 151 of the draft Framework Regulation.

⁵⁵ Article 152 of the draft Framework Regulation.

III. THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

This draft Regulation is a working document for consultation purposes only. It does not purport to represent or prejudge the final proposal for an SSM Framework Regulation to be presented by the Supervisory Board to the Governing Council in accordance with Article 6(7) of the SSM Regulation.

EUROOPA KESKPANGA MÄÄRUS,

[kuupäev kuu AAAA],

millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames

(ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus)

(EKP/2014/XX)

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 127 lõiget 6 ja artiklit 132,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eelkõige selle artiklit 34,

võttes arvesse nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrust (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga¹, eelkõige selle artikli 4 lõiget 3, artiklit 6 ja artikli 33 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpanga institutsioonidevahelist kokkulepet demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses EKP-le ühtse järelevalvemehhanismi raames antud ülesannete täitmisega²,

võttes arvesse määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 3 kohaselt läbi viidud avalikku konsultatsiooni ja analüüsi,

võttes arvesse järelevalvenõukogu ettepanekut, mis on koostatud konsulteerides riiklike pädevate asutustega,

ning arvestades järgmist:

- (1) määrusega (EL) nr 1024/2013 (edaspidi „SSM määrus”) luuakse ühtne järelevalvemehhanism, mis hõlmab Euroopa Keskpanga (EKP) ja osalevate liikmesriikide riiklike pädevaid asutusi.
- (2) SSM määruse artikli 6 raames on EKP-l ainupädevus täita talle sama määruse artikliga 4 antud mikrotasandi usaldatavusjärelevalve ülesandeid seoses osalevates liikmesriikides asutatud krediitiasutustega. EKP vastutab ühtse järelevalvemehhanismi tõhusa ja järjepideva toimimise eest ning teostab süsteemi toimimise üle järelevalvet, tuginedes SSM määruse artiklis 6 sätestatud kohustustele ja menetlustele.
- (3) Kui see on asjakohane ning ilma et see piiraks EKP vastutust ja aruandekohustust talle SSM määrusega antud ülesannete täitmisel, vastutavad riiklikud pädevad asutused EKP-le abi osutamise eest SSM määruses ja käesolevas määruses sätestatud tingimustel õigusaktide ettevalmistamisel ja rakendamisel, mis on seotud SSM määruse artiklis 4 osutatud

¹ ELT L 287, 29.10.2013, lk 63.

² OJ L 320, 30.11.2013, lk 1

krediidiasutuste ülesannetega, sealhulgas abi osutamise eest kontrollimisel. Selleks järgivad riiklikud pädevad asutused SSM määruse artiklis 4 nimetatud ülesannete täitmisel EKP-lt saadud juhiseid.

- (4) EKP, riiklikud pädevad asutused ja riiklikud määratud asutused peavad täitma SSM määruse artiklis 5 osutatud makrotasandi usaldatavusjärelvalve ülesandeid ning järgima SSM määruses, käesolevas määruses ja asjakohases liidu õiguses ette nähtud koordineerimismenetlusi, ilma et see piiraks eurosüsteemi ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu rolli.
- (5) SSM määruses on EKP ja riiklike pädevate asutuste asjaomased järelvalvekohustused jaotatud SSM määruse kohaldamisalasse kuuluvate üksuste olulisuse alusel. Käesolevas määruses sätestatakse eelkõige konkreetne meetodika sellise olulisuse hindamiseks vastavalt SSM määruse artikli 6 lõikele 7. EKP otsene järelvalvepädevus hõlmab osalevas liikmesriigis asutatud olulisi krediidiasutusi, finantsvaldusettevõtjaid ja segafinantsvaldusettevõtjaid ning mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidiasutuste osalevas liikmesriigis asuvaid filiaale. Riiklikud pädevad asutused on kohustatud teostama otsest järelvalvet vähem oluliste üksuste üle, ilma et see piiraks EKP volitust otsustada konkreetsetel juhtudel ise teostada selliste üksuste üle otsest järelvalvet, kui see on vajalik järelvalvestandardite järjepidevaks kohaldamiseks.
- (6) Et võtta arvesse liidu õigusnormide hiljutist arengut sanktsioonide osas ning Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikat uurimis- ja otsustamisetapi lahususe põhimõtte osas, moodustab EKP sõltumatu uurimisüksuse, mille ülesanne on autonoomselt uurida järelvalveeeskirjade ja -otsuste rikkumisi.
- (7) SSM määruse artikli 6 lõike 7 kohaselt peab EKP pädevate asutustega konsulteerides ja järelvalvenõukogu ettepaneku põhjal võtma vastu ja avaldama raamistiku EKP ja riiklike pädevate asutuste vahelise koostöö praktiliseks korraldamiseks ühtse järelvalvemehhanismi raames.
- (8) SSM määruse artikli 33 lõike 2 kohaselt peab EKP avaldama määrustes ja otsustes talle SSM määrusega antud ülesannete täitmise üksikasjaliku tegevuskorra. Käesolev määrus sisaldab sätteid artikli 33 lõike 2 rakendamiseks seoses EKP ja riiklike pädevate asutuste vahelise koostööga ühtse järelvalvemehhanismi raames.
- (9) Seetõttu käsitleb käesolev määrus täiendavalt ja täpsustab ühtse järelvalvemehhanismi määruses sätestatud koostöömenetlusi EKP ja riiklike pädevate asutuste, kohastel juhtudel riiklike määratud asutuste, vahel ühtse järelvalvemehhanismi raames ning tagab seega ühtse järelvalvemehhanismi tulemusliku ja ühetaolise toimimise.
- (10) EKP peab väga tähtsaks krediidiasutuste, k.a bilansi, põhjalikku hindamist, mille ta peab teostama enne, kui oma ülesandeid täitma asub. See hõlmab kõiki liikmesriike, mis liituvad euroalaga ja seeläbi ka ühtse järelvalvemehhanismiga pärast järelvalve teostamise alustamise kuupäeva vastavalt SSM määruse artikli 33 lõikele 2.
- (11) Ühtse järelvalvemehhanismi sujuvaks toimimiseks on eriti oluline, et EKP ja riiklike pädevate asutuste vahel toimuks täielik koostöö ning et nad vahetaksid teavet, mis võib mõjutada nende ülesannete täitmist, eelkõige teavet, mida riiklikud pädevad asutused kasutavad seoses

menetlustega, mis võivad mõjutada järelevalve alla kuuluva üksuse turvalisust ja toimekindlust või mis on seotud nende üksuste suhtes teostatavate järelevalvemenetlustega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Määruse reguleerimise ja eesmärk

1. Käesoleva määrusega sätestatakse järgmised eeskirjad:

- a) SSM määruse artikli 6 lõikes 7 osutatud raamistik, st raamistik SSM määruse artikli 6 rakendamise praktiliseks korraldamiseks seoses koostööga ühtse järelevalvemehhanismi raames, mis hõlmab järgmist:
 - i) konkreetne meetodika järelevalve alla kuuluva üksuse olulisuse hindamiseks ja läbivaatamiseks vastavalt SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud kriteeriumidele ning hindamisest tulenev kord;
 - ii) menetlused EKP ja riiklike pädevate asutuste vaheliste suhete reguleerimiseks oluliste üksuste järelevalve osas, sealhulgas tähtajad ning riiklike pädevate asutuste võimalus valmistada ette otsuste eelnõusid EKP-le kaalumiseks;
 - iii) menetlused EKP ja riiklike pädevate asutuste vaheliste suhete reguleerimiseks vähem oluliste üksuste järelevalve osas, sealhulgas tähtajad. Selliste menetlustega nõutakse riiklikelt pädevatelt asutustelt, sõltuvalt käesolevas määruses määratletud juhtumist, et nad:
 - teavitaksid EKPd mis tahes olulisest järelevalvemenetlusest;
 - hindaksid EKP taotlusel täiendavalt menetluse konkreetseid aspekte;
 - esitaksid EKP-le oluliste järelevalveotsuste eelnõud, mille suhtes EKP võib avaldada arvamust.
- b) EKP ja riiklike pädevate asutuste vaheline koostöö ja teabevahetus ühtse järelevalvemehhanismi raames menetluste osas, mis on seotud i) järelevalvega oluliste üksuste üle ja ii) järelevalvega vähem oluliste üksuste üle, sealhulgas ühised menetlused krediitiasutustele tegevuslubade andmiseks ja krediitiasutuste tegevuslubade kehtetuks tunnistamiseks ning olulise osaluse omandamise ja võõrandamise hindamiseks;
- c) menetlused EKP, riiklike pädevate asutuste ja riiklike määratud asutuste vaheliseks koostööks seoses makrotasandi usaldatavusjärelevalve ülesannete ja vahenditega SSM määruse artikli 5 tähenduses;

- d) menetlused SSM määruse artiklis 7 ette nähtud EKP, riiklike pädevate asutuste ja riiklike määratud asutuste vahelise tiheda koostöö korraldamiseks;
 - e) menetlused EKP ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks koostööks seoses SSM määruse artiklitega 10 kuni 13, sealhulgas järelevalveks nõutava aruandluse teatavate aspektide osas;
 - f) menetlused järelevalveotsuste vastuvõtmiseks järelevalve alla kuuluvate üksuste ja teiste isikute kohta;
 - g) keelekorraldus EKP ja riiklike pädevate asutuste vahel ning EKP ja järelevalve alla kuuluvate üksuste ning teiste isikute vahel;
 - h) SSM määrusega EKP-le antud ülesannetega seotud EKP ja riiklike pädevate asutuste sanktsioonide kehtestamise volitustele kohaldatavad menetlused;
 - i) üleminekusätted.
2. Käesolev määrus ei mõjuta järelevalveülesandeid, mis ei ole SSM määrusega antud EKP-le ja mida seega on kohustatud täitma riiklikud asutused.
 3. Käesolevat määrust loetakse koosmõjus eelkõige Euroopa Keskpannga otsusega EKP/2004/2³ ja [Euroopa Keskpannga [kuupäev] otsus EKP/2013/XX Euroopa Keskpannga järelevalvenõukogu kodukorra vastuvõtmise kohta⁴], eelkõige seoses ühtse järelevalvemehhanismi raames otsuste tegemisega, sealhulgas järelevalvenõukogu ja EKP nõukogu vahelises menetluses seoses SSM määruse artikli 26 lõikes 8 osutatud EKP nõukogu poolt vastuväidete mitteesitamisega, ning koosmõjus muude asjaomaste EKP õigusaktidega, [sealhulgas [Euroopa Keskpannga [kuupäev] määrus EKP/2013/XX lepituskomisjoni moodustamise ja kodukorra kohta⁵] ja otsus EKP/2013/xx vaidlustusnõukogu moodustamise ja kodukorra kohta⁶].

Artikkel 2

Mõisted

Kui ei ole sätestatud teisiti, kasutatakse käesolevas määruses SSM määruses sisalduvaid mõisteid ning järgmisi mõisteid:

1. „tegevusluba” (*authorisation*) – tegevusluba Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁷ artikli 4 lõike 1 punktis 42 määratletud tähenduses;

³ Euroopa Keskpannga otsus EKP/2004/2, 19. veebruar 2004, millega võetakse vastu Euroopa Keskpannga kodukord (ELT L 80, 18.3.2004, lk 33).

⁴ [Sisesta ELT viide].

⁵ [Sisesta ELT viide].

⁶ [Sisesta ELT viide].

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

2. „filiaal” (*branch*) – filiaal määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 17 määratletud tähenduses;
3. „ühised menetlused” (*common procedures*) – V osas sätestatud menetlused seoses krediitiasutustele tegevuslubade andmise, krediitiasutuste tegevuslubade kehtetuks tunnistamise ja oluliste osaluste kohta otsuste tegemisega;
4. „euroala liikmesriik” (*euro area Member State*) – liikmesriik, mille rahaühik on euro;
5. „grupp” (*group*) – ettevõtjate grupp, milles vähemalt üks ettevõtja on krediitiasutus ning mis koosneb emaettevõtjast ja tema tütar-ettevõtjatest või ettevõtjatest, mis on üksteisega ühendatud seitsmenda nõukogu direktiivi 83/349/EMÜ⁸, artikli 12 lõikes 1 määratletud suhte kaudu, sealhulgas nende mis tahes allgrupid;
6. „ühine järelevalverühm” (*joint supervisory team*) – järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või olulise grupi üle järelevalve teostamise eest vastutavate järelevalveasutuste rühm;
7. „järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus” (*less significant supervised entity*) – a) järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus euroala liikmesriigis, ja b) järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus euroalavälises liikmesriigis, mis on osalev liikmesriik;
8. „järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus euroala liikmesriigis” (*less significant supervised entity in a euro area Member State*) – järelevalve alla kuuluv üksus, mis on asutatud euroala liikmesriigis ja millel ei ole järelevalve alla kuuluva olulise üksuse staatust SSM määruse artikli 6 lõike 4 tähenduses;
9. „riiklik pädev asutus” (*national competent authority, NCA*) – riiklik pädev asutus SSM määruse artikli 2 lõikes 2 määratletud tähenduses. See määratlus ei mõjuta riigisiseste õigusaktidega kehtestatud korda, mille kohaselt antakse teatud järelevalveülesanded riigi keskpannale (RKP), mis ei ole määratletud kui riiklik pädev asutus. Sellisel juhul täidab RKP neid ülesandeid riigisisestes õigusaktides ja käesolevas määruses sätestatud raamistikus. Käesolevas määruses sisalduvad viited riiklikule pädevale asutusele hõlmavad sellisel juhul vastavalt vajadusele ka RKPd kooskõlas riigisiseste õigusaktidega talle antud ülesannetega;
10. „tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus” (*NCA in close cooperation*) – riiklik pädev asutus, mille tihedat koostööd tegev osalev liikmesriik on määranud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/36/EL⁹;
11. „riiklik määratud asutus” (*national designated authority, NDA*) – riiklik määratud asutus SSM määruse artikli 2 lõikes 7 määratletud tähenduses;

⁸ Seitsmes nõukogu direktiiv 83/349/EMÜ, 13. juuni 1983, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid (EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

12. „tihedat koostööd tegev riiklik määratud asutus” (*NDA in close cooperation*) – euroalaväline riiklik määratud asutus, mille tihedat koostööd tegev osalev liikmesriik on määranud SSM määruse artikliga 5 seotud ülesannete täitmiseks;
13. „euroalaväline liikmesriik” (*non-euro area Member State*) – liikmesriik, mille rahaühik ei ole euro;
14. „emaettevõtja” (*parent undertaking*) – emaettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 15 määratletud tähenduses;
15. „tihedat koostööd tegev osalev liikmesriik” (*participating Member State in close cooperation*) – euroalaväline liikmesriik, mis on asunud tegema EKPga tihedat koostööd kooskõlas SSM määruse artikliga 7;
16. „järelevalve alla kuuluv oluline üksus” (*significant supervised entity*) – a) järelevalve alla kuuluv oluline üksus euroala liikmesriigis, ja b) järelevalve alla kuuluv oluline üksus euroalavälises liikmesriigis, mis on osalev liikmesriik;
17. „järelevalve alla kuuluv oluline üksus euroala liikmesriigis” (*significant supervised entity in a euro area Member State*) – euroala liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluv üksus, millel on vastavalt SSM määruse artikli 6 lõikele 4 ja artikli 6 lõike 5 punktile b EKP järelevalveotsuse kohaselt järelevalve alla kuuluva olulise üksuse staatus;
18. „järelevalve alla kuuluv oluline üksus euroalavälises osalevas liikmesriigis” (*significant supervised entity in a participating non-euro area Member State*) – euroalavälises liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluv üksus, millel on vastavalt SSM määruse artikli 6 lõikele 4 ja artikli 6 lõike 5 punktile b EKP järelevalveotsuse kohaselt järelevalve alla kuuluva olulise üksuse staatus;
19. „tütarettevõtja” (*subsidiary*) – tütarettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 16 määratletud tähenduses;
20. „järelevalve alla kuuluv üksus” (*supervised entity*) – mis tahes järgmine üksus: a) osalevas liikmesriigis asutatud krediidasutus; b) osalevas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja; c) osalevas liikmesriigis asutatud segafinantsvaldusettevõtja, eeldusel, et see vastab punkti 22 alapunktis b sätestatud tingimustele; d) mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidasutuse osalevas liikmesriigis asutatud filiaal;

Keskne vastaspool Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012¹⁰ artikli 2 lõikes 1 osutatud tähenduses, mida käsitletakse krediidasutusena direktiivi 2013/36/EL tähenduses, loetakse järelevalve alla kuuluvaks üksuseks vastavalt SSM määrusele, käesolevale määrusele ja asjakohasele liidu õigusele, ilma et see piiraks asjaomaste riiklike pädevate asutuste poolset järelevalvet kesksete vastaspoolte üle vastavalt määruses (EL) nr 648/2012 sätestatule;

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 4/2013, 201. juuni 2012, krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.7.2012, lk 1).

21. „järelevalve alla kuuluv grupp” (*supervised group*) – mis tahes järgmine grupp:
- a) grupp, mille emaettevõtja on krediidasutus või finantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub osalevas liikmesriigis;
 - b) grupp, mille emaettevõtja on segafinantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub osalevas liikmesriigis, eeldusel, et finantskonglomeraadi koordinaator Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ¹¹ tähenduses on krediidasutuste üle järelevalve teostamiseks pädev asutus ja samuti koordinaator krediidasutuste üle järelevalvet teostava asutuste ülesannetes;
 - c) järelevalve alla kuuluvad üksused, millest igähe peakontor asub samas osalevas liikmesriigis, eeldusel, et nad on püsivalt seotud keskasutusega, mis teostab nende üle järelevalvet vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 10 sätestatud tingimustele ja mis on asutatud samas osalevas liikmesriigis;
22. „järelevalve alla kuuluv oluline grupp” (*significant supervised group*) – järelevalve alla kuuluv grupp, millel on vastavalt SSM määruse artikli 6 lõikele 4 ja artikli 6 lõike 5 punktile b EKP otsuse kohaselt järelevalve alla kuuluva olulise grupi staatus;
23. „järelevalve alla kuuluv vähem oluline grupp” (*less significant supervised group*) – järelevalve alla kuuluv grupp, millel ei ole vastavalt SSM määruse artikli 6 lõikele 4 järelevalve alla kuuluva olulise grupi staatust;
24. „EKP järelevalvemenetlus” (*ECB supervisory procedure*) – EKP mis tahes tegevus, mis on suunatud EKP järelevalveotsuse ettevalmistamisele, sealhulgas ühised menetlused ja rahaliste halduskaristuste määramine. Kõikide EKP järelevalvemenetluste suhtes kohaldatakse III osa sätteid. Samuti kohaldatakse III osa sätteid rahaliste halduskaristuste määramisele, kui X osas ei ole sätestatud teisiti;
25. „riikliku pädeva asutuse järelevalvemenetlus” (*NCA supervisory procedure*) – riikliku pädeva asutuse mis tahes tegevus, mis on seotud ühele või enamale järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile või ühele või enamale muule isikule adresseeritud riikliku pädeva asutuse järelevalveotsuse ettevalmistamisega, sealhulgas rahaliste halduskaristuste määramisega;
26. „EKP järelevalveotsus” (*ECB supervisory decision*) – SSM määrusega EKP-le antud ülesannete ja volituste teostamisel EKP poolt vastu võetud EKP otsuse vormis õigusakt, mis on adresseeritud ühele või enamale järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile või ühele või enamale muule isikule ja mis ei ole üldkohaldatav õigusakt;
27. „kolmas riik” (*third country*) – riik, mis ei ole liikmesriik ega Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriik;

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ, 16. detsember 2002, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

28. „tööpäev” (*working day*) – päev, mis ei ole laupäev, pühapäev ega EKP tähtpäev kooskõlas EKP suhtes kohaldatava kalendriga¹².

II OSA

ÜHTSE JÄRELEVALVEMEHHANISMI KORRALDUS

Jaotis 1

Järelevalve alla kuuluvate oluliste ja vähem oluliste üksuste järelevalve struktuurid

1. peatükk

Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste järelevalve

Artikkel 3

Ühised järelevalverühmad

1. Osalevates liikmesriikides järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupi järelevalveks moodustatakse ühine järelevalverühm. Ühine järelevalverühm koosneb EKP töötajatest ja kooskõlas artikliga 4 määratud riiklike pädevate asutuste töötajatest, kelle tööd koordineerib EKP määratud töötaja (edaspidi „ühise järelevalverühma koordinaator”) ja riiklike pädevate asutuste üks või enam allkoordinaatorit kooskõlas artikliga 6.
2. Ilma et see piiraks käesoleva määruse teisi sätteid, hõlmavad ühise järelevalverühma ülesanded muuhulgas järgmist:
 - a) järelevalverühma järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupi järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise teostamine vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 97;
 - b) võttes arvesse järelevalvealast läbivaatamist ja hindamist, asjaomase järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupi järelevalvealase kontrolliprogrammi, sealhulgas kohapealse kontrolli kava vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 99, esitamine järelevalvenõukogule;
 - c) EKP poolt kinnitatud järelevalvealase kontrolliprogrammi ja EKP järelevalveotsuste rakendamine järelevalverühma järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupi suhtes;
 - d) kohapealse kontrolli kava rakendamise koordineerimise tagamine XI osas osutatud kohapealse kontrolli rühmaga;
 - e) vajaduse korral koostöö tegemine riiklike pädevate asutustega.

¹² Avaldatud EKP veebilehel.

Artikkel 4

Ühiste järelevalverühmade moodustamine ja koosseis

1. Ühiste järelevalverühmade moodustamise ja koosseisu eest vastutab EKP. Riiklike pädevate asutuste töötajad määratakse ühistesse järelevalverühmadesse asjaomaste riiklike pädevate asutuste poolt vastavalt lõikele 2.
2. Kooskõlas SSM määruse artikli 6 punktis 8 sätestatud põhimõtetega ning ilma et see piiraks SSM määruse artikli 31 kohaldamist, määravad riiklikud pädevad asutused ühe või mitu oma töötajat ühise järelevalverühma liikmeks. Riikliku pädeva asutuse töötaja võib määrata rohkem kui ühe ühise järelevalverühma liikmeks.
3. Olenemata lõikest 2 võib EKP nõuda, et riiklikud pädevad asutused teeksid muudatusi oma määratud töötajate nimekirjas, kui see on ühise järelevalverühma koosseisu seisukohalt asjakohane.
4. Kui osalevas liikmesriigis täidab järelevalveülesandeid enam kui üks riiklik pädev asutus või kui osalevas liikmesriigis on konkreetsed järelevalveülesanded riigisiseste õigusaktidega antud RKP-le ja RKP ei ole riiklik pädev asutus, koordineerivad asjaomased asutused oma osalemist ühistes järelevalverühmades.

Artikkel 5

Osalevate liikmesriikide RKPde töötajate kaasamine

1. Osalevate liikmesriikide RKPd, mis on riigisiseste õigusaktide kohaselt kaasatud järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupi usaldatavusnõuete täitmise järelevalve teostamisse, kuid mis ei ole riiklikud pädevad asutused, võivad samuti määrata ühe või mitu oma töötajat ühisesse järelevalverühma.
2. Määratud töötajatest teavitatakse EKPd. Kohaldatakse artikli 4 vastavaid sätteid.
3. Kui ühisesse järelevalverühma on määratud osalevate liikmesriikide RKPde töötajaid, loetakse ühiste järelevalverühmadega seotud viiteid riiklikele pädevatele asutustele ka viideteks RKPdele.

Artikkel 6

Ühise järelevalverühma koordinaator ja allkoordinaatorid

1. Ühise järelevalverühma töö koordineerimise tagab ühise järelevalverühma koordinaator, keda abistavad riiklike pädevate asutuste allkoordinaatorid kooskõlas lõikega 2. Selleks järgivad ühise järelevalverühma liikmed ühise järelevalverühma koordinaatori juhiseid, mis käsitlevad nende ülesandeid ühises järelevalverühmas. See ei mõjuta nende ülesandeid ja kohustusi asjaomases riiklikus pädevas asutuses.
2. Iga riiklik pädev asutus, kes määrab ühisesse järelevalverühma rohkem kui ühe töötaja, nimetab ühe neist allkoordinaatoriks (edaspidi „riikliku pädeva asutuse allkoordinaator”). Riikliku

pädeva asutuse allkoordinaatorid abistavad ühise järelevalverühma koordinaatorit ülesannete korraldamisel ja koordineerimisel ühises järelevalverühmas, eelkõige seoses töötajatega, kelle on määranud sama riiklik pädev asutus, kes määras ka asjaomase riikliku pädeva asutuse allkoordinaatori. Riikliku pädeva asutuse allkoordinaator võib anda juhiseid ühise järelevalverühma liikmetele, kelle on määranud sama riiklik pädev asutus, tingimusel, et need ei ole vastuolus ühise järelevalverühma koordinaatori antud juhistega.

2. peatükk

Järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste järelevalve

Artikkel 7

Teiste riiklike pädevate asutuste töötajate kaasamine riikliku pädeva asutuse järelevalverühma

Ilma et see piiraks SSM määruse artikli 31 lõike 1 kohaldamist, kui EKP otsustab seoses järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste järelevalvega, et ühe riikliku pädeva asutuse järelevalverühma on asjakohane kaasata ühe või mitme teise riikliku pädeva asutuse töötajaid, võib EKP nõuda sellelt riiklikult pädevalt asutusest teiste riiklike pädevate asutuste töötajate kaasamist.

Jaotis 2

Järelevalve konsolideeritud alusel ning EKP ja riiklike pädevate asutuste osalemine järelevalvekolleegiumides

Artikkel 8

Järelevalve konsolideeritud alusel

Kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 111 teostab EKP konsolideeritud järelevalvet krediidasutuste, finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate üle, mis on konsolideeritud alusel olulised. Asjaomane riiklik pädev asutus teostab ülesandeid seoses konsolideeritud järelevalvega krediidasutuste, finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate üle, mis on konsolideeritud alusel vähem olulised.

Artikkel 9

EKP järelevalvekolleegiumi juhatajana

1. Kui EKP on konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, tegutseb ta direktiivi 2013/36/EL artikli 116 kohaselt moodustatud kolleegiumi juhatajana. Nende liikmesriikide riiklikel pädevatel asutustel, kus on asutatud emasettevõtjad, tütarettevõtjad ja olulised filiaalid direktiivi 2013/36/EL artikli 51 tähenduses (kui neid on), on õigus osaleda kolleegiumis vaatlejatena.
2. Kui direktiivi 2013/36/EL artikli 116 kohaselt ei ole kolleegiumit moodustatud ja järelevalve alla kuuluval olulisel üksusel on mitteosalevas liikmesriigis filiaale, mida direktiivi 2013/36/EL

artikli 51 lõike 1 kohaselt loetakse oluliseks, moodustab EKP järelevalvekolleegiumi koos vastuvõtvate liikmesriikide pädevate asutustega.

Artikkel 10

EKP ja riiklikud pädevad asutused järelevalvekolleegiumi liikmetena

Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ei asu osalevas liikmesriigis, osalevad EKP ja riiklikud pädevad asutused järelevalvekolleegiumis koosõlas järgmiste eeskirjade ja asjakohaste liidu õigusaktide sätetega:

- a) kui osalevates liikmesriikides asuvad üksused, mille üle teostatakse järelevalvet, on kõik järelevalve alla kuuluvad olulised üksused, osaleb EKP järelevalvekolleegiumis liikmena ning riiklikel pädevatel asutustel on õigus osaleda samas kolleegiumis vaatlejatena;
- b) kui osalevates liikmesriikides asuvad üksused, mille üle teostatakse järelevalvet, on kõik järelevalve alla kuuluvad vähem olulised üksused, osalevad riiklikud pädevad asutused järelevalvekolleegiumis liikmetena;
- c) kui osalevates liikmesriikides asuvad üksused, mille üle teostatakse järelevalvet, on nii järelevalve alla kuuluvad vähem olulised kui ka olulised üksused, osalevad EKP ja riiklikud pädevad asutused järelevalvekolleegiumis liikmetena. Nende osalevate liikmesriikide riiklikel pädevatel asutustel, kus on asutatud järelevalve alla kuuluvad olulised üksused, on õigus osaleda järelevalvekolleegiumis vaatlejatena.

Jaotis 3

Asutamisoigust ja teenuste osutamise vabadust käsitlev kord

1. peatükk

Asutamisoigust ja teenuste osutamise vabadust käsitlev kord ühtse järelevalvemehhanismi raames

Artikkel 11

Krediidiasutuse asutamise õigus ühtse järelevalvemehhanismi raames

1. Iga järelevalve alla kuuluv oluline üksus, kes soovib asutada filiaali teise osaleva liikmesriigi territooriumil, teavitab oma kavatsusest selle liikmesriigi riiklikku pädevat asutust, kus asub järelevalve alla kuuluva olulise üksuse peakontor. Teave esitatakse koosõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 35 lõikes 2 sätestatud nõuetega. Asjaomase teate saamisel teavitab riiklik pädev asutus sellest viivitamatult EKPd.
2. Iga järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus, kes soovib asutada filiaali teise osaleva liikmesriigi territooriumil, teavitab oma kavatsusest oma riiklikku pädevat asutust koosõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 35 lõikes 2 sätestatud nõuetega.

3. Kui EKP ei võta kahe kuu jooksul pärast teate saamist vastu teistsugust otsust, võib lõikes 1 osutatud filiaali asutada ja tegevusega alustada. EKP edastab asjaomase teabe selle osaleva liikmesriigi riiklikule pädevale asutusele, kus filiaal asutatakse.
4. Kui vastuvõtva liikmesriigi riiklik pädev asutus ei võta kahe kuu jooksul pärast teate saamist vastu teistsugust otsust, võib lõikes 2 nimetatud filiaali asutada ja tegevusega alustada. Riiklik pädev asutus edastab asjaomase teabe EKP-le.
5. Lõigete 1 ja 2 kohaselt esitatud andmete muutumise korral teavitab järelevalve alla kuuluv üksus riiklikku pädevat asutust, kellele andmed algselt esitati, sellest kirjalikult vähemalt üks kuu enne muudatuse tegemist. Riiklik pädev asutus teavitab sellest selle liikmesriigi riiklikku pädevat asutust, kus filiaal asutatakse.

Artikkel 12

Krediidiasutuste poolt teenuste osutamise vabaduse kasutamine ühtse järelevalvemehhanismi raames

1. Iga järelevalve alla kuuluv oluline üksus, kes soovib esimest korda kasutada teenuste osutamise vabadust, tegutsedes teise osaleva liikmesriigi territooriumil, teavitab sellest EKPd koosõlas direktiivis 2013/36/EL sätestatud nõuetega. Teade edastatakse osaleva liikmesriigi riiklikule pädevale asutusele, kus teenuseid osutama hakatakse.
2. Iga järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus, kes soovib esimest korda kasutada teenuste osutamise vabadust, tegutsedes teise osaleva liikmesriigi territooriumil, teavitab sellest oma riiklikku pädevat asutust koosõlas direktiivis 2013/36/EL sätestatud nõuetega. Teade edastatakse EKP-le.

2. peatükk

Mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediidiasutuste asutamiseõigust ja teenuste osutamise vabadust käsitlev kord ühtse järelevalvemehhanismi raames

Artikkel 13

Ühtse järelevalvemehhanismi raames asutamiseõiguse kasutamisest teavitamine mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediidiasutuste poolt

1. Kui direktiivi 2013/36/EL artikli 35 lõikes 2 osutatud teabe esitab sama direktiivi artikli 35 lõikes 3 sätestatud korras mitteosaleva liikmesriigi pädev asutus osaleva liikmesriigi riiklikule pädevale asutusele, kes teavitab sellest viivitamatult EKPd.
2. Kahe kuu jooksul pärast mitteosaleva liikmesriigi pädevalt asutuselt teate saamist teeb EKP SSM määruse artiklis 6 ja käesoleva määruse IV osas sätestatud kriteeriumide kohaselt olulise filiaali puhul või asjaomane riiklik pädev asutus SSM määruse artiklis 6 ja käesoleva määruse IV osas sätestatud kriteeriumide kohaselt vähem olulise filiaali puhul ettevalmistusi järelevalve

alustamiseks filiaali üle vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklitele 40 kuni 46 ning teatab vajaduse korral tingimused, mille kohaselt filiaal võib üldise heaolu huvides vastuvõtvas liikmesriigis tegutseda.

3. Riiklikud pädevad asutused teatavad EKP-le tingimused, mille kohaselt võib riigisiseste õigusaktide alusel ja üldise heaolu huvides asjaomases liikmesriigis tegutseda.
4. Krediidiasutus, kes soovib filiaali asutada, teatab muudatustest direktiivi 2013/36/EL artikli 35 lõike 2 punktide b, c või d kohaselt esitatud andmetes lõikes 2 osutatud riiklikule pädevale asutusele.

Artikkel 14

Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus filiaalidele

1. Kui filiaal on SSM määruse artikli 6 lõike 4 tähenduses oluline, teostab vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse volitusi vastavalt SSM määruse artikli 4 lõikele 2 EKP.
2. Kui filiaal on SSM määruse artikli 6 lõike 4 tähenduses vähem oluline, teostab vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse volitusi selle osaleva liikmesriigi riiklik pädev asutus, kus filiaal on asutatud.

Artikkel 15

Ühtse järelevalvemehhanismi raames teenuste osutamise vabaduse kasutamisest teavitamine mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediidiasutuste poolt

Kui direktiivi 2013/36/EL artikli 39 lõikes 2 osutatud teate esitab mitteosaleva liikmesriigi pädev asutus, adresseeritakse teade osaleva liikmesriigi riiklikule pädevale asutusele, kus teenuste osutamise vabadust kavatakse kasutada. Teate saamisel teavitab riiklik pädev asutus sellest viivitamatult EKPD.

Artikkel 16

Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus teenuste osutamise vabadusega seonduvates küsimustes

1. Vastavalt SSM määruse artikli 4 lõikele 2 ja artikli 4 lõike 1 kohaldamisalas täidab vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse ülesandeid osalevas liikmesriigis teenuste osutamise vabadust kasutavate mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidiasutuste osas EKP.
2. Kui teenuste osutamise vabaduse suhtes kehtivad üldise heaolu huvides osaleva liikmesriigi riigisiseste õigusaktide kohaselt teatud tingimused, teavitab riiklik pädev asutus EKPD nendest tingimustest.

3. peatükk

Asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust käsitlev kord mitteosalevates liikmesriikides

Artikkel 17

Asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamine mitteosalevates liikmesriikides

1. Järelevalve alla kuuluv oluline üksus, kes soovib asutada filiaali või kasutada teenuste osutamise vabadust mitteosaleva liikmesriigi territooriumil, teavitab oma kavatsusest EKPd kooskõlas liidu õiguse kohaldatavate sätetega. Vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse volitusi teostab EKP.
2. Järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus, kes soovib asutada filiaali või kasutada teenuste osutamise vabadust mitteosaleva liikmesriigi territooriumil, teavitab oma kavatsusest asjaomast riiklikku pädevat asutust kooskõlas liidu õiguse kohaldatavate sätetega. Vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuste volitusi teostab asjaomane riiklik pädev asutus.

Jaotis 4

Finantskonglomeraatide täiendav järelevalve

Artikkel 18

Koordinaator

1. Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste osas täidab finantskonglomeraadi koordinaatori ülesandeid EKP vastavalt asjakohases liidu õiguses sätestatud kriteeriumidele.
2. Järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste osas täidab finantskonglomeraadi koordinaatori ülesandeid riiklik pädev asutus vastavalt asjakohases liidu õiguses sätestatud kriteeriumidele.

III OSA
ÜHTSE JÄRELEVALVEMEHHANISMI KÄITAMISE SUHTES KOHALDATAVAD
ÜLDSÄTTED

Jaotis 1

Põhimõtted ja kohustused

Artikkel 19

Ülevaade

Käesolevas osas kehtestatakse a) üldised eeskirjad ühtse järelevalvemehhanismi käitamiseks EKP ja riiklike pädevate asutuste poolt ja b) sätted, mida EKP kohaldab järelevalvemenetluse teostamisel, eesmärgiga kehtestada ühele või enamale järelevalve alla kuuluvale üksusele või muule isikule adresseeritud õigusakt.

EKP ja tihedat koostööd tegevate riiklike pädevate asutuste vahelistele suhetele kohaldatavad üldpõhimõtted ja -sätted on esitatud IX osas.

Artikkel 20

Heauskse koostöö tegemise kohustus

EKP ja riiklikud pädevad asutused kohustuvad tegema koostööd ja vahetama teavet heauskselt.

Artikkel 21

Üldine kohustus vahetada teavet

1. Ilma et see piiraks EKP õigust saada järelevalve alla kuuluvate üksuste poolt jooksvalt esitatud teavet otse või omada sellele otsest juurdepääsu, esitavad riiklikud pädevad asutused EKP-le õigeaegselt ja täpselt eelkõige kogu teabe, mida EKP vajab talle SSM määrusega antud ülesannete täitmiseks. See teave hõlmab riiklike pädevate asutuste kontrolli- ja kohapealsest tegevusest tulenevat teavet.
2. Juhul kui EKP saab teavet otse SSM määruse artikli 10 lõikes 1 osutatud juriidilistelt või füüsilistelt isikutelt, esitab EKP selle teabe õigeaegselt ja täpselt asjaomastele riiklikele pädevatele asutustele. See teave hõlmab eelkõige teavet, mida riiklikud pädevad asutused vajavad oma rolli täitmiseks EKP abistamisel.

Artikkel 22

EKP õigus anda riiklikele pädevatele asutustele või riiklikele määratud asutustele juhiseid volituste kasutamiseks ja meetmete võtmiseks, kui EKP-l on järelevalveülesande täitmise kohustus, kuid tal puudub asjaomane volitus

1. EKP-le SSM määrusega antud ülesannete täitmiseks vajalikus ulatuses võib EKP nõuda juhiste andmise teel, et riiklikud pädevad asutused või riiklikud määratud asutused kasutaksid oma volitusi riigisisestes õigusaktides sätestatud tingimustel ja nendega kooskõlas ning vastavalt SSM määruse artiklile 9, kui SSM määrus ei anna EKP-le asjaomased volitusi.
2. Riiklikud pädevad asutused ja/või, SSM määruse artikli 5 osas, riiklikud määratud asutused teavitavad EKPd viivitamata kõnealuste volituste kasutamisest.

Artikkel 23

Keelekorraldus EKP ja riiklike pädevate asutuste vahel

1. Kui käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 5 ei ole sätestatud teisiti,
 - a) toimub EKP ja riiklike pädevate asutuste vaheline suhtlus üksnes inglise keeles, ja
 - b) võetakse ühele või enamale riiklikule pädevale asutusele adresseeritud EKP õigusaktid vastu ainult inglise keeles.
2. Artikli 24 lõikes 2 sätestatud juhtudel esitab riiklik pädev asutus EKP-le otsuse eelnõu või mis tahes muu dokumendi, mille kavandatav lõplik adressaat on järelevalve alla kuuluv üksus või muu isik (edaspidi „riikliku pädeva asutuse dokument”), ainult inglise keeles.
3. Erandina lõike 1 punktist a esitab riiklik pädev asutus riikliku pädeva asutuse dokumendi EKP-le asjaomase riikliku pädeva asutuse liikmesriigi ametlikus keeles:
 - a) kui riiklik pädev asutus peab ette valmistama järelevalve alla kuuluvale üksusele või muule isikule adresseeritud otsuse eelnõu, mille lõpliku vastuvõtmise õigus kooskõlas SSM määruse artikliga 14 või 15 on EKP-l;
 - b) kui riiklik pädev asutus peab EKP taotlusel valmistama EKP-le ette järelevalve alla kuuluvale olulisele üksusele või järelevalve alla kuuluvale olulisele grupile adresseeritud otsuse eelnõu;
 - c) kui riiklik pädev asutus valmistab omal algatusel EKP-le kaalumiseks ette järelevalve alla kuuluvale olulisele üksusele või järelevalve alla kuuluvale olulisele grupile adresseeritud otsuse eelnõu;
 - d) kui riiklik pädev asutus esitab EKP-le arvamuse avaldamiseks järelevalve alla kuuluvale vähem olulisele üksusele või grupile adresseeritud olulise järelevalveotsuse eelnõu, või
 - e) kui riiklik pädev asutus esitab EKP-le arvamuse avaldamiseks mis tahes muu dokumendi eelnõu, mille kavandatav lõplik adressaat on järelevalve alla kuuluv üksus.

Lisaks esitab riiklik pädev asutus EKP-le:

- i) punktides a kuni e loetletud juhtudel ingliskeelse seletuskirja, milles selgitatakse juhtumi tausta ja si

- ii) punktides a kuni c loetletud juhtudel otsuse eelnõu tõlke inglise keelde, kui asjaomane riikliku pädeva asutuse dokument ei ole ingliskeelne.
4. Kui riiklik pädev asutus on saanud dokumendi järelevalve alla kuuluvalt üksuselt või juriidiliselt või füüsiliselt isikult (edaspidi „riikliku pädeva asutuse väline dokument”) ja on kohustatud edastama selle EKP-le, edastab ta asjaomase riikliku pädeva asutuse välise dokumendi EKP-le selle algses keeles.
 5. EKP taotlusel koostab riiklik pädev asutus, kes on seoses EKP-le SSM määrusega antud ülesannetega edastanud EKP-le riikliku pädeva asutuse välise dokumendi, asjaomase dokumendi ingliskeelse kokkuvõtte.

Artikkel 24

Keelekorraldus EKP ja järelevalve alla kuuluvate juriidiliste või füüsiliste isikute vahel

1. Järelevalve alla kuuluva üksuse või muu EKP järelevalvemenetluse subjektiks oleva juriidilise või füüsilise isiku poolt EKP-le saadetakse dokument võib olla koostatud ühes liidu ametlikest keeltest, mille järelevalve alla kuuluv üksus või isik on valinud.
2. EKP, järelevalve alla kuuluvad üksused ja mis tahes muud EKP järelevalvemenetluse subjektiks olevad juriidilised või füüsilised isikud võivad oma kirjalikus suhtluses, sealhulgas õigusakte puudutavates küsimustes, kasutada ainult inglise keelt, kui nad selles selgesõnaliselt kokku lepivad.
EKP sõlmib järelevalve alla kuuluvate oluliste üksustega selgesõnalise kokkuleppe inglise keele kasutamise kohta.
Inglise keele kasutamise kokkuleppe tühistamine mõjutab EKP järelevalvemenetlust ainult teostamata osas.
Suulisel arutamisel osalejad võivad taotleda õigust olla ära kuulatud mis tahes muus liidu ametlikus keeles, mis ei ole EKP järelevalvemenetluse keel. Sellisel juhul tagatakse suulise arutamise ajal tõlge, tingimusel et EKPd teavitatakse sellest nõudest piisavalt ette.
3. Välja arvatud lõikes 2 sätestatud juhtudel, võtab EKP järelevalve alla kuuluvatele üksustele, järelevalve alla kuuluvatele gruppidele või muudele isikutele adresseeritud EKP järelevalveotsused vastu inglise keeles ja selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus asub iga adressaadi peakontor või asukoht. Kui asjaomases liikmesriigis on rohkem kui üks ametlik keel, võetakse otsused vastu ühes nendest keeltest. Kui adressaadi peakontor või asukoht asub väljaspool Euroopa Liitu, võetakse EKP järelevalveotsus vastu inglise keeles ja lõike 1 kohaselt valitud keeles. Otsus järelevalve alla kuuluva asutuse taotluse kohta võetakse vastu inglise keeles ja taotluses kasutatud keeles.
4. Kui EKP õigusakt võetakse vastu inglise keeles ja mis tahes muus liidu ametlikus keeles, on kõik keeleversioonid võrdselt autentsed.

Jaotis 2

EKP järelevalveotsuste vastuvõtmise nõuetekohase menetlusega seotud üldsätted

1. peatükk

EKP järelevalvemenetlused

Artikkel 25

Üldpõhimõtted

1. Kõik SSM määruse artikli 4 ja III osa 2. jao ning käesoleva määruse IV osa kohaselt algatatud EKP järelevalvemenetlused viiakse läbi kooskõlas SSM määruse artikliga 22 ja käesoleva jaotise sätetega.
2. Käesoleva jaotise sätteid ei kohaldata menetluste suhtes, mida viib läbi vaidlustusnõukogu.

Artikkel 26

Osapooled

1. EKP järelevalvemenetluse osapooled on:
 - a) taotluse esitajad;
 - b) isikud, kellele EKP kavatses adresseerida või on adresseerinud EKP järelevalveotsuse.
2. Riiklike pädevaid asutusi osapooltena ei käsitleta.

Artikkel 27

Osapoole esindamine

1. Osapoolt võivad esindada tema seaduslikud või ametlikud esindajad või mis tahes muud esindajad, kes on kirjaliku volituse alusel volitatud võtma mis tahes ja kõiki EKP järelevalvemenetlusega seotud meetmeid.
2. Volituse tühistamine kehtib üksnes juhul, kui EKP-le on saadetud kirjalik tühistamise otsus. EKP edastab tühistamise otsuse kättesaamise kohta kinnituse.
3. Kui osapool on EKP järelevalvemenetluses määranud esindaja, võtab EKP selle järelevalvemenetluse raames ühendust ainult asjaomase määratud esindajaga, välja arvatud juhul, kui konkreetse olukorra tõttu on nõutav, et EKP võtaks ühendust otse asjaomase osapoolega. Sellisel juhul teavitatakse sellest esindajat.

Artikkel 28

EKP ja EKP järelevamenetluse osapoolte üldised kohustused

1. EKP järelevamenetluse võib algatada *ex officio* või osapoole taotlusel. EKP teeb igas EKP järelevamenetluses lõpliku otsuse tegemiseks olulised faktilised asjaolud kindlaks *ex officio*, võttes arvesse lõiget 3.
2. Oma hinnangus võtab EKP arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid.
3. Osapool peab osalema EKP järelevamenetluses ja abistama faktiliste asjaolude selgitamisel, võttes arvesse liidu õigust. Osapoole taotlusel algatatud EKP järelevamenetlustes võib EKP piirduda faktiliste asjaolude kindlakstegemisel nõudega, et osapool esitaks asjakohase faktilise teabe.

Artikkel 29

Tõendid EKP järelevamenetlustes

1. Juhtumi faktiliste asjaolude kindlakstegemisel tugineb EKP tõenditele, mida ta peab pärast nõuetekohast kaalumist asjakohaseks.
2. Osapooled abistavad EKPd juhtumi faktiliste asjaolude kindlakstegemisel, võttes arvesse liidu õigust. Eelkõige esitavad osapooled tõest teavet neile teadaolevate faktiliste asjaolude kohta, võttes arvesse sanktsioonide kehtestamise menetlustega seotud piiranguid liidu õiguses.
3. EKP võib kehtestada tähtaja, mille jooksul osapooled võivad tõendeid esitada.

Artikkel 30

Tunnistajad ja eksperdid EKP järelevamenetlustes

1. EKP võib ära kuulata tunnistajaid ja eksperte, kui peab seda vajalikuks.
2. Kui EKP määrab eksperdi, määratleb ta kokkuleppeliselt asjaomase eksperdi ülesande ja kehtestab tähtaja, mille jooksul ekspert peab esitama aruande.
3. Kui EKP kuulab ära tunnistajaid või eksperte, on neil õigus saada taotluse korral hüvitist oma sõidu- ja elamiskulude eest. Pärast ütluste andmist on tunnistajatel õigus saada hüvitist saamata jäänud tulu eest ning ekspertidel kokkulepitud tasu oma teenuste eest. Hüvitist makstakse kooskõlas Euroopa Kohtu asjakohaste sätetega tunnistajatele hüvitise ja ekspertidele tasu maksmise kohta.
4. EKP võib nõuda, et SSM määruse artikli 11 lõike 1 punktis c nimetatud isikud osaleksid tunnistajatena EKP ametiruumides või mis tahes muus EKP määratud kohas osaleva liikmesriigi territooriumil. Kui SSM määruse artikli 11 lõike 1 punktis c osutatud isik on juriidiline isik, on asjaomast juriidilist isikut esindavad füüsilised isikud kohustatud osalema vastavalt eelmisele lausele.

Õigus olla ära kuulatud

1. Enne kui EKP võib vastu võtta osapoolele adresseeritud EKP järelevalveotsuse, mis avaldab otsest ja negatiivset mõju asjaomase osapoole õigustele, tuleb osapoolele anda võimalus esitada EKP-le kirjalikult oma märkused EKP järelevalveotsusega seotud faktiliste asjaolude ja vastuväidete kohta. EKP võib omal äranägemisel võimaldada osapooltel esitada märkuseid EKP järelevalveotsusega seotud faktiliste asjaolude ja vastuväidete kohta koosolekul. Teates, millega EKP võimaldab osapoolel esitada märkuseid, märgitakse ära EKP kavandatava järelevalveotsuse oluline sisu ning olulised faktilised asjaolud ja vastuväited, millele EKP kavatseb oma otsuses tugineda. Käesoleva artikli sätteid ei kohaldata SSM määruse III peatüki 1. jao suhtes.
2. Kui EKP annab osapoolele võimaluse esitada märkuseid EKP järelevalveotsusega seotud faktiliste asjaolude ja vastuväidete kohta koosolekul, ei ole osapoole puudumine koosolekult piisav põhjus koosoleku edasilükkamiseks, välja arvatud juhul, kui puudumiseks on mõjuv põhjus. Kui osapoolel on puudumiseks mõjuv põhjus, võib EKP koosoleku edasi lükata või anda osapoolele võimalus esitada märkusi järelevalveotsusega seotud faktiliste asjaolude ja vastuväidete kohta kirjalikult. EKP koostab koosoleku kohta kirjaliku protokoll, mille osapooled allkirjastavad. EKP esitab osapooltele protokoll koopia.
3. Põhimõtteliselt antakse osapoolele võimalus esitada oma märkused kirjalikult kahe nädala jooksul alates teate saamisest, milles märgitakse ära faktilised asjaolud ja vastuväited, millele EKP kavatseb oma järelevalveotsuse vastuvõtmisel tugineda.
Osapoole taotlusel võib EKP nimetatud tähtaega vastavalt vajadusele pikendada.
Konkreetsetel asjaoludel võib EKP lühendada tähtaega kolme tööpäevani. Tähtaega lühendatakse kolme tööpäevani ka SSM määruse artiklites 14 ja 15 kirjeldatud juhtudel.
4. Olenemata lõikest 3 ja kooskõlas lõikega 5 võib EKP vastu võtta osapoolele adresseeritud EKP järelevalveotsuse, mis avaldab otsest ja negatiivset mõju asjaomase osapoole õigustele, andmata osapoolele võimalust esitada märkuseid EKP järelevalveotsusega seotud faktiliste asjaolude ja vastuväidete kohta enne otsuse vastuvõtmist, kui näib olevat vajalik otsus viivitamatult vastu võtta, et hoida ära märkimisväärset kahju finantsüsteemile.
5. Kui vastavalt lõikele 4 võetakse vastu kiireloomuline EKP järelevalveotsus, antakse osapoolele võimalus esitada kirjalikke märkuseid EKP järelevalveotsusega seotud faktiliste asjaolude ja vastuväidete kohta viivitamatult pärast otsuse vastuvõtmist. Põhimõtteliselt antakse osapoolele võimalus oma märkuste esitamiseks kahe nädala jooksul pärast EKP järelevalveotsuse kättesaamist. Osapoole taotlusel võib EKP nimetatud tähtaega pikendada, kuid mitte üle kuue kuu. EKP vaatab oma järelevalveotsuse esitatud märkuste osas läbi ning võib selle kas kinnitada, tühistada, seda muuta või selle tühistada ning asendada uue EKP järelevalveotsusega.
6. Lõikeid 4 ja 5 ei kohaldata EKP järelevalvemenetlustes, mis on seotud SSM määruse artiklis 18 sätestatud karistustega.

Artikkel 32

Juurdepäas toimikutele EKP järelevamenetluses

1. EKP järelevamenetluste käigus tagatakse täielikult asjaomaste osapoolte õigus igakülgsel kaitsele. Selleks on osapooltel pärast EKP järelevamenetluse algatamist õigus saada juurdepäas EKP toimikule, tingimusel et võetakse arvesse teiste juriidiliste ja füüsiliste isikute õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi. Toimikuga tutvumise õigus ei hõlma konfidentsiaalset teavet. Riiklikud pädevad asutused edastavad EKP-le viivitamatult kõik taotlused, mis on saadud seoses juurdepääsuga EKP järelevamenetlustega seotud toimikutele.
2. Toimikud koosnevad kõikidest EKP poolt EKP järelevamenetluse käigus saadud, koostatud või kogutud dokumentidest, sõltumata andmekandjast.
3. Käesoleva artikli tähenduses hõlmab konfidentsiaalne teave eelkõige järgmist:
 - a) EKP või riikliku pädeva asutuse sisedokumentid, ja
 - b) EKP ja riikliku pädeva asutuse vaheline või riiklike pädevate asutuste omavaheline suhtlus.
4. Käesolevas artiklis sätestatu ei takista EKPd või riiklike pädevaid asutusi avaldamast ja kasutamast teavet, mis on vajalik rikkumise tõendamiseks.
5. EKP võib anda juurdepääsu toimikule ühel või enamal alljärgnevatest viisidest, võttes nõuetekohaselt arvesse osapoolte tehnilisi võimalusi:
 - a) CD-ROMid või mis tahes muud elektroonilised andmekandjad, sealhulgas tulevikus kasutusele võetavad elektroonilised andmekandjad;
 - b) posti teel saadetavad paberkoopiad toimikust, millele juurdepäas võimaldati;
 - c) kutse kõnealuse toimikuga tutvumiseks EKP ametiruumides.

2. peatükk

EKP järelevaotsused

Artikkel 33

EKP järelevaotsuste põhistus

1. EKP järelevaotsus esitatakse koos otsuse põhistusega, võttes arvesse lõiget 2.
2. Põhistus sisaldab olulisi faktilisi asjaolusid ja juriidilist argumentatsiooni, millele EKP on otsuse tegemisel tuginenud.
3. EKP tugineb oma otsuses ainult sellistele faktilistele asjaoludele ja vastuväidetele, mille kohta pool on saanud esitada oma märkused, võttes arvesse artikli 31 lõiget 4.

Artikkel 34

Peatav toime

Ilma et see mõjutaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 278 ja SSM määruse artikli 24 lõiget 8, võib EKP võib otsustada, et EKP järelevalveotsuse täitmine peatatakse kas a) vastava märke tegemisega järelevalveotsuses või b) kui ei ole tegemist vaidlustusnõukogu poolse läbivaatamise taotlustega, järelevalveotsuse adressaadi taotlusel.

Artikkel 35

EKP järelevalveotsustest teatamine

1. EKP võib teavitada poolt järelevalveotsusest a) suuliselt, b) toimetades kätte või andes üle järelevalveotsuse koopia, c) tähitud posti teel kättesaamisteatega, d) kiirkulleriteenuse kaudu, e) faksi teel või f) elektrooniliselt kooskõlas lõikega 10.
2. Kui on määratud esindaja, võib EKP teavitada EKP järelevalveotsusest esindajat. Sellisel juhul ei ole EKP kohustatud teavitama järelevalveotsusest ka järelevalve alla kuuluvat üksust, keda asjaomane esindaja esindab.
3. Kui EKP järelevalveotsusest teatatakse suuliselt, loetakse teade otsuse kohta adressaadile kätte toimetatuks, kui EKP töötaja on teavitanud EKP järelevalveotsusest a) asjaomast füüsilist isikut, kui tegemist on füüsilise isikuga, ja b) juriidilise isiku volitatud vastuvõtjat, kui tegemist on juriidilise isikuga. Sellisel juhul esitatakse otsuse adressaadile EKP järelevalveotsuse kirjalik koopia viivitamatult pärast suulist teadet.
4. Kui EKP järelevalveotsusest teatatakse tähitud posti teel kättesaamisteatega, loetakse teade EKP järelevalveotsuse kohta adressaadile kätte toimetatuks 10. päeval pärast kirja üleandmist postiteenuse osutajale, välja arvatud juhul, kui kättesaamisteates on märgitud, et kiri saadi kätte mõnel teisel kuupäeval.
5. Kui EKP järelevalveotsusest teatatakse kiirkulleriteenuse kaudu, loetakse teade EKP järelevalveotsuse kohta adressaadile kätte toimetatuks 10. päeval pärast kirja üleandmist kulleriteenuse osutajale, välja arvatud juhul, kui kulleriteenuse kättetoimetamisdokumendis on märgitud, et kiri saadi kätte mõnel teisel kuupäeval.
6. Lõigete 4 ja 5 puhul on nõutav, et EKP järelevalveotsus oleks adresseeritud teenindatavale aadressile (kehtivale aadressile). Kehtiv aadress on:
 - a) EKP järelevalveotsuse adressaadi taotlusel algatatud EKP järelevalvemenetluse puhul adressaadi taotluses märgitud aadress;
 - b) järelevalve alla kuuluva üksuse puhul peakontori viimane tegelik aadress, mille järelevalve alla kuuluv üksus on EKP-le teatanud;
 - c) füüsilise isiku puhul viimane EKP-le teatatud aadress ning kui EKP-le ei ole aadressi teatatud ja füüsiline isik on järelevalve alla kuuluva üksuse töötaja, juht või aktsionär, järelevalve alla kuuluva üksuse tegelik aadress kooskõlas punktiga b.
7. EKP järelevalvemenetluse osapool esitab EKP nõudmisel EKP-le kehtiva aadressi.

8. Kui isik on asutatud või tema asukoht on riigis, mis ei ole liikmesriik, võib EKP nõuda, et osapool nimetaks mõistliku aja jooksul volitatud vastuvõtja, kes on liikmesriigi resident või kellel on liikmesriigis tegevuskoht. Kui nõudmisel volitatud vastuvõtjat ei nimetata või kuni sellise volitatud vastuvõtja nimetamiseni võib mis tahes teate toimetada osapoolle EKP-le teadaoleval aadressil kooskõlas lõigetega 3 kuni 5 ja 9.
9. Kui EKP järelevalveotsuse adressaadiks olev isik on esitanud EKP-le faksinumbri, võib EKP teatada EKP järelevalveotsusest, saates EKP järelevalveotsuse koopia faksi teel. Adressaat loetakse EKP järelevalveotsusest teavitatuks, kui EKP on saanud faksi eduka edastamise kohta kinnituse.
10. EKP võib ilma adressaadideta otsusega määrata kriteeriumid, mille kohaselt EKP järelevalveotsus toimetatakse kätte elektroonilise sidevahendi abil. Otsus avaldatakse.

Jaotis 3

Rikkumistest teatamine

Artikkel 36

Rikkumistest teatamine

Kui isikul on põhjust kahtlustada SSM määruse artikli 4 lõikes 3 osutatud õigusaktide rikkumist krediidiasutuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate või pädevate asutuste (sealhulgas EKP) poolt, võib ta heauskselt esitada EKPlle selle kohta teate.

Artikkel 37

Rikkumisteadete asjakohane kaitse

1. Kui isik esitab heauskselt teate SSM määruse artikli 4 lõikes 3 osutatud õigusaktide väidetava rikkumise kohta järelevalve alla kuuluvate üksuste või pädevate asutuste poolt, käsitletakse asjaomast teadet kaitse all oleva teatena.
2. Nii kaitse all oleva teate esitanud isiku kui ka väidetavalt rikkumise toimepanemise eest vastutava isiku isikuandmeid kaitstakse kooskõlas liidu kehtiva andmekaitseraamistikuga.
3. EKP ei avalda kaitse all oleva teate esitanud isiku identiteeti ilma isiku eelneva selgesõnalise nõusolekuta, välja arvatud juhul, kui avaldamine on nõutav kohtu korraldusel juhtumi edasisel uurimisel või järgnevas kohtumenetluses.

Artikkel 38

Teadete edasise menetlemise kord

1. EKP hindab järelevalve alla kuuluvate oluliste üksustega seonduvaid teateid ja teateid seoses järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksustega, kui on rikutud EKP määrusi või otsuseid. Kui teate võtab vastu riiklik pädev asutus, edastab ta selle EKP-le, avaldamata teate esitanud isiku identiteeti, välja arvatud juhul kui asjaomane isik on andnud selleks selgesõnalise nõusoleku.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, edastab EKP järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse kohta esitatud teated asjaomasele riiklikule pädevale asutusele, avaldamata teate esitanud isiku identiteeti, välja arvatud juhul kui asjaomane isik on andnud selleks selgesõnalise nõusoleku.
3. EKP vahetab riiklike pädevate asutustega infot, a) et hinnata, kas teated on saadetud nii EKP-le kui ka asjaomasele riiklikule pädevale asutusele ja koordineerida tegevust, ning b) et koguda infot riiklikele pädevatele asutustele edastatud teadete edasise menetlemise tulemuste kohta.
4. EKP otsustab omal mõistlikul äranägemisel esitatud teadete hindamise viisi ja kohaldatavad meetmed.
5. Järelevalve alla kuuluvate üksuste väidetavate rikkumiste korral esitab asjaomane järelevalve alla kuuluv üksus EKP-le mis tahes EKP nõutud teabe ja dokumendid esitatud teadete hindamiseks.
6. Pädevate asutuste (välja arvatud EKP) väidetavate rikkumiste korral nõuab EKP, et asjaomane pädev asutus esitaks omapoolsed märkused teates esitatud faktiliste asjaolude kohta.
7. SSM määruse artikli 20 lõikes 2 kirjeldatud aastaaruandes esitab EKP teavet esitatud teadete kohta lühendatud kujul või kokkuvõtlikult sellisel viisil, et konkreetseid järelevalve alla kuuluvaid üksusi või isikuid ei oleks võimalik tuvastada.

IV OSA
JÄRELEVALVE ALLA KUULUVA ÜKSUSE OLULISEKS VÕI VÄHEM OLULISEKS
LIIGITAMINE

Jaotis 1

Oluliseks või vähem oluliseks liigitamist reguleerivad üldsätted

Artikkel 39

Järelevalve alla kuuluva üksuse oluliseks liigitamine individuaalsel alusel

1. Järelevalve alla kuuluv üksus loetakse olulisekstulenevalt EKP määratlusest artiklite 43 kuni 49 alusel asjaomasele järelevalve alla kuuluvale üksusele adresseeritud järelevalveotsuses, milles selgitatakse otsuse aluseks olevaid asjaolusid.
2. Järelevalve alla kuuluvat üksust ei liigitata enam oluliseks, kui EKP asjaomasele üksusele adresseeritud järelevalveotsuses, milles selgitatakse otsuse aluseks olevaid asjaolusid, otsustab, et asjaomane üksus on järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus või ei ole enam järelevalve alla kuuluv üksus.
3. Järelevalve alla kuuluv üksus võidakse liigitada oluliseks järgmistel alustel:
 - a) üksuse suurus, mis määratakse kindlaks kooskõlas artiklitega 50 kuni 55 (edaspidi „suuruse kriteerium”);
 - b) üksuse olulisus liidu või mis tahes osaleva liikmesriigi majanduses, mis määratakse kindlaks kooskõlas artiklitega 56 kuni 58 (edaspidi „majandusliku olulisuse kriteerium”);
 - c) üksuse piiriülese tegevuse olulisus, mis määratakse kindlaks kooskõlas artiklitega 59 ja 60 (edaspidi „piiriülese tegevuse kriteerium”);
 - d) Euroopa stabiilsusmehhanismist (ESM) otsese avaliku sektori finantsabi taotlemine või saamine vastavalt artiklite 61 kuni 64 määratlusele (edaspidi „otsese avaliku sektori finantsabi kriteerium”);
 - e) asjaolu, et järelevalve alla kuuluv üksus on üks kolmest kõige olulisemast krediidasutusest osalevas liikmesriigis vastavalt artiklite 65 ja 66 määratlusele (edaspidi „kolme kõige olulisema krediidasutuse kriteerium”).
4. EKP teostab otsest järelevalvet järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste üle, välja arvatud juhul, kui konkreetses olukorras on õigustatud järelevalve asjaomase riikliku pädeva asutuse poolt kooskõlas käesoleva osa jaotisega 9.
5. Samuti teostab EKP otsest järelevalvet järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või järelevalve alla kuuluva vähem olulise grupi üle EKP järelevalveotsuse alusel, mis on vastu võetud vastavalt SSM määruse artikli 6 lõike 5 punktile b, mille kohaselt EKP täidab vahetult kõiki asjakohaseid SSM määruse artikli 6 lõikes 4 osutatud volitusi. Ühtse

järelevalvemehhanismi raames liigitatakse selline järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus või järelevalve alla kuuluv vähem oluline grupp oluliseks.

6. Enne käesolevas artiklis osutatud otsuste vastuvõtmist konsulteerib EKP asjaomaste riiklike pädevate asutustega. Käesolevas artiklis osutatud EKP järelevalveotsusest teavitatakse ka asjaomaseid riiklikke pädevaid asutusi.

Artikkel 40

Järelevalve alla kuuluvate konsolideerimisgrupi üksuste oluliseks liigitamine

1. Kui üks või enam järelevalve alla kuuluvat üksust moodustavad järelevalve alla kuuluva grupi osa, määratletakse olulisuse kindlaksmääramise kriteeriumid osalevate liikmesriikide kõrgeimal konsolideerimistasemel vastavalt IV osa jaotiste 3 kuni 7 sätetele.
2. Järelevalve alla kuuluv üksus, mis moodustab järelevalve alla kuuluva konsolideerimisgrupi osa, loetakse järelevalve alla kuuluvaks oluliseks üksuseks, kui esineb vähemalt üks järgmistest asjaoludest:
 - a) kui järelevalve alla kuuluv grupp vastab osalevate liikmesriikide kõrgeimal konsolideerimistasemel suuruse kriteeriumile, majandusliku olulisuse kriteeriumile või piiriülese tegevuse kriteeriumile;
 - b) kui üks järelevalve alla kuuluvatest üksustest, mis moodustab järelevalve alla kuuluva grupi osa, vastab otsese avaliku sektori finantsabi kriteeriumile;
 - c) kui üks järelevalve alla kuuluvatest üksustest, mis moodustab järelevalve alla kuuluva grupi osa, on üks kolmest kõige olulisemast krediidasutusest osalevas liikmesriigis.
3. Kui otsustatakse, et järelevalve alla kuuluv grupp on oluline või ei ole enam oluline, võtab EKP vastu EKP järelevalveotsuse, millega järelevalve alla kuuluv üksus liigitatakse oluliseks või lõpetatakse järelevalve alla kuuluva üksuse oluliseks liigitamine, ning kehtestab EKP otsese järelevalve algus- ja lõppkuupäevad igale järelevalve alla kuuluvale üksusele, mis moodustab kõnealuse järelevalve alla kuuluva grupi osa, kooskõlas artiklis 39 sätestatud kriteeriumide ja menetlustega.

Artikkel 41

Mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediidasutuste filiaalidele kohaldatavad erisätted

1. Käesoleva määruse tähenduses loetakse kõik mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidasutuse poolt samas osalevas liikmesriigis avatud filiaalid üheks järelevalve alla kuuluvaks üksuseks.
2. Mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidasutuse poolt erinevates osalevates liikmesriikides avatud filiaale käsitletakse individuaalselt, eraldiseisvate järelevalve alla kuuluvate üksustena.
3. SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud kriteeriumidele vastavuse kindlakstegemisel hinnatakse mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidasutuse filiaale individuaalselt,

eraldiseisvate järelevalve alla kuuluvate üksustena ning sama krediitiasutuse tütarettevõtjatest eraldi. Lõiget 1 see ei mõjuta.

Artikkel 42

Mitteosalevates liikmesriikides ja kolmandates riikides asutatud krediitiasutuste tütarettevõtjatele kohaldatavad erisätted

1. SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud kriteeriumidele vastavuse kindlakstegemisel hinnatakse mitteosalevas liikmesriigis või kolmandas riigis peakontorit omava krediitiasutuse poolt ühes või enamas osalevas liikmesriigis asutatud tütarettevõtjaid krediitiasutuse filiaalidest eraldi.
2. Tütarettevõtjaid, kes a) on asutatud osalevas liikmesriigis, b) kuuluvad gruppi, mille emaettevõtja peakontor asub mitteosalevas liikmesriigis või kolmandas riigis ja c) ei kuulu osalevates liikmesriikides järelevalve alla kuuluvasse gruppi, hinnatakse SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud kriteeriumidele vastavuse kindlakstegemisel eraldi.

Jaotis 2

Järelevalve alla kuuluvate üksuste olulisteks liigitamise kord

1. peatükk

Järelevalve alla kuuluva üksuse oluliseks liigitamine

Artikkel 43

Järelevalve alla kuuluva üksuse staatuse läbivaatamine

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, vaatab EKP vähemalt kord aastas läbi, kas järelevalve alla kuuluv oluline üksus või järelevalve alla kuuluv oluline grupp vastab jätkuvalt SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud mis tahes kriteeriumile.
2. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, vaatab iga riiklik pädev asutus vähemalt kord aastas läbi, kas järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus või järelevalve alla kuuluv vähem oluline grupp vastab jätkuvalt SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud mis tahes kriteeriumile. Järelevalve alla kuuluva vähem olulise grupi puhul teostab nimetatud läbivaatuse riiklik pädev asutus osalevas liikmesriigis, kus on asutatud osalevate liikmesriikide kõrgeimal konsolideerimistasemel kindlaks määratud emaettevõtja.
3. Pärast asjaomase teabe saamist võib EKP läbi vaadata, a) kas järelevalve alla kuuluv üksus vastab SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud mis tahes kriteeriumile ja b) kas järelevalve alla kuuluv oluline üksus enam ei vasta SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud mis tahes kriteeriumile.

4. Kui järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus või järelevalve alla kuuluv vähem oluline grupp vastab riikliku pädeva asutuse hinnangul SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud mis tahes kriteeriumile, teavitab asjaomane riiklik pädeva asutus sellest viivitamatult EKPd.
5. EKP või riikliku pädeva asutuse taotlusel teevad EKP ja asjaomane riiklik pädev asutus koostööd, et teha kindlaks, kas mõni SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud kriteeriumidest on järelevalve alla kuuluva üksuse või järelevalve alla kuuluva grupi puhul täidetud.
6. Kui EKP a) otsustab alustada otsest järelevalvet järelevalve alla kuuluva üksuse või järelevalve alla kuuluva grupi üle või b) otsustab lõpetada EKP otsese järelevalve järelevalve alla kuuluva üksuse või järelevalve alla kuuluva grupi üle, teevad EKP ja asjaomane riiklik pädev asutus koostööd, et tagada järelevalvevolituste sujuv üleminek. Asjaomane riiklik pädev asutus koostab aruande järelevalve alla kuuluva üksuse varasema järelevalve tulemuste ja riskiprofiili kohta, kui EKP alustab otsest järelevalvet järelevalve alla kuuluva üksuse üle. EKP koostab aruande järelevalve alla kuuluva üksuse varasema järelevalve tulemuste ja riskiprofiili kohta, kui volitused teostada järelevalvet asjaomase üksuse üle lähevad üle riiklikule pädevale asutusele.
7. EKP teeb kindlaks, kas järelevalve alla kuuluv üksus või järelevalve alla kuuluv grupp on oluline, kasutades SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud kriteeriume määruses esitatud järjekorras: a) suurus; b) olulisus liidu või mis tahes osaleva liikmesriigi majanduses; c) piiriülese tegevuse olulisus; d) vahetu avaliku sektori finantsabi taotlemine või saamine Euroopa stabiilsusmehhanismist; e) asjaolu, et tegemist on ühega kolmest kõige olulisemast krediidasutusest osalevas liikmesriigis.

Artikkel 44

Järelevalve alla kuuluva üksuse olulise kindlaks määramisel kohaldatav kord

1. EKP teatab järelevalve alla kuuluvale üksusele artiklis 45 sätestatud tähtaja jooksul EKP järelevalveotsusest järelevalve alla kuuluva üksuse või järelevalve alla kuuluva grupi oluliseks liigitamise kohta ning teavitab otsusest ka asjaomast riiklikku pädevat asutust.
2. Järelevalve alla kuuluvate üksuste puhul, keda EKP lõike 1 kohaselt ei teavita, käsitletakse artikli 49 lõikes 2 osutatud loetelu teatena nende vähem oluliseks liigitamise kohta.
3. EKP annab igale asjaomasele järelevalve alla kuuluvale üksusele võimaluse avaldada kirjalikult arvamust enne EKP järelevalveotsuse vastuvõtmist vastavalt lõikele 1.
4. Lisaks annab EKP asjaomastele riiklikele pädevatele asutustele kooskõlas artikli 39 lõikega 6 võimaluse esitada kirjalikult tähelepanekuid ja märkuseid, mida EKP võtab nõuetekohaselt arvesse.
5. Järelevalve alla kuuluv üksus või järelevalve alla kuuluv grupp loetakse järelevalve alla kuuluvaks oluliseks üksuseks või järelevalve alla kuuluvaks oluliseks grupiks alates tema oluliseks üksuseks või oluliseks grupiks liigitamist käsitleva EKP järelevalveotsusest teatamise kuupäevast.

2. peatükk

EKP otsese järelevalve algus ja lõpp

Artikkel 45

EKP otsese järelevalve algus

1. EKP täpsustab EKP järelevalveotsuses kuupäeva, mil ta alustab otsese järelevalve teostamist järelevalve alla kuuluva üksuse üle, mis on liigitatud järelevalve alla kuuluvaks oluliseks üksuseks. Asjaomane otsus võib olla artikli 44 lõikes 1 osutatud otsus. EKP teavitab asjaomast järelevalve alla kuuluvat üksust sellest otsusest vähemalt üks kuu enne otsese järelevalve alustamise kuupäeva, võttes arvesse lõiget 2.
2. Kui EKP alustab otsest järelevalvet järelevalve alla kuuluva üksuse või järelevalve alla kuuluva grupi üle Euroopa stabiilsusmehhanismist otsese avaliku sektori finantsabi taotlemise või saamise alusel, teavitab EKP asjaomast järelevalve alla kuuluvat üksust lõikes 1 osutatud otsusest õigeaegselt, vähemalt üks nädal enne otsese järelevalve alustamise kuupäeva.
3. EKP esitab ajaomastele riiklikele pädevatele asutustele lõikes 1 osutatud otsuste koopiad.
4. EKP alustab otsest järelevalvet järelevalve alla kuuluva üksuse üle hiljemalt 12 kuud pärast kuupäeva, mil EKP teavitas asjaomast järelevalve alla kuuluvat üksust EKP järelevalveotsusest kooskõlas artikli 44 lõikega 1.

Artikkel 46

EKP otsese järelevalve lõpp

1. Kui EKP otsustab, et EKP otsene järelevalve järelevalve alla kuuluva üksuse või järelevalve alla kuuluva grupi üle lõpetatakse, väljastab EKP asjaomasele järelevalve alla kuuluvale üksusele EKP järelevalveotsuse, täpsustades otsese järelevalve lõpetamise kuupäeva ja põhjused. EKP võtab nimetatud otsuse vastu vähemalt üks kuu enne EKP otsese järelevalve lõppkuupäeva. EKP esitab otsuse koopia ka asjaomastele riiklikele pädevatele asutustele.
2. Enne lõikes 1 sätestatud otsuse väljastamist võivad asjaomased järelevalve alla kuuluvad üksused kirjalikult arvamust avaldada.
3. EKP järelevalveotsuse, milles täpsustatakse kuupäev, mil lõppeb EKP otsene järelevalve järelevalve alla kuuluva üksuse üle, võib väljastada koos otsusega, milles järelevalve alla kuuluv üksus liigitatakse vähem oluliseks.

Artikkel 47

EKP otsese järelevalve lõpetamise põhjused

1. Järelevalve alla kuuluva olulise üksuse puhul, mille oluliseks üksuseks liigitamise aluseks on tema a) suurus, b) olulisus liidu või mis tahes osaleva liikmesriigi majanduse seisukohast või c) piiriülese tegevuse olulisus või tema kuulumine järelevalve alla kuuluvasse gruppi, mis vastab vähemalt ühele nendest kriteeriumidest, võtab EKP vastu EKP järelevalveotsuse oluliseks järelevalve alla kuuluvaks üksuseks liigitamise ja otsese järelevalve lõpetamise kohta, kui kolme järjestikuse kalendriaasta jooksul ei ole täidetud ükski SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud eespool osutatud kriteerium ei individuaalsel alusel ega järelevalve alla kuuluva grupi tasandil, mille osa asjaomane järelevalve alla kuuluv üksus moodustab.
2. Järelevalve alla kuuluva üksuse puhul, mille oluliseks üksuseks liigitamise aluseks on Euroopa stabiilsusmehhanismist otsese avaliku sektori finantsabi taotlemine seoses a) tema endaga, b) järelevalve alla kuuluva grupiga, mille osa järelevalve alla kuuluv üksus moodustab või c) gruppi kuuluva järelevalve alla kuuluva üksusega, mis ei ole muudel alustel oluline, võtab EKP vastu EKP järelevalveotsuse oluliseks järelevalve alla kuuluvaks üksuseks liigitamise ja otsese järelevalve lõpetamise kohta, kui otsesest avaliku sektori finantsabi andmisest on keeldutud, see on täielikult tagastatud või selle andmine on lõpetatud. Nimetatud otsuse võib otsese avaliku sektori finantsabi tagastamise või lõpetamise korral vastu võtta kolm kalendriaastat pärast otsese avaliku sektori finantsabi täielikku tagastamist või lõpetamist.
3. Järelevalve alla kuuluva üksuse puhul, kelle oluliseks üksuseks liigitamise aluseks on asjaolu, et tegemist on ühega kolmest kõige olulisemast krediidasutusest osalevas liikmesriigis vastavalt artiklitele 65 ja 66 või sellise krediidasutuse järelevalve alla kuuluva grupi osaga, ning mis ei ole muudel alustel oluline, võtab EKP vastu EKP järelevalveotsuse oluliseks järelevalve alla kuuluvaks üksuseks liigitamise ja otsese järelevalve lõpetamise kohta, kui asjaomane järelevalve alla kuuluv üksus ei ole kolme järjestikuse kalendriaasta jooksul olnud üks kolmest kõige olulisemast krediidasutusest osalevas liikmesriigis.
4. Järelevalve alla kuuluva üksuse puhul, mille üle EKP teostab otsesest järelevalvet SSM määruse artikli 6 lõike 5 punkti b kohaselt vastu võetud EKP järelevalveotsuse alusel ning mis ei ole muudel alustel oluline, võtab EKP vastu EKP järelevalveotsuse EKP otsese järelevalve lõpetamise kohta, kui otsene järelevalve ei ole EKP mõistlikul kaalutlusel enam vajalik kõrgete järelevalvestandardite järjepideva kohaldamise tagamiseks.

Artikkel 48

Käimasolevad menetlused

1. Kui toimub volituste üleminek EKP ja riikliku pädeva asutuse vahel, teavitab asutus, kelle volitused lõppevad (edaspidi „lõppevate volitustega asutus”) asutust, kellele volitused üle antakse (edaspidi „järelevalvet alustav asutus”) kõikidest ametlikult algatatud järelevalvemenetlustest, mille osas tuleb vastu võtta otsus. Lõppevate volitustega asutus esitab nimetatud teabe viivitamata pärast volituste kavandatavast üleminekust teadasaamist. Lõppevate volitustega asutus ajakohastab teavet pidevalt, reeglina kord kuus, kui järelevalvemenetluse

kohta on uut teavet. Järelevalvet alustav asutus võib nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel lubada harvemat teabe esitamist. Artiklite 48 ja 49 tähenduses käsitletakse järelevalvemenetlusena EKP või riikliku pädeva asutuse järelevalvemenetlust.

Enne volituste üleminekut suhtleb lõppevate volitustega asutus järelevalvet alustava asutusega viivitamata pärast mis tahes uue järelevalvemenetluse ametlikku algatamist, mille osas tuleb vastu võtta otsus.

2. Järelevalvevolituste üleminekul teeb lõppevate volitustega asutus jõupingutusi kõikide järelevalvemenetluste lõpetamiseks, mille osas tuleb vastu võtta otsus enne järelevalvevolituste kavandatava ülemineku kuupäeva.
3. Kui ametlikult algatatud järelevalvemenetlust, mille osas tuleb vastu võtta otsus, ei ole võimalik enne järelevalvevolituste üleminekut lõpetada, jääb lõppevate volitustega asutus volitatuks käimasolevat järelevalvemenetlust lõpetama. Selleks säilivad lõppevate volitustega asutusel kõik asjakohased volitused kuni järelevalvemenetluse lõpetamiseni. Lõppevate volitustega asutus viib käimasoleva järelevalvemenetluse lõpule talle jäänud volituste alusel kooskõlas kohaldatava õigusega. Lõppevate volitustega asutus teavitab järelevalvet alustavat asutust enne otsuse vastu võtmist järelevalvemenetluses, mis oli käimas enne volituste üleminekut. Nimetatud asutus esitab järelevalvet alustavale asutusele vastuvõetud otsuse ja otsusega seotud dokumentide koopia.
4. Erandina lõikest 3 võib EKP ühe kuu jooksul alates vajaliku teabe saamisest otsustada viia lõpule asjaomase ametlikult algatatud järelevalvemenetluse hindamine ning konsulteerides asjaomase riikliku pädeva asutusega võtta järelevalvemenetlus üle. Kui riigisisese õiguse kohaselt on enne eelmises lauses osutatud hindamisperiodi lõppu nõutav EKP järelevalveotsus, esitab riiklik pädev asutus EKP-le vajaliku teabe ja täpsustab eelkõige tähtaja, mille jooksul EKP peab otsustama, kas ta kavatab menetluse üle võtta või mitte. Kui EKP võtab järelevalvemenetluse üle, teavitab ta asjaomast riiklikku pädevat asutust ja osapooli oma otsusest asjaomane järelevalvemenetlus üle võtta.
5. EKP ja asjaomane riiklik pädev asutus teevad koostööd seoses käimasolevate menetluste lõpetamisega ning võivad sel eesmärgil vahetada mis tahes asjakohast teavet.
6. Käesolevat artiklit ei kohaldata ühiste menetluste suhtes.

3. peatükk

Järelevalve alla kuuluvate üksuste nimekiri

Artikkel 49

Avaldamine

1. EKP avaldab nimekirja kõikidest järelevalve alla kuuluvatest üksustest või gruppidest, mille üle EKP teostab otsesest järelevalvet, koos viitega otsese järelevalve õiguslikule alusele. Suuruse

kriteeriumi alusel oluliseks liigitamise puhul sisaldab asjaomane nimekiri järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi varade koguväärtust. Samuti avaldab EKP nimekirja järelevalve alla kuuluvatest üksustest, mis vastavad vähemalt ühele SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud kriteeriumile ning mille võiks seetõttu liigitada oluliseks, kuid mida EKP sellegipoolest käsitleb IV osa jaotise 9 kohaselt vähem olulisena ja mille üle EKP seega otsest järelevalvet ei teosta.

2. EKP avaldab nimekirja, mis sisaldab iga järelevalve alla kuuluva üksuse nime, mille üle riiklik pädev asutus järelevalvet teostab, ning asjaomase riikliku pädeva asutuse nime.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud nimekirjad avaldatakse elektrooniliselt ning on kättesaadavad EKP veebilehel.
4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud nimekirju ajakohastatakse regulaarselt, vähemalt kord kvartalis.

Jaotis 3

Olulisuse määramine suuruse alusel

Artikkel 50

Olulisuse määramine suuruse alusel

1. Järelevalve alla kuuluva üksuse või järelevalve alla kuuluva grupi olulisus suuruse kriteeriumi alusel määratakse kindlaks tema varade koguväärtuse põhjal.
2. Järelevalve alla kuuluv üksus või järelevalve alla kuuluv grupp liigitatakse oluliseks, kui tema varade koguväärtus ületab 30 miljardit eurot (edaspidi „minimaalse suuruse lävi”).

Artikkel 51

Järelevalve alla kuuluva üksuse olulisuse kindlaksmääramine suuruse alusel

1. Kui järelevalve alla kuuluv üksus moodustab järelevalve alla kuuluva grupi osa, määratakse tema varade koguväärtus kindlaks järelevalve alla kuuluva grupi usaldatavusjärelevalve raames koostatud konsolideeritud aastalõpuaruande põhjal kooskõlas kohaldatava õigusega.
2. Kui varade koguväärtust ei ole võimalik lõikes 1 osutatud andmete põhjal kindlaks määrata, määratakse varade koguväärtus kindlaks kooskõlas IFRSiga koostatud kõige värskemate auditeeritud raamatupidamise aastaaruannete põhjal või, kui sellised aruanded puuduvad, kooskõlas riigisiseste raamatupidamisseadustega koostatud konsolideeritud aastaaruannete põhjal.
3. Kui järelevalve alla kuuluv üksus ei moodusta järelevalve alla kuuluva grupi osa, määratakse varade koguväärtus kindlaks järelevalve alla kuuluva grupi usaldatavusjärelevalve raames koostatud individuaalse aastalõpuaruande põhjal kooskõlas kohaldatava õigusega.
4. Kui varade koguväärtust ei ole võimalik lõikes 3 osutatud andmete põhjal kindlaks määrata, määratakse varade koguväärtus kindlaks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse

(EÜ) nr 1606/2002¹³ kohaselt liidus kohaldatavate rahvusvaheliste finantsaruandluse standarditega (IFRS) koostatud kõige värskema auditeeritud raamatupidamise aastaaruande põhjal või, kui sellised aruanded puuduvad, riigisiseste raamatupidamiseseaduste kohaselt koostatud aastaaruannete põhjal.

5. Kui järelevalve alla kuuluv üksus on mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidasutuse filiaal, määratakse varade koguväärtus statistiliste andmete põhjal, mille aruandlus toimub määruse (EÜ) nr 25/2009 (EKP/2008/32) alusel.

Artikkel 52

Eri- või erandolukorras olulisuse kindlaksmääramine suuruse alusel

1. Kui järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse puhul on toimunud erakordseid olulisi muutusi asjaoludes, mis on asjakohased olulisuse kindlaksmääramisel suuruse kriteeriumi alusel, kontrollib asjaomane riiklik pädev asutus jätkuvat vastavust minimaalse suuruse lävele.
Kui selline muutus on toimunud seoses järelevalve alla kuuluva olulise üksusega, kontrollib EKP jätkuvat vastavust minimaalse suuruse lävele.
Erakordsed olulised muutused asjaoludes, mis on asjakohased olulisuse kindlaksmääramisel suuruse kriteeriumi alusel, hõlmavad vähemalt ühte alljärgnevast: a) ühe või enama krediidasutuse ühinemine, b) olulise ärivaldkonna müük või võõrandamine, c) krediidasutuse aktsiate võõrandamine sellisel viisil, et krediidasutus ei kuulu enam järelevalve alla kuuluvasse gruppi, mille osaks ta oli enne müüki, d) lõplik otsus järelevalve alla kuuluva üksuse (või grupi) nõuetekohase lõpetamise kohta, e) võrdväärset faktilised olukorrad.
2. Järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus ja, järelevalve alla kuuluva vähem olulise grupi puhul, järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus osalevate liikmesriikide kõrgeimal konsolideerimistasemel teavitab asjaomast riiklikku pädevat asutust lõikes 1 osutatud muutustest.
Järelevalve alla kuuluv oluline üksus ja, järelevalve alla kuuluva olulise grupi puhul, järelevalve alla kuuluv üksus osalevate liikmesriikide kõrgeimal konsolideerimistasemel teavitab EKPd lõikes 1 osutatud muutustest.
3. Erandina artikli 47 lõikes 1 sätestatud kolme aasta reeglist ja lõikes 1 osutatud erakordsete muutuste korral otsustab EKP riiklike pädevate asutustega konsulteerides, kas asjassepuutuvad järelevalve alla kuuluvad üksused on olulised või vähem olulised ning määrab kuupäeva, alates millest EKP või riiklikud pädevad asutused teostavad järelevalvet.

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1606/2002, 19. juuli 2002, rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta (EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1).

Artikkel 53

Konsolideeritud ettevõtjate grupid

1. Suuruse kriteeriumi alusel olulisuse kindlaksmääramise kontekstis hõlmab järelevalve alla kuuluv konsolideeritud ettevõtjate grupp ettevõtjaid, mis tuleb liidu õiguse kohaselt usaldatavusjärelevalve eesmärgil konsolideerida.
2. Suuruse kriteeriumi alusel olulisuse kindlaksmääramise kontekstis hõlmab järelevalve alla kuuluv konsolideeritud ettevõtjate grupp tüarettevõtjaid ja filiaale a) mitteosalevates liikmesriikides ja b) kolmandates riikides.

Artikkel 54

Konsolideerimismeetod

Konsolideerimismeetod on liidu õiguse kohaselt usaldatavusjärelevalve eesmärgil kohaldatav konsolideerimismeetod.

Artikkel 55

Varade koguväärtuse arvutamise meetod

Krediitiasutuse olulisuse kindlaksmääramisel suuruse kriteeriumi alusel tuletatakse „varade koguväärtus” kooskõlas liidu õigusega usaldatavusjärelevalve jaoks koostatud bilansirealt „varad kokku”.

Jaotis 4

Olulisuse kindlaksmääramine liidu või osaleva liikmesriigi majanduses

Artikkel 56

Riigisese majandusliku olulisuse lävi

Osalevas liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluv üksus või osalevas liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluv grupp liigitatakse asjaomase liikmesriigi majanduses olulisuseks, kui

$A : B \geq 0,2$ (riigisese majandusliku olulisuse lävi) ja

$A \geq 5$ miljardit eurot

kus

A on kooskõlas artiklitega 51 kuni 55 kindlaks määratud varade koguväärtus kõnealusel kalendriaastal, ja

B on sisemajanduse koguprodukt turuhindades, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 549/2013, 21. mai 2013, Euroopa Liidus kasutatava Euroopa

rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta¹⁴ (ESA 2010) lisa A punktis 8.89 ning mille Eurostat avaldab iga kalendriaasta kohta.

Artikkel 57

Olulisuse kindlaksmääramise kriteeriumid liidu või osaleva liikmesriigi majanduses

1. Hinnates, kas järelevalve alla kuuluv üksus või grupp on liidu või osaleva liikmesriigi majanduses oluline muudel põhjustel kui artiklis 56 sätestatud, võtab EKP eelkõige arvesse järgmisi kriteeriume:
 - a) järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi olulisus liidu või osaleva liikmesriigi konkreetsetes majandussektorites;
 - b) järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi seotus liidu või osaleva liikmesriigi majandusega;
 - c) järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi asendatavus nii turuosalisena kui klienditeenuste osutajana;
 - d) järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi äritegevuse, struktuuri või käitamise keerukus.
2. Kohaldatakse artikli 52 lõiget 3.

Artikkel 58

Riikliku pädeva asutuse taotlusel olulisuse kindlaksmääramine osaleva liikmesriigi majanduses

1. Riiklik pädev asutus võib teatada EKP-le, et peab järelevalve alla kuuluvat üksust oma riigi majanduses oluliseks.
2. EKP hindab riikliku pädeva asutuse teadet artikli 57 lõikes 1 sätestatud kriteeriumide põhjal.
3. Kohaldatakse artiklit 57.

Jaotis 5

Olulisuse kindlaksmääramine piiriülese tegevuse seisukohast

Artikkel 59

Olulisuse kindlaksmääramise kriteeriumid järelevalve alla kuuluva grupi piiriülese tegevuse seisukohast

1. EKP võib lugeda järelevalve alla kuuluva grupi oluliseks tema piiriülese tegevuse seisukohast ainult juhul, kui järelevalve alla kuuluva grupi emattevõtja on asutanud tütarettevõtjaid, mis on krediidasutused, rohkem kui ühes osalevas liikmesriigis.

¹⁴ ELT L 174, 26.6.2013, lk 1.

2. EKP võib lugeda järelevalve alla kuuluva grupi oluliseks tema piiriülese tegevuse seisukohast ainult juhul, kui:
 - a) piiriüleste varade suhe varade koguväärtusesse on suurem kui 10%, või
 - b) piiriüleste kohustuste suhe kohustuste koguväärtusesse on suurem kui 10%.
3. Kohaldatakse artikli 52 lõiget 3.

Artikkel 60

Piiriülesed varad ja kohustused

1. Järelevalve alla kuuluva grupi kontekstis on „piiriülesed varad” osa koguvaradest, mille puhul vastaspool on krediidasutus või muu juriidiline või füüsiline isik, kes asub muus osalevas liikmesriigis kui liikmesriik, kus asub asjaomase järelevalve alla kuuluva grupi emaettevõtja peakontor.
2. Järelevalve alla kuuluva grupi kontekstis on „piiriülesed kohustused” osa kogukohustustest, mille puhul vastaspool on krediidasutus või muu juriidiline või füüsiline isik, kes asub muus osalevas liikmesriigis kui liikmesriik, kus asub asjaomase järelevalve alla kuuluva grupi emaettevõtja peakontor.

Jaotis 6

Olulise kindlaksmääramine Euroopa stabiilsusmehhanismist otsese avaliku sektori finantsabi taotlemise või saamise alusel

Artikkel 61

Euroopa stabiilsusmehhanismist otsese avaliku sektori finantsabi taotlemine või saamine

1. Otsesest avaliku sektori finantsabi järelevalve alla kuuluvale üksusele taotletakse, kui ESMi liige on esitanud taotluse asjaomasele üksusele finantsabi andmiseks ESMist kooskõlas ESMi juhatajate nõukogu poolt Euroopa Liidu stabiilsusmehhanismi asutamislepingu artikli 19 kohaselt vastu võetud otsusega krediidasutuse otsese rekapiitaliseerimise kohta ning selle otsuse alusel vastu võetud õigusaktidega.
2. Krediidasutus saab otsesest avaliku sektori finantsabi, kui krediidasutus saab finantsabi vastavalt lõikes 1 osutatud otsusele ja õigusaktidele.

Artikkel 62

Riiklike pädevate asutuste kohustus teavitada EKPD avaliku sektori finantsabi taotlemisest või saamisest järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse poolt

1. Ilma et see piiraks artiklis 96 sätestatud kohustust teavitada EKPD järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse finantsseisundi halvenemisest, teavitab riiklik pädev asutus EKPD niipea,

kui saab teadlikuks võimalikust vajadusest anda järelevalve alla kuuluvale vähem olulisele üksusele avaliku sektori finantsabi riigisisel tasandil kaudselt ESMist ja/või ESMist.

2. Riiklik pädev asutus esitab oma hinnangu järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse finantsseisundi kohta EKP-le kaalumiseks enne hinnangu esitamist ESMile, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud kiireloomulistel juhtudel.

Artikkel 63

Otsese järelevalve algus ja lõpp

1. Järelevalve alla kuuluv üksus, mille osas taotletakse finantsabi ESMist või mis on saanud otsesest avaliku sektori finantsabi ESMist, liigitatakse järelevalve alla kuuluvaks oluliseks üksuseks alates kuupäevast, mil otsesest avaliku sektori finantsabi tema nimel taotleti.
2. Kuupäev, mil EKP alustab otsesest järelevalvet, täpsustatakse EKP järelevalveotsuses kooskõlas jaotisega 2.
3. Kohaldatakse artikli 52 lõiget 3.

Artikkel 64

Kohaldamisala

Kui otsesest avaliku sektori finantsabi taotletakse seoses järelevalve alla kuuluva üksusega, mis moodustab järelevalve alla kuuluva grupi osa, liigitatakse oluliseks kõik järelevalve alla kuuluvad üksused, mis moodustavad selle järelevalve alla kuuluva grupi osa.

Jaotis 7

Olulisuse kindlaksmääramine seoses asjaoluga, et järelevalve alla kuuluv üksus on üks kolmest kõige olulisemast krediidasutusest osalevas liikmesriigis

Artikkel 65

Osalevas liikmesriigis kolme kõige olulisema krediidasutuse kindlaksmääramise kriteeriumid

1. Krediidasutus või järelevalve alla kuuluv grupp liigitatakse oluliseks, kui ta on osalevas liikmesriigis üks kolmest kõige olulisemast krediidasutusest või järelevalve alla kuuluvast grupist.
2. Osalevas liikmesriigis kolme kõige olulisema krediidasutuse või järelevalve alla kuuluva üksuse kindlakstegemisel võtavad EKP ja asjaomane riiklik pädev asutus arvesse vastavalt kas järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi suurust, mis on määratud kindlaks vastavalt artiklitele 50 kuni 55.

Artikkel 66

Läbivaatamise kord

1. EKP otsustab iga osaleva liikmesriigi puhul iga kalendriaasta 1. oktoobriks, kas kolm krediidasutust või järelevalve alla kuuluvat gruppi, mille emaettevõtja on asutatud asjaomases liikmesriigis, peaksid olema liigitatud järelevalve alla kuuluvateks olulisteks üksusteks.
2. EKP nõudmisel teavitavad riiklikud pädevad asutused EKPd vastava kalendriaasta 1. oktoobriks osalevas liikmesriigis asutatud kolmest kõige olulisemast krediidasutusest või järelevalve alla kuuluvast grupist. Riiklikud pädevad asutused määravad kolm kõige olulisemat krediidasutust või järelevalve alla kuuluvat gruppi kindlaks artiklites 50 kuni 55 sätestatud kriteeriumide alusel.
3. Riiklik pädev asutus esitab EKP-le aruande kõigi kolme asjaomases osalevas liikmesriigis kõige olulisema krediidasutuse või järelevalve alla kuuluva grupi järelevalve ja riskiprofiili kohta, välja arvatud juhul, kui krediidasutus või järelevalve alla kuuluv grupp on juba liigitatud oluliseks.

Lõikes 2 osutatud teabe kättesaamisel teostab EKP omapoolse hindamise. Selleks võib EKP nõuda, et asjaomane riiklik pädev asutus esitaks mis tahes asjakohast teavet.

4. Kui 1. oktoobril üht või enam kolmest osaleva liikmesriigi kõige olulisemast krediidasutusest või järelevalve alla kuuluvast grupist oluliseks ei liigitata, võtab EKP kooskõlas jaotisega 2 vastu otsuse kolme kõige olulisema krediidasutuse või järelevalve alla kuuluva grupi kohta, mida ei liigitata oluliseks.
5. Kohaldatakse artikli 52 lõiget 3.

Jaotis 8

EKP otsus teostada otsesest järelevalvet järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste üle vastavalt SSM määruse artikli 6 lõike 5 punktile b

Artikkel 67

SSM määruse artikli 6 lõike 5 punkti b kohase otsuse kriteeriumid

1. EKP võib kooskõlas SSM määruse artikli 6 lõike 5 punktiga b mis tahes ajal EKP teha järelevalveotsuse, millega otsustab teostada järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi üle otsesest järelevalvet, kui see on vajalik kõrgete järelevalvestandardite järjepideva kohaldamise tagamiseks.
2. Enne lõikes 1 osutatud otsuse tegemist võtab EKP muu hulgas arvesse järgmisi tegureid:
 - a) kas järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus või grupp on lähedal SSM määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud kriteeriumide täitmisele;
 - b) järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi seotus teiste krediidasutustega;

- c) kas asjaomane järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus on mitteosalevas liikmesriigis või kolmandas riigis peakontorit omava järelevalve alla kuuluva üksuse tütaretevõtja või on asutanud osalevates liikmesriikides ühe või enam tütaretevõtjat, mis on samuti krediitiasutused, või ühe või enam filiaali, millest üks või enam on olulised;
- d) asjaolu, et riiklik pädev asutus ei ole järginud EKP juhiseid;
- e) asjaolu, et riiklik pädev asutus ei ole järginud SSM määruse artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus osutatud õigusakte;
- f) asjaolu, kas järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus on taotlenud või saanud kaudselt finantsabi EFSFist või ESMist.

Artikkel 68

Riikliku pädeva asutuse taotlusel SSM määruse artikli 6 lõike 5 punkti b kohase otsuse ettevalmistamise kord

1. EKP hindab riikliku pädeva asutuse taotlusel, kas järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi suhtes on kooskõlas SSM määrusega vaja teostada otsust järelevalvet, et tagada kõrgete järelevalvestandardite järjepidev kohaldamine.
2. Riikliku pädeva asutuse taotluses: a) nimetatakse järelevalve alla kuuluv vähem oluline üksus või grupp, mille suhtes EKP peaks riikliku pädeva asutuse hinnangul alustama otsust järelevalvet ja b) märgitakse ära, miks EKP otsese järelevalve teostamine järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi suhtes on vajalik kõrgete järelevalvestandardite järjepideva kohaldamise tagamiseks.
3. Koos riikliku pädeva asutuse taotlusega esitatakse aruanne asjaomase järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi järelevalve ja riskiprofiili kohta.
4. Kui EKP ei rahulda riikliku pädeva asutuse taotlust, konsulteerib ta asjaomase riikliku pädeva asutusega enne lõplikku otsuse langetamist selle kohta, kas EKP järelevalve teostamine järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi osas on vajalik kõrgete järelevalvestandardite järjepideva kohaldamise tagamiseks.
5. Kui EKP otsustab, et EKP järelevalve teostamine järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi suhtes on vajalik kõrgete järelevalvestandardite järjepideva kohaldamise tagamiseks, võtab ta kooskõlas jaotisega 2 vastu EKP järelevalveotsuse.

Artikkel 69

EKP algatusel SSM määruse artikli 6 lõike 5 punkti b kohase otsuse ettevalmistamise kord

1. EKP võib nõuda, et riiklik pädev asutus esitaks aruande järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi järelevalve ja riskiprofiili kohta. EKP täpsustab tähtaja, mille jooksul ta soovib selle aruande saada.

2. EKP konsulteerib riikliku pädeva asutusega enne lõpliku hinnangu andmist selle kohta, kas EKP järelevalve teostamine järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi suhtes on vajalik kõrgete järelevalvestandardite järjepideva kohaldamise tagamiseks.
3. Kui EKP otsustab, et EKP järelevalve teostamine järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupi suhtes on vajalik kõrgete järelevalvestandardite järjepideva kohaldamise tagamiseks, võtab ta kooskõlas jaotisega 2 vastu EKP järelevalveotsuse.

Jaotis 9

Konkreetsed asjaolud, mis võivad õigustada järelevalve alla kuuluva üksuse liigitamist vähem oluliseks, hoolimata olulisuse kriteeriumide täitmisest

Artikkel 70

Konkreetsed asjaolud, mille tõttu järelevalve all kuuluv oluline üksus liigitatakse vähem oluliseks

1. SSM määruse artikli 6 lõike 4 teises ja viiendas lõigus osutatud konkreetsed asjaolud (edaspidi „konkreetsed asjaolud”) esinevad konkreetsete faktide korral, mille kohaselt on oluliseks liigitamine SSM määruse eesmärgi ja põhimõtteid ning eelkõige kõrgete järelevalvestandardite järjepideva kohaldamise tagamise vajadust arvestades asjakohatu.
2. Mõistet „konkreetsed asjaolud” tõlgendatakse kitsendavalt.

Artikkel 71

Konkreetsete asjaolude esinemise hindamine

1. Konkreetsete asjaolude esinemist, mis õigustaksid muidu olulise üksuse liigitamist vähem oluliseks järelevalve alla kuuluvaks üksuseks, hinnatakse juhtumipõhiselt ning iga järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi osas eraldi, mitte järelevalve alla kuuluvate üksuste liikide kaupa.
2. Kohaldatakse artiklit 40.
3. Kohaldatakse artikleid 44 kuni 46 ning 48 ja 49. EKP toob oma järelevalveotsuses ära põhjendused, millele tuginedes järeldati, et konkreetsed asjaolud eksisteerivad.

Artikkel 72

Läbivaatamine

1. EKP vaatab asjaomaste riiklike pädevate asutuste abiga vähemalt kord aastas läbi, kas konkreetsete asjaolude tõttu vähem oluliseks liigitatud järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi suhtes eksisteerivad endiselt konkreetsed asjaolud.
2. Asjaomane järelevalve alla kuuluv üksus esitab kogu teabe ja kõik dokumendid, mida EKP nõuab lõikes 1 osutatud läbivaatamise teostamiseks.

3. Kui EKP leiab, et konkreetsed asjaolud enam ei eksisteeri, võtab ta vastu asjaomasele järelevalve alla kuuluvale üksusele adresseeritud EKP järelevalveotsuse, mis määrab, et üksus on oluline ja konkreetseid asjaolusid ei esine.
4. Kohaldatakse IV osa jaotist 2.

V OSA
ÜHISED MENETLUSED

Jaotis 1

Koostöö seoses krediidasutuste tegevusloa taotlemisega

Artikkel 73

EKP teavitamine krediidasutuse tegevusloa taotlusest

1. Riiklik pädev asutus, mis saab osalevas liikmesriigis asutatud krediidasutuse tegevusloa taotluse, teavitab EKPd selle taotluse saamisest 15 tööpäeva jooksul.
2. Samuti teatab riiklik pädev asutus EKP-le tähtaja, mille jooksul tuleb asjaomase riigi õiguse kohaselt teha taotluse kohta otsus ja teavitada sellest taotlejat.
3. Kui taotlus ei ole täielik, palub riiklik pädev asutus kas omal algatusel või EKP nõudmisel taotlejal esitada nõutavat täiendavat teavet. Riiklik pädev asutus edastab esitatud täiendava teabe EKP-le 15 tööpäeva jooksul alates teabe laekumisest riiklikule pädevale asutusele.

Artikkel 74

Taotluse hindamine riiklike pädevate asutuste poolt

Riiklik pädev asutus, millele taotlus esitatakse, hindab taotleja vastavust kõigile asjaomase riikliku pädeva asutuse liikmesriigi õiguses tegevusloa andmise tingimustele.

Artikkel 75

Riikliku pädeva asutuse otsus taotluse tagasilükkamise kohta

Riiklik pädev asutus lükkab tagasi taotlused, mis ei vasta asjaomase riigi õiguses tegevusloa andmise tingimustele ning saadab otsuse koopia EKP-le.

Artikkel 76

Riikliku pädeva asutuse otsuse eelnõu krediidasutuse tegevusloa andmise kohta

1. Kui riiklik pädev asutus leiab, et taotlus vastab asjaomase riigi õiguses tegevusloa andmise tingimustele, koostab ta otsuse eelnõu, milles tehakse EKP-le ettepanek taotlejale tegevusloa andmiseks (edaspidi „tegevusloa otsuse eelnõu”).

2. Riiklik pädev asutus tagab, et EKPd ja taotlejat teavitatakse tegevusloa otsuse eelnõust vähemalt 20 tööpäeva enne asjaomase riigi õigusega kehtestatud maksimaalse hindamisperioodi lõppu.
3. Riiklik pädev asutus võib teha ettepaneku lisada tegevusloa otsuse eelnõule soovitusi, tingimusi ja/või piiranguid kooskõlas riigisisese või liidu õigusega. Sellisel juhul vastutab riiklik pädev asutus nendele tingimuste ja/või piirangutele vastavuse hindamise eest.

Artikkel 77

Taotluste hindamine ja taotlejate ärakuulamine EKP poolt

1. EKP hindab taotlust asjakohases liidu õiguses kehtestatud tegevusloa andmise tingimuste alusel. Kui EKP leiab, et nimetatud tingimused ei ole täidetud, annab ta taotlejale võimaluse esitada kirjalikke märkuseid hindamisega seotud faktiliste asjaolude ja vastuväidete kohta kooskõlas artikliga 31.
2. Koosoleku korraldamise vajaduse korral ning muudel nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib EKP pikendada taotluse kohta otsuse vastu võtmise maksimaalset perioodi kooskõlas SSM määruse artikli 14 lõikega 3. Taotlejat teavitatakse pikendamisest kooskõlas käesoleva määruse artikliga 35.

Artikkel 78

EKP otsus taotluse kohta

1. EKP võtab riikliku pädeva asutuse esitatud tegevusloa otsuse eelnõu kohta otsuse vastu 10 tööpäeva jooksul, kui kooskõlas artikli 77 lõikega 2 ei ole tehtud otsust tähtaja pikendamiseks. EKP võib tegevusloa otsuse eelnõud toetada ja anda seeläbi nõusoleku tegevusloa andmiseks või esitada tegevusloa otsuse eelnõu suhtes vastuväiteid.
2. EKP tugineb oma otsuses taotluse hindamisele, tegevusloa otsuse eelnõule ja taotleja poolt kooskõlas artikliga 77 esitatud märkustele.
3. EKP võtab vastu otsuse tegevusloa andmiseks, kui taotleja vastab kõigile tegevusloa andmiseks sätestatud tingimustele vastavalt asjakohasele liidu õigusele ja liikmesriigi õigusele, kus taotleja on asutatud.
4. Otsus tegevusloa andmiseks hõlmab taotleja tegevust krediidasutusena vastavalt asjaomase riigi õiguse sätetele, ilma et see piiraks riigisisest õigusest tulenevaid mis tahes täiendavaid nõudeid muule tegevusele kui avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamine ja oma vahenditest laenu andmine.

Artikkel 79

Tegevusloa aegumine

Tegevusluba aegub direktiivi 2013/36/EL artikli 18 punktis a osutatud juhtudel, kui see on sätestatud asjaomase riigi õiguses.

Jaotis 2

Koostöö seoses tegevusloa kehtetuks tunnistamisega

Artikkel 80

Riikliku pädeva asutuse ettepanek tunnistada tegevusluba kehtetuks

1. Kui asjaomane riiklik pädev asutus leiab, et krediidasutuse tegevusluba tuleks asjakohase liidu õiguse või riigisisese õiguse kohaselt täielikult või osaliselt kehtetuks tunnistada, sealhulgas krediidasutuse enda taotlusel, esitab ta EKP-le otsuse eelnõu, milles tehakse ettepanek tegevusloa kehtetuks tunnistamiseks (edaspidi „kehtetuks tunnistamise otsuse eelnõu”) koos asjaomaste tõendavate dokumentidega.
2. Riiklik pädev asutus kooskõlastab kõik kehtetuks tunnistamise otsuste eelnõud riikliku pädeva asutusega, kes on pädev krediidasutuste kriisilahenduses (edaspidi „riiklik kriisilahendusasutus”), kui need on riikliku pädeva asutuse jaoks asjakohased.

Artikkel 81

Kehtetuks tunnistamise otsuse eelnõu hindamine EKP poolt

1. EKP viib kehtetuks tunnistamise otsuse eelnõu hindamise läbi viivitamata. Eelkõige võtab EKP arvesse riikliku pädeva asutuse esitatud põhjendust otsuse kiireloomulisuse kohta.
2. Kohaldatakse artiklis 31 sätestatud õigust olla ära kuulatud.

Artikkel 82

Hindamise läbiviimine EKP algatusel ning konsulteerimine riiklike pädevate asutustega

1. Kui EKP saab teadlikuks asjaoludest, millele tuginedes võidakse tegevusluba kehtetuks tunnistada, hindab ta omal algatusel, kas tegevusluba tuleks asjakohase liidu õiguse kohaselt kehtetuks tunnistada.
2. EKP võib asjaomaste riiklike pädevate asutustega mis tahes ajal konsulteerida. Kui EKP kavatses tegevusloa kehtetuks tunnistada, konsulteerib ta riikliku pädeva asutusega liikmesriigis, kus krediidasutus on asutatud, vähemalt 25 tööpäeva enne kavandatava otsuse tegemise kuupäeva. Kui see on kiireloomulistel juhtudel nõuetekohaselt põhjendatud, võib konsulteerimistähtaega lühendada viie tööpäevani.

3. Kui EKP kavatseb tegevusloa kehtetuks tunnistada, teavitab ta asjaomaseid riiklikke pädevaid asutusi krediidasutuse esitatud märkustest. Kohaldatakse artiklis 31 sätestatud krediidasutuse õigust olla ära kuulatud.
4. EKP kooskõlastab tegevusloa kehtetuks tunnistamise ettepaneku riikliku kriisilahendusametusega kooskõlas SSM määruse artikli 14 lõikega 5. EKP teavitab riiklikku pädevat asutust viivitamata riikliku kriisilahendusametusega kontakti võtmisest.

Artikkel 83

EKP otsus tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta

1. EKP võtab otsuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta vastu viivitamata. EKP võib seejuures kehtetuks tunnistamise otsuse eelnõu heaks kiita või tagasi lükata.
2. Otsuse tegemisel võtab EKP arvesse järgmist: a) oma hinnangut kehtetuks tunnistamist õigustavate asjaolude kohta; b) asjakohastel juhtudel riikliku pädeva asutuse kehtetuks tunnistamise otsuse eelnõu; c) konsulteerimist riikliku pädeva asutusega ning, kui riiklik pädev asutus ei ole riiklik kriisilahendusametust, riikliku kriisilahendusametusega (koos riikliku pädeva asutusega edaspidi „riiklikud asutused”); d) krediidasutuse esitatud märkusi kooskõlas artikli 81 lõigete 2 ja 3.
3. Samuti koostab EKP lõpliku otsuse eelnõu artiklis 85 kirjeldatud juhtudel, kui riiklik kriisilahendusametust ei esita tegevusloa kehtetuks tunnistamisele vastuväiteid või kui EKP teeb kindlaks, et riiklikud asutused ei ole rakendanud nõuetekohaseid meetmeid, mis on vajalikud finantsstabiilsuse säilitamiseks.

Artikkel 84

Võimalike kriisilahendusmeetmete võtmise kord riiklikes asutustes

1. Kui riiklik kriisilahendusametust esitab vastuväite EKP kavatsusele tunnistada tegevusloa kehtetuks, lepivad EKP ja riiklik kriisilahendusametust kokku ajavahemiku, mille jooksul EKP peatab tegevusloa kehtetuks tunnistamise menetluse. Kokkuleppe sõlmimiseks teavitab EKP riiklikku pädevat asutust viivitamata pärast riikliku kriisilahendusametustega kontakteerumist.
2. Kokkulepitud ajavahemiku lõppedes hindab EKP, kas jätkata tegevusloa kehtetuks tunnistamise menetlust või pikendada kokkulepitud ajavahemikku kooskõlas SSM määruse artikli 14 lõikega 6, võttes arvesse tehtud edusamme. EKP konsulteerib nii asjaomase riikliku pädeva asutusega kui ka riikliku kriisilahendusametustega, kui see ei ole riiklik pädev asutus. Riiklik pädev asutus teatab EKP-le asutuste poolt võetud meetmetest ja annab hinnangu kehtetuks tunnistamise tagajärgedele.
3. Kui riiklik kriisilahendusametust ei esita tegevusloa kehtetuks tunnistamisele vastuväiteid või kui EKP teeb kindlaks, et riiklikud asutused ei ole rakendanud nõuetekohaseid meetmeid finantsstabiilsuse säilitamiseks, kohaldatakse artiklit 83.

Jaotis 3

Koostöö seoses oluliste osaluste omandamisega

Artikkel 85

Riiklike pädevate asutuste teavitamine olulise osaluse omandamisest

1. Riiklik pädev asutus, kes saab lõpliku teate osalevas liikmesriigis asutatud krediidasutuses olulise osaluse omandamise kavatsusest, teavitab EKPd nimetatud lõplikust teatest hiljemalt viie tööpäeva jooksul alates teate saamisest.
2. Samuti teatab riiklik pädev asutus EKP-le asjaomase riigi õiguses sätestatud tähtaja taotleja teavitamiseks olulise osaluse omandamisega nõustumise või mittenõustumise otsusest. Riiklik pädev asutus teavitab EKPd vajadusest hindamisperiod täiendava teabe nõude tõttu peatada.

Artikkel 86

Võimaliku omandamise hindamine

1. Riiklik pädev asutus, keda on teavitatud krediidasutuses olulise osaluse omandamise kavatsusest, hindab võimaliku omandamise vastavust kõikidele asjakohases liidu ja riigisiseses õiguses sätestatud tingimustele. Pärast hinnangu andmist koostab riiklik pädev asutus EKP-le omandamisega nõustumise või mittenõustumise otsuse eelnõu.
2. Riiklik pädev asutus esitab omandamisega nõustumise või mittenõustumise otsuse eelnõu EKP-le vähemalt 15 tööpäeva enne asjakohases liidus õiguses määratletud hindamisperiodi lõppu.

Artikkel 87

EKP otsus omandamise kohta

EKP omandamisega nõustumise või mittenõustumise otsuse aluseks on EKP hinnang kavandatava omandamise kohta ja riikliku pädeva asutuse otsuse eelnõu. Kohaldatakse artiklis 31 sätestatud õigust olla ära kuulatud.

Jaotis 4

Ühistes menetlustes vastuvõetavatest otsustest teavitamine

Artikkel 88

Otsustest teavitamise kord

1. EKP teavitab pooli, kooskõlas artikliga 35, viivitamata järgmistest otsustest:
 - a) EKP otsus krediidasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta;
 - b) EKP otsus krediidasutuses olulise osaluse omandamise kohta.
2. EKP teavitab asjaomast riiklikku pädevat asutust viivitamata kõikidest järgmistest otsustest:
 - a) EKP otsus krediidasutuse tegevusloa taotluse kohta;
 - b) EKP otsus krediidasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta;
 - c) EKP otsus krediidasutuses olulise osaluse omandamise kohta.
3. Riiklik pädev asutus teavitab tegevusloa taotlejat järgmistest otsustest:
 - a) tegevusloa otsuse eelnõu;
 - b) riikliku pädeva asutuse otsus tegevusloa taotluse tagasi lükkamise kohta, kui taotleja ei vasta asjaomase riigi õiguses tegevusloa andmiseks sätestatud tingimustele;
 - c) EKP otsus punktis a osutatud tegevusloa otsuse eelnõu suhtes vastuväidete esitamise kohta;
 - d) EKP otsus tegevusloa andmise kohta.
4. Riiklik pädev asutus teavitab asjaomast riiklikku kriisilahendusasutust EKP otsusest krediidasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta.

VI OSA

JÄRELEVALVE ALLA KUULUVATE OLULISTE ÜKSUSTE JÄRELEVALVE KORD

Jaotis 1

Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste järelevalve ja riiklike pädevate asutuste abi

Artikkel 89

Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste järelevalve

EKP teostab otsest järelevalvet järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste üle vastavalt II osas sätestatud menetlustele, eelkõige seoses ühiste järelevalverühmade ülesannete ja koosseisuga.

Artikkel 90

Riiklike pädevate asutuste roll EKP abistamisel

1. Riiklik pädev asutus abistab EKPd tema ülesannete täitmisel vastavalt SSM määruses ja käesolevas määruses sätestatud tingimustele, eelkõige järgmises tegevuses:
 - a) osalevas liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluvate oluliste üksustega seotud otsuste eelnõude esitamine EKP-le kooskõlas artikliga 91;
 - b) EKP abistamine EKP-le SSM määrusega antud ülesannete täitmisega seotud mis tahes õigusaktide koostamisel ja rakendamisel, sealhulgas abistamine kontrollitegevuses ja järelevalve alla kuuluva olulise üksuse olukorra igapäevases hindamises;
 - c) EKP abistamine tema otsuste jõustamisel, kasutades vajadusel SSM määruse artikli 9 lõike 1 kolmandas lõigus ja artikli 11 lõikes 2 osutatud volitusi.
2. EKP abistamisel järgib riiklik pädev asutus EKP juhiseid järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste osas.

Artikkel 91

Riiklike pädevate asutuste poolt EKP-le kaalumiseks ette valmistatavad otsuste eelnõud

1. Vastavalt SSM määruse artikli 6 lõikele 3 ja artikli 6 lõike 7 punktile b võib EKP nõuda, et riiklik pädev asutus valmistaks EKP-le kaalumiseks ette SSM määruse artiklis 4 osutatud ülesannete täitmisega seotud otsuse eelnõu.
Nõudes täpsustatakse otsuse eelnõu EKP-le esitamise tähtaeg.
2. Riiklik pädev asutus võib esitada EKP-le kaalumiseks järelevalve alla kuuluva olulise üksusega seotud otsuse eelnõu ka omal algatusel ühise järelevalverühma kaudu.

Artikkel 92

Teabevahetus

EKP ja riiklikud pädevad asutused vahetavad viivitamata teavet järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste kohta, kui on tõsiseid märke, et asjaomased järelevalve alla kuuluvad olulised üksused ei suuda enam täita oma kohustusi võlausaldajate ees, eelkõige ei suuda tagada hoiustajate usaldatud varade turvalisust, või kui on tõsiseid märke, et asjaoludest tulenevalt võidakse otsustada, et asjaomane krediidasutus ei suuda hoiuseid tagasi maksta nagu osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/19/EÜ artikli 1 lõike 3 punktis i¹⁵. Teavet vahetatakse enne vastava hinnangu andmisega seotud otsuse tegemist.

Jaotis 2

Krediidasutuste juhtimise eest vastutavate isikute suhtes kehtivate asjakohaste nõuete järgimine

Artikkel 93

Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste juhtorganite liikmete sobivuse hindamine

1. Tagamaks, et asutused kehtestaksid töökindla juhtimiskorra ning ilma et see piiraks asjakohase liidu ja riigisisese õiguse ning V osa kohaldamist, teavitab järelevalve alla kuuluv oluline üksus riiklikku pädevat asutust direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punkti 7 ja artikli 3 lõike 2 tähenduses juhtimis- ja järelevalvefunktsioone täitvate juhtorganite liikmete (edaspidi „juhid”) mis tahes muudatustest, sealhulgas juhtide ametiaja pikendamisest. Riiklik pädev asutus teavitab EKPD sellistest muudatustest viivitamata, teatades EKP-le tähtaja, mille jooksul asjaomase riigi õiguse kohaselt tuleb vastu võtta ja teatavaks teha otsus.
2. Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste juhtide sobivuse hindamiseks on EKP-l asjakohase liidu ja riigisisese õigusega pädevatele asutustele antud järelevalvevolitused.

Artikkel 94

Juhtide sobivuse järjepidev hindamine

1. Järelevalve alla kuuluv oluline üksus teavitab asjaomast riiklikku pädevat asutust uutest asjaoludest, mis võivad mõjutada algset sobivushinnangut või mis tahes muudest küsimustest, mis võivad mõjutada juhi sobivust, viivitamata pärast selliste asjaolude või küsimuste teatavaks saamist järelevalve alla kuuluvale üksusele või asjaomasele juhile. Asjaomane riiklik pädev asutus teavitab nimetatud uutest asjaoludest või küsimustest viivitamata EKPD.
2. EKP võib alata uue hindamise lõikes 1 osutatud uute asjaolude või küsimuste alusel või kui EKP saab teadlikuks mis tahes uutest asjaoludest, mis võivad mõjutada asjaomase juhi algset

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/19/EÜ, 30. mai 1994, hoiuste tagamise skeemide kohta (EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5).

hinnangut või mis tahes muust küsimustest, mis võib mõjutada juhi sobivust. EKP määrab kooskõlas asjakohase liidu ja riigisisese õigusega asjakohased meetmed ning teavitab asjaomast riiklikku pädevat asutust nendest meetmetest viivitamata.

Jaotis 3

Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste poolt kohaldatavad muud menetlused

Artikkel 95

Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste nõuded, teated või taotlused

1. Ilma et see piiraks eelkõige V osas sätestatud erimenetluste kohaldamist ja tavapärast suhtlust asjaomase riikliku pädeva asutusega, adresseerib järelevalve alla kuuluv oluline üksus EKP-le kõik oma EKP-le antud ülesannete täitmisega seotud nõuded, teated või taotlused.
2. EKP teeb vastava nõude, teate või taotluse kättesaadavaks asjaomasele riiklikule pädevale asutusele ning võib nõuda, et riiklik pädev asutus valmistaks kooskõlas artikliga 91 ette otsuse eelnõu.
3. Oluliste muutuste korral võrreldes algse nõude, teate või taotlusega seoses antud volitusega, adresseerib järelevalve alla kuuluv oluline üksus uue nõude, teate või taotluse EKP-le lõikes 1 osutatud korras.

VII OSA
JÄRELEVALVE ALLA KUULUVATE VÄHEM OLULISTE ÜKSUSTE JÄRELEVALVE
KORD

Jaotis 1

EKP teavitamine riikliku pädeva asutuse olulistest järelevõlvementlustest ja oluliste järelevõlveotsuste eelnõudest

Artikkel 96

Järelevõlve alla kuuluva vähem olulise üksuse finantsseisundi halvenemine

Riiklikud pädevad asutused teavitavad EKPd järelevõlve alla kuuluva vähem olulise üksuse seisundi kiirest ja olulisest halvenemisest, eelkõige juhul, kui halvenemine võib kaasa tuua ESMist otsese või kaudse finantsabi taotlemise, ilma et see piiraks artikli 62 kohaldamist.

Artikkel 97

EKP teavitamine riikliku pädeva asutuse olulistest järelevõlvementlustest

1. Et võimaldada EKP-l teostada järelevõlvet süsteemi toimimise üle vastavalt SSM määruse artikli 6 lõike 5 punktile c, esitavad riiklikud pädevad asutused EKP-le teavet riikliku pädeva asutuse oluliste järelevõlvementluste kohta seoses järelevõlve alla kuuluvate vähem oluliste üksustega. Võttes arvesse eelkõige asjaomase järelevõlve alla kuuluva vähem olulise üksuse riskiolukorda ja võimalikku mõju riigisisesele finantsüsteemile, määratleb EKP kriteeriumid, mille alusel määratakse, millist teavet milliste järelevõlve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste kohta esitatakse. Riiklikud pädevad asutused esitavad asjaomase teabe enne menetluse alustamist või nõuetekohaselt põhjendatud kiireloomulistel juhtudel koos menetluse alustamisega.
2. Lõikes 1 osutatud riiklike pädevate asutuste olulised järelevõlvementlused hõlmavad:
 - a) järelevõlve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste juhatuse liikmete ametist kõrvaldamist ja erihalduri määramist järelevõlve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste juhtimise ülevõtmiseks, ja
 - b) järelevõlve alla kuuluvale vähem olulisele üksusele olulist mõju avaldavaid menetlusi.
3. Lisaks teabenõuetele, mille EKP kehtestab käesoleva artikli alusel, võib EKP mis tahes ajal nõuda riiklikelt pädevatelt asutustelt teavet nende poolt ülesannete täitmise kohta seoses järelevõlve alla kuuluvate vähem oluliste üksustega.
4. Lisaks EKP poolt käesoleva artikli alusel kehtestatud teavitamisnõuetele teavitavad riiklikud pädevad asutused EKPd omal algatusel mis tahes muust riikliku pädeva asutuse järelevõlvementlustest:
 - a) mida nad peavad oluliseks ja mille kohta soovitakse EKP arvamust, või

- b) mis võib avaldada negatiivset mõju ühtse järelevalvemehhanismi mainele.
5. Kui EKP nõuab, et riiklik pädev asutus täiendavalt hindaks riikliku pädeva asutuse olulise järelevalvemenetluse konkreetseid aspekte, täpsustatakse nõudes ka asjaomased aspektid. EKP ja riiklik pädev asutus tagavad, et teisel osapoolel on piisavalt aega võimaldamaks menetluse ja ühtse järelevalvemehhanismi kui terviku tõhusat toimimist.

Artikkel 98

EKP teavitamine riikliku pädeva asutuse oluliste järelevalveotsuste eelnõudest

1. Et võimaldada EKP-l teostada järelevalvet süsteemi toimimise üle vastavalt SSM määruse artikli 6 lõike 5 punktile c, saavad riiklikud pädevad asutused EKP-le lõigetes 2 ja 3 sätestatud kriteeriumidele vastavad järelevalveotsuste eelnõud, kui otsuse eelnõu on seotud järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksustega, kelle kohta EKP nõuab teabe esitamist EKP määratletud üldkriteeriumide alusel nende riskiolukorra ja võimaliku mõju kohta riigisisesele finantssüsteemile.
2. Võttes arvesse lõiget 1, saadetakse järelevalveotsuste eelnõud enne järelevalve alla kuuluvatele vähem olulistele üksustele adresseerimist EKP-le, kui otsused:
 - a) on seotud järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste juhatuse liikmete ametist kõrvaldamise ja erihaldurite määramisega, või
 - b) avaldavad olulist mõju järelevalve alla kuuluvale vähem olulisele üksusele.
3. Lisaks lõigetes 1 ja 2 sätestatud teavitamisnõuetele edastavad riiklikud pädevad asutused EKP-le mis tahes muud järelevalveotsuste eelnõud:
 - a) mille kohta soovitakse EKP arvamust, või
 - b) mis võivad avaldada negatiivset mõju ühtse järelevalvemehhanismi mainele.
4. Riiklikud pädevad asutused saavad lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud kriteeriumidele vastavad otsuste eelnõud, mida seetõttu käsitletakse oluliste järelevalveotsuste eelnõudena, EKP-le vähemalt 10 päeva enne otsuse vastuvõtmise kavandatavat kuupäeva. EKP esitab oma arvamuse otsuse eelnõu kohta mõistliku aja jooksul enne otsuse kavandatavat vastuvõtmist. Kiireloomulistel juhtudel otsustab EKP-le lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud kriteeriumidele vastava otsuse eelnõu saatmise mõistliku tähtaja asjaomane riiklik pädev asutus.

Jaotis 2

Riiklike pädevate asutuste järelaruandlus EKP-le järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste kohta

Artikkel 99

Riiklike pädevate asutuste üldine aruandekohustus EKP ees

1. Et võimaldada EKP-l teostada järelevalvet ühtse järelevalvemehhanismi toimimise üle vastavalt SSM määruse artikli 6 lõike 5 punktile c ning ilma et see piiraks 1. peatüki kohaldamist, võib EKP nõuda, et riiklikud pädevad asutused annaksid EKP-le korrapäraselt aru nende poolt võetud meetmete ja SSM määruse artikli 6 lõike 6 alusel teostatavate ülesannete täitmise kohta. EKP teatab riiklikele pädevatele asutustele kord aastas järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste liigid ja nõutava teabe sisu.
2. Kooskõlas lõikega 1 sätestatud nõuded ei piira EKP õigust kasutada järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste suhtes SSM määruse artiklites 10 kuni 13 osutatud volitusi.

Artikkel 100

Riiklike pädevate asutuste poolt EKP-le esitatavate aruannete sagedus ja ulatus

Riiklikud pädevad asutused esitavad EKP-le kooskõlas EKP nõuetega aastaaruandeid järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste, järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste gruppide või järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste liikide kohta.

VIII OSA

EKP, RIIKLIKE PÄDEVATE ASUTUSTE JA RIIKLIKE MÄÄRATUD ASUTUSTE VAHELINE KOOSTÖÖ SEOSSES MAKROTASANDI USALDATAVUSJÄRELEVALVE ÜLESANNETE JA VAHENDITEGA

Jaotis 1

Makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite määratlus

Artikkel 101

Üldsätted

1. Käesolevas osas käsitletakse makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahenditena järgmisi instrumente:
 - a) kapitalipuhvrid direktiivi 2013/36/EL artiklite 130 ja 142 tähenduses;
 - b) meetmed riigis tegevusloa saanud krediitiasutuste või krediitiasutuste allasutuste suhtes vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 458;
 - c) mis tahes süsteemsete või makrotasandi usaldatavusriskide käsitlemise meetmed, mille võtavad vastu riiklikud määratud asutused või riiklikud pädevad asutused, mis on sätestatud määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL, võttes arvesse seal sätestatud korda, konkreetselt liidu õiguse jaoks kohastel juhtudel.
2. SSM määruse artikli 5 lõigetes 1 ja 2 osutatud makrotasandi menetlusi ei käsitleta käesoleva määruse tähenduses EKP või riikliku pädeva asutuse järelevalvemenetlustena, ilma et see piiraks SSM määruse artikli 22 kohaldamist seoses konkreetsetele järelevalve alla kuuluvatele üksustele adresseeritud otsustega.

Artikkel 102

Makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kasutamine EKP poolt

EKP kasutab artiklis 101 osutatud makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendeid kooskõlas käesoleva määruse ning SSM määruse artikli 5 lõikega 2 ja artikli 9 lõikega 2, samuti juhtudel, kui makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendid on sätestatud direktiiviga ja üle võetud riigi õigusse. Puhvri määra mittekehtestamine riikliku määratud asutuse poolt ei takista puhvrinõude kehtestamist EKP poolt kooskõlas käesoleva määruse ja SSM määruse artikli 5 lõikega 2.

Jaotis 2

Makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kasutamise menetlussätted

Artikkel 103

Makrotasandi usaldatavusjärelevalve eest vastutavate riiklike pädevate asutuste ja riiklike määratud asutuste nimekiri

EKP kogub osalevate liikmesriikide riiklikelt pädevatelt asutustelt ja riiklikelt määratud asutustelt teavet artiklis 101 osutatud asjakohaseid makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendeid kasutama määratud asutuste kohta ning makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kohta, mida need asutused on volitatud kasutama.

Artikkel 104

Teavevahetus ja koostöö seoses makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kasutamisega riiklikus pädevas asutuses ja riiklikus määratud asutuses

1. Vastavalt SSM määruse artikli 5 lõikele 1, teavitab asjaomane riiklik pädev asutus või riiklik määratud asutus, kes kavatseb selliseid vahendeid kasutada, EKPd oma kavatsusest kümme tööpäeva enne otsuse tegemist. Sellest olenemata, kui riiklik pädev asutus või riiklik määratud asutus kavatseb kasutada makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendit, teavitab ta EKPd võimalikult vara tema poolt tuvastatud makrotasandi või süsteemsest riskist finantsüsteemile ja võimaluse korral kavandatava vahendi üksikasjadest. Nimetatud teave sisaldab võimalikult suures ulatuses teavet kavandatava meetme eripärade kohta, sealhulgas kavandatava kohaldamiskuupäeva kohta.
2. Riiklik pädev asutus või riiklik määratud asutus teavitab EKPd oma kavatsusest.
3. EKP vastuväite korral riikliku pädeva asutuse või riikliku määratud asutuse kavandatavale meetmele esitab EKP vastuväite põhjendused viie tööpäeva jooksul pärast kavatsusest teavitamist. Vastuväide esitatakse kirjalikult ja selles märgitakse ära vastuväite põhjendused. Riiklik pädev asutus või riiklik määratud asutus hindab nõuetekohaselt EKP esitatud põhjendusi, enne kui jätkab otsuse menetlemist kohasel viisil.

Artikkel 105

Teavevahetus ja koostöö seoses makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kasutamisega EKP poolt

1. Kui EKP kavatseb omal algatusel või riikliku pädeva asutuse või riikliku määratud asutuse ettepanekul kehtestada kooskõlas SSM määruse artikli 5 lõikega 2 kõrgemaid nõudeid kapitalipuhvritele või kohaldada rangemaid meetmeid süsteemsete või makrotasandi riskide käsitlemiseks, teeb ta tihedat koostööd asjaomase liikmesriigi riiklike määratud asutustega ning eelkõige teavitab riiklikku määratud asutust või riiklikku pädevat asutust oma kavatsusest 10

tööpäeva enne vastava otsuse tegemist. Sellest olenemata, kui EKP kavatses kehtestada kõrgemaid nõudeid kapitalipuhvritele või rakendada rangemaid meetmeid süsteemsete või makrotasandi riskide käsitlemiseks liidu õiguses sätestatud juhtudel krediitiasutuste tasandil, kelle suhtes kohaldatakse määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud menetlusi, teavitab ta asjaomast riiklikku pädevat asutust või riiklikku määratud asutust võimalikult vara tema poolt tuvastatud makrotasandi või süsteemset riskist finantssüsteemile ning, kui võimalik, kavandatava vahendi üksikasjadest. Nimetatud teave on võimalikult suures ulatuses kavandatava meetme eripärade kohta, sealhulgas kavandatava kohaldamiskuupäeva kohta.

2. Asjaomase riikliku pädeva asutuse või riikliku määratud asutuse vastuväite korral EKP kavandatavale meetmele esitab asjaomane asutus EKP-le vastuväite põhjendused viie tööpäeva jooksul pärast EKP-lt kavatsuse kohta teate saamist. Vastuväide esitatakse kirjalikult ja selles märgitakse ära vastuväite põhjendused. EKP hindab nõuetekohaselt esitatud põhjendusi, enne kui jätkab otsuse menetlemist kohasel viisil.

IX OSA
TIHEDA KOOSTÖÖ KORD

Jaotis 1

Üldpõhimõtted ja ühissätted

Artikkel 106

Tiheda koostöö alustamise kord

EKP hindab euroalaväliste liikmesriikide taotlusi tiheda koostöö alustamiseks otsuses [insert reference to ECB decision on the procedure for establishing a close cooperation] sätestatud korra kohaselt.

Artikkel 107

Põhimõtted, mida kohaldatakse pärast tiheda koostöö alustamist

1. Alates kuupäevast, mil jõustub SSM määruse artikli 7 lõike 2 kohane EKP otsus EKP ja euroalavälise liikmesriigi riikliku pädeva asutuse vahel tiheda koostöö alustamise kohta, kuni tiheda koostöö lõpetamise või peatamiseni täidab EKP SSM määruse artikli 4 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 5 osutatud ülesandeid seoses tihedat koostööd tegevas osalevas liikmesriigis asuvate järelevalve alla kuuluvate üksuste ja gruppidega kooskõlas SSM määruse artikliga 6.
2. Kui SSM määruse artikli 7 lõike 2 kohaselt on alustatud tiheda koostööga, on EKP ja tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus seoses tihedat koostööd tegevas osalevas liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste ja gruppide ning järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste ja gruppidega positsioonil, mis on võrreldav euroala liikmesriikides asutatud järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste ja gruppide ning järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste ja gruppide positsiooniga, võttes arvesse, et EKP-l ei ole otseselt kohaldatavaid volitusi järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste ja gruppide ning järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste ja gruppide üle, mis on asutatud tihedat koostööd tegevas osalevas liikmesriigis.
3. Kooskõlas SSM määruse artikliga 6 võib EKP väljastada tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele juhiseid seoses järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste ja gruppidega, kuid ainult üldiseid juhiseid seoses järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste ja gruppidega.
4. Tihe koostöö lõppeb päeval, mil kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 139 kehtestatud erand tihedat koostööd tegeva osaleva liikmesriigis suhtes kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikega 2 kehtetuks tunnistatakse ning sellest alates ei kohaldata käesoleva osa sätteid.

Artikkel 108

Tiheda koostööga seotud järelevalvealased õigusaktid

1. EKP võib seoses SSM määruse artikli 4 lõikes 1 ja artiklis 5 osutatud ülesannetega anda juhiseid, esitada nõudeid või vastu võtta suuniseid.
2. Kui EKP leiab, et tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus peaks järelevalve alla kuuluva üksuse või grupi suhtes võtma SSM määruse artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud ülesannetega seotud meetmeid, adresseerib ta asjaomasele riiklikule pädevale asutusele:
 - a) seoses järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupiga üldise või konkreetse juhise, nõude või suunise, milles nõutakse järelevalveotsuse tegemist järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupi kohta tihedat koostööd tegevas liikmesriigis, või
 - b) seoses järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksuse või grupiga üldise juhise või suunise.
3. Kui EKP leiab, et tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus või riiklik määratud asutus peaks võtma SSM määruse artiklis 5 osutatud ülesannetega seotud meetmeid, võib ta adresseerida asjaomasele riiklikule pädevale asutusele või riiklikule määratud asutusele üldise või konkreetse juhise, nõude või suunise, millega nõutakse kapitalipuhvritele kõrgemate nõuete kehtestamist või rangemate meetmete kohaldamist süsteemsete või makrotasandi usaldatavusriskide käsitlemiseks.
4. EKP täpsustab juhises, nõudes või suunises asjakohase tähtaja meetme vastu võtmiseks tihedat koostööd tegeva riikliku pädeva asutuse poolt, mis ei ole lühem kui 48 tundi, välja arvatud juhul, kui meetme varasem võtmine on vajalik korvamatu kahju ärahoidmiseks. Tähtaega määrates võtab EKP arvesse haldus- ja menetlusõigust, mida asjaomane tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus peab järgima.
5. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus võtab kõik vajalikud meetmed EKP juhiste, nõuete või suuniste järgimiseks ning teavitab EKPd võetud meetmetest viivitamata.
6. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus vastutab kahju eest, mis tuleneb tema suutmatusest õigeaegselt kohaldada EKP mis tahes meetet, juhust, nõuet või suunist.

Jaotis 2

Tihe koostöö seoses III, IV, V, X ja XI osaga

Artikkel 109

Keelekorraldus tiheda koostöö raames

1. EKP ja riiklike pädevate asutuste vahelist keelekorraldust käsitlevat artiklit 23 kohaldatakse kooskõlas käesoleva artikli sätetega *mutatis mutandis* tihedat koostööd tegevate riiklike pädevate asutuste suhtes.

2. Tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele EKP poolt saadetud juhiste eelnõude puhul kohaldatakse artikli 23 lõikes 2 sätestatud keelekorraldust isikute, järelevalve alla kuuluvate üksuste või gruppidele adresseeritud või kavandatud otsuste eelnõude suhtes.

Artikkel 110

Krediidiasutuste olulisuse hindamine tiheda koostöö raames

1. IV osa sätteid järelevalve alla kuuluvate üksuste või järelevalve alla kuuluvate gruppide oluliseks või vähem oluliseks liigitamise kohta kohaldatakse kooskõlas käesoleva artikli sätetega *mutatis mutandis* järelevalve alla kuuluvate üksuste ja gruppide suhtes tihedat koostööd tegevates osalevates liikmesriikides.
2. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus tagab, et IV osas sätestatud menetluste kohaldamine liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluvate üksuste ja järelevalve alla kuuluvate gruppide suhtes on võimalik.
3. Olukorras, kus IV osas nähakse ette, et EKP adresseerib otsuse järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile, väljastab EKP järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile otsuse adresseerimise asemel tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele juhised ning asjaomane riiklik pädev asutus adresseerib kooskõlas juhistega otsuse järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile.

Artikkel 111

Ühised menetlused tiheda koostöö raames

1. V osa sätteid ühiste menetluste kohta kohaldatakse kooskõlas käesoleva artikli sätetega *mutatis mutandis* järelevalve alla kuuluvate üksuste ja järelevalve alla kuuluvate gruppide suhtes tihedat koostööd tegevates osalevates liikmesriikides.
2. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus tagab, et V osas sätestatud menetluste kohaldamine seoses liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluvate üksustega on võimalik. Eelkõige tagab tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus, et EKP-le esitatakse kogu teave ja dokumentatsioon, mis on vajalik SSM määrusega antud ülesannete täitmiseks.
3. Olukorras, kus V osas nähakse ette, et EKP adresseerib otsuse järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile, väljastab EKP järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile otsuse adresseerimise asemel tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele juhised ning asjaomane riiklik pädev asutus adresseerib kooskõlas nende juhistega otsuse järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile.
4. Olukorras, kus V osas nähakse ette, et asjaomane riiklik pädev asutus valmistab ette otsuse eelnõu, esitab tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus EKP-le otsuse eelnõu ja taotleb juhiseid.

Artikkel 112

Makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendid tiheda koostöö raames

VIII osa sätteid EKP, riiklike pädevate asutuste ja riiklike määratud asutuste vahelise koostöö kohta seoses makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahenditega kohaldatakse *mutatis mutandis* järelevalve alla kuuluvate üksuste ja järelevalve alla kuuluvate gruppide suhtes tihedat koostööd tegevates osalevates liikmesriikides.

Artikkel 113

Halduskaristused tiheda koostöö raames

1. X osa sätteid halduskaristuste kohta kohaldatakse *mutatis mutandis* järelevalve alla kuuluvate üksuste ja järelevalve alla kuuluvate gruppide suhtes tihedat koostööd tegevates osalevates liikmesriikides.
2. Olukorras, kus SSM määruse artikli 18 ja käesoleva määruse X osa koostoimes nähakse ette, et EKP adresseerib otsuse järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile, väljastab EKP järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile otsuse adresseerimise asemel tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele juhised ning asjaomane riiklik pädev asutus adresseerib kooskõlas nende juhistega otsuse järelevalve alla kuuluvale üksusele või grupile.
3. Olukorras, kus SSM määruse artiklis 18 või käesoleva määruse X osas nähakse ette, et asjaomane riiklik pädev asutus adresseerib otsuse [järelevalve alla kuuluvale olulisele üksusele või grupile?], algatab tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus menetluse meetmete võtmiseks eesmärgiga tagada asjakohaste halduskaristuste kehtestamine ainult EKP juhiste alusel. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus teavitab EKPd otsuse vastu võtmisest.

Artikkel 114

SSM määruse artiklites 10 kuni 13 sätestatud uurimisvolitused tiheda koostöö raames

1. XI osa sätteid koostöö kohta seoses SSM määruse artiklitega 10 kuni 13 kohaldatakse *mutatis mutandis* järelevalve alla kuuluvate üksuste ja järelevalve alla kuuluvate gruppide suhtes tihedat koostööd tegevates osalevates liikmesriikides.
2. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus kasutab SSM määruse artiklites 10 kuni 13 ette nähtud uurimisvolitusi kooskõlas EKP juhistega.
3. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus esitab EKP-le SSM määruse artiklites 10 kuni 13 ette nähtud uurimisvolituste kasutamise tulemusel tuvastatud asjaolud.
4. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus tagab, et EKP määratud töötajad saavad vaatlejatena osaleda kõikidel SSM määruse artiklite 10 kuni 13 kohaselt läbiviidavates uurimistel.

Jaotis 3

Tihe koostöö seoses järelevalve alla kuuluvate oluliste üksustega

Artikkel 115

Järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste järelevalve tihedat koostööd tegevates osalevates liikmesriikides

1. II ja IV osa kohaldatakse kooskõlas käesoleva artikli sätetega *mutatis mutandis* tihedat koostööd tegevates osalevates liikmesriikides asutatud järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste ja järelevalve alla kuuluvate oluliste gruppide suhtes.
2. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus tagab, et EKP-le esitatakse järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste poolt esitatud ja nendega seotud teave ja aruandlus, mille tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus ise saab ning mis on vajalik SSM määrusega EKP-le antud ülesannete täitmiseks.
3. Tihedat koostööd tegevas osalevas liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupi järelevalveks moodustatakse ühine järelevalverühm. Ühise järelevalverühma liikmed määratakse kooskõlas artikliga 4. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus määrab riikliku pädeva asutuse allkoordinaatori, kes tegeleb otseselt järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või grupiga vastavalt ühise järelevalverühma koordinaatori juhistele.
4. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus tagab, et EKP määratud töötajad kutsutakse osalema järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või järelevalve alla kuuluva olulise grupi suhtes läbiviidavas kohapealses kontrollis. EKP võib määrata vaatlejana osalevate EKP töötajate arvu.
5. Olukorras, kus emattevõtja on asutatud euroala liikmesriigis või euroalavälises osalevas liikmesriigis, tegutseb EKP, kui pädev asutus konsolideeritud järelevalve ja järelevalvekolleegiumide raames, konsolideeritud järelevalvet teostava asutusena ja järelevalvekolleegiumi juhatajana. EKP palub asjaomasel tihedat koostööd tegeval riiklikul pädeval asutusel määrata üks riikliku pädeva asutuse töötaja vaatlejaks. EKP võib anda asjaomasele tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele juhiseid.

Artikkel 116

Otsused järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste ja järelevalve alla kuuluvate oluliste gruppide kohta

1. Ilma et see piiraks riiklike pädevate asutuste volitusi seoses ülesannetega, mida ei ole SSM määrusega EKP-le antud, võtab tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus vastu otsuseid järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste ja järelevalve alla kuuluvate oluliste gruppide kohta kõnealuses liikmesriigis ainult EKP juhiste alusel. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus võib küsida EKP-lt juhiseid.

2. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus teeb viivitamata EKP-le kättesaadavaks mis tahes otsuse järelevalve alla kuuluva olulise üksuse või järelevalve alla kuuluva olulise grupi kohta. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus teeb otsuse ingliskeelse tõlke kättesaadavaks kolme tööpäeva jooksul alates otsuse vastuvõtmisest.
3. Tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus teavitab EKPd: a) otsustest, mille ta võtab vastu seoses ülesannetega, mida ei ole SSM määrusega EKP-le antud, ja b) otsustest, mille ta võtab vastu vastavalt EKP juhiste, või vastavalt käesolevas osas sätestatule.

Jaotis 4

Tihe koostöö seoses järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste ja järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste gruppidega

Artikkel 117

Järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste ja järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste gruppide järelevalve

1. VII osa kohaldatakse kooskõlas alljärgnevate sätetega *mutatis mutandis* järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste ja järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste gruppide suhtes tihedat koostööd tegevates osalevates liikmesriikides.
2. Et tagada järelevalvetulemuste kooskõla ühtse järelevalvemehhanismi raames, võib EKP väljastada tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele üldiseid juhiseid ja suuniseid ning esitada nõudeid, mille kohaselt peab asjaomane asutus võtma vastu järelevalveotsuse tihedat koostööd tegevas osalevas liikmesriigis asutatud järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste või gruppide kohta. Sellised üldised juhised, suunised või nõuded võivad hõlmata krediidasutuste gruppe või liike.
3. Samuti võib EKP adresseerida tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele nõude täiendavalt hinnata riikliku pädeva asutuse olulise menetluse aspekte kooskõlas SSM määruse artikli 6 lõike 7 punkti c alapunktiga ii.

Jaotis 5

Menetlus tihedat koostööd tegeva osaleva liikmesriigi mittenõustumise korral

Artikkel 118

Menetlus mittenõustumise korral järelevalvenõukogu otsuse eelnõuga vastavalt SSM määruse artikli 7 lõikele 8

1. EKP teavitab tihedat koostööd tegevat riiklikku pädevat asutust järelevalvenõukogu lõplikust otsuse eelnõust tihedat koostööd tegevas osalevas liikmesriigis asuva järelevalve alla kuuluva

üksuse või järelevalve alla kuuluva grupi kohta, võttes arvesse liidu õigusest tulenevaid konfidentsiaalsusnõudeid.

2. Kui tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus ei nõustu järelevalvenõukogu lõpliku otsuse eelnõuga, teavitab ta EKP nõukogu mittenõustumise põhjustest kirjalikult viie tööpäeva jooksul alates lõpliku otsuse eelnõu kättesaamisest.
3. EKP nõukogu otsustab küsimuse üle viie tööpäeva jooksul alates kõnealuse teate saamisest, võttes mittenõustumise kohta esitatud põhjendusi täielikult arvesse, ning esitab tihedat koostööd tegevale riiklikule pädevale asutusele kirjalikult oma otsuse põhjendused.
4. Tihedat koostööd tegev osalev liikmesriik võib esitada EKP-le tiheda koostöö lõpetamise taotluse, mis jõustub koheselt. Seejärel vastu võetud EKP nõukogu otsused ei ole tihedat koostööd tegeva osaleva liikmesriigi suhtes siduvad.

Artikkel 119

Menetlus mittenõustumise korral EKP nõukogu vastuväitega järelevalvenõukogu otsuse eelnõule vastavalt SSM määruse artikli 7 lõikele 7

1. EKP teavitab tihedat koostööd tegevat riiklikku pädevat asutust EKP nõukogu mis tahes vastuväidetest järelevalvenõukogu lõplikule otsuse eelnõule.
2. Kui tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus ei nõustu EKP nõukogu vastuväitega järelevalvenõukogu lõpliku otsuse eelnõule, teavitab ta EKPd oma mittenõustumise põhjustest viie tööpäeva jooksul alates EKP nõukogu vastuväite kättesaamisest.
3. EKP nõukogu esitab 30 päeva jooksul alates põhjendatud mittenõustumise kättesaamisest oma kirjaliku arvamuse tihedat koostööd tegeva riikliku pädeva asutuse esitatud põhjendatud mittenõustumise kohta põhjendades seda ning kinnitab oma vastuväidet või võtab selle tagasi. EKP teavitab sellest tihedat koostööd tegevat riiklikku pädevat asutust.
4. Kui EKP nõukogu kinnitab oma vastuväidet, võib tihedat koostööd tegev riiklik pädev asutus viie tööpäeva jooksul alates EKP vastuväite kinnitamisest teada saamist teavitada EKPd, et mis tahes otsus, mis võetakse vastu pärast algse otsuse eelnõu muutmist, mille suhtes EKP nõukogu esitas vastuväite, ei ole tema suhtes siduv.

Seejärel kaalub EKP kõnealuse tihedat koostööd tegeva liikmesriigiga tehtava tiheda koostöö võimalikku peatamist või lõpetamist, võttes nõuetekohaselt arvesse järelevalve tõhusust, ning teeb vastava otsuse. EKP võtab eelkõige arvesse SSM määruse artikli 7 lõikes 7 osutatud asjaolusid.

X OSA
HALDUSKARISTUSED

Jaotis 1

Mõisted ja seos nõukogu määrusega nr 2532/98¹⁶

Artikkel 120

Rahaliste halduskaristuste määratlus

Käesolevas osas tähendavad „rahalsed halduskaristused” üht järgmistest karistustest:

- a) SSM määruse artikli 18 lõike 1 kohaselt sätestatud ja määratavad rahalsed halduskaristused;
- b) määruse (EÜ) nr 2532/98 artiklis 2 sätestatud ja SSM määruse artikli 18 lõike 7 kohaselt määratavad trahvid ja perioodilised karistusmaksed.

Artikkel 121

Seos määrusega (EÜ) nr 2532/98

- 1. SSM määruse artikli 18 lõike 1 tähenduses kohaldatakse ainult käesolevas määruses esitatud menetluskorda kooskõlas SSM määruse artikli 18 lõikega 4.
- 2. SSM määruse artikli 18 lõikes 7 sätestatud menetluste tähenduses täiendab käesolevas määruses esitatud menetluskord määruses (EÜ) nr 2532/98 sätestatud korda ja seda kohaldatakse kooskõlas SSM määruse artiklitega 25 ja 26.

Artikkel 122

EKP volitused määrata karistusi vastavalt SSM määruse artikli 18 lõikele 7

EKP määrustest ja otsustest tulenevate kohustuste täitmata jätmise korral võib EKP määrata artikli 120 lõikes b määratletud rahalisi halduskaristusi:

- a) järelevalve alla kuuluvatele olulistele üksustele, või
- b) järelevalve alla kuuluvatele vähem olulistele üksustele, kui asjaomaste EKP määruste või otsustega on järelevalve alla kuuluvatele vähem olulistele üksustele kehtestatud EKP ees kohustusi.

¹⁶ Nõukogu 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2532/98 Euroopa Keskpanga volituste kohta rakendada sanktsioone (EÜT L 318, 27.11.1998, lk 4).

Jaotis 2

Euroala liikmesriikides järelevalve alla kuuluvatele üksustele rahaliste halduskaristuste, v.a perioodiliste karistusmaksete määramise menetluskord

Artikkel 123

Sõltumatu uurimisüksuse moodustamine

1. EKP moodustab sõltumatu sisemise uurimisüksuse (edaspidi „uurimisüksus”), mis koosneb EKP poolt määratud uurimisametnikest.
2. Uurimisametnikke ei kaasata ning nad ei tohi kahe aasta jooksul enne uurimisametnikuna tööle asumist olla kaasatud järelevalve alla kuuluva üksuse otsesesse või kaudsesse järelevalvesse või tegevusloa andmisse.
3. Uurimisametnikud täidavad oma uurimisülesandeid järelevalvenõukogust ja EKP nõukogust sõltumatult ning ei osale järelevalvenõukogu ja EKP nõukogu aruteludel.

Artikkel 124

Karistusmenetluse üleandmine uurimisüksusele

Kui EKP leiab SSM määrusest tulenevaid ülesandeid täites, et on alust kahtlustada:

- a) et euroala liikmesriigis peakontorit omav järelevalve alla kuuluv oluline üksus ei täida või ei täitnud asjakohase otsekohaldatava liidu õigusakti nõudeid vastavalt SSM määruse artikli 18 lõikele 1, või
- b) et euroala liikmesriigis peakontorit omav järelevalve alla kuuluv üksus ei täida või ei täitnud SSM määruse artikli 18 lõikes 7 osutatud EKP määruse või otsuse nõudeid, annab EKP juhtumi üle uurimisüksusele.

Artikkel 125

Uurimisüksuse volitused

1. Artiklis 124 osutatud väidetavate rikkumiste uurimisel võib uurimisüksus kasutada SSM määrusega EKP-le antud volitusi.
2. Kui asjaomasele järelevalve all kuuluvale üksusele esitatakse SSM määruse kohaselt EKP-le antud volituste raames uurimise kontekstis nõue, täpsustab uurimisüksus uurimise eseme ja eesmärgi.
3. Oma ülesandeid täites on uurimisüksusel juurdepääs kõikidele EKP ja vajaduse korral asjaomaste riiklike pädevate asutuste poolt järelevalvetegevuse käigus kogutud dokumentidele ja teabele.

Artikkel 126

Menetlusõigused

1. Uurimise lõpetamisel ning enne lõpliku otsuse eelnõu ettepaneku koostamist ja järelvalvenõukogule esitamist teavitab uurimisüksus asjaomast järelevalve alla kuuluvat üksust kirjalikult läbiviidud uurimise käigus tuvastatud asjaoludest ning esitatud vastuväidetest.
2. Lõikes 1 osutatud teates teavitab uurimisüksus asjaomast järelevalve alla kuuluvat üksust tema õigusest esitada uurimisüksusele kirjalikult märkuseid faktiliste tulemuste ning üksuse suhtes esitatud ja teates märgitud vastuväidete kohta, ning sätestab mõistliku tähtaja kõnealuste märkuste esitamiseks. EKP ei ole kohustatud võtma arvesse kirjalikke märkuseid, mis laekuvad pärast uurimisüksuse kehtestatud tähtaega.
3. Samuti võib uurimisüksus pärast lõike 1 kohaselt esitatud teadet kutsuda asjaomase järelevalve alla kuuluva üksuse osalema suulisel arutamisel. Uurimisaluseid pooli võivad suulisel arutamisel esindada ja/või abistada juristid või muud kvalifitseeritud isikud. Suuline arutamine ei ole avalik.
4. Uurimisaluse järelevalve alla kuuluva üksuse õigus tutvuda uurimisüksuse toimikuga määratakse kooskõlas artikliga 32.

Artikkel 127

Toimiku läbivaatamine järelevalvenõukogu poolt

1. Kui uurimisüksus leiab, et järelevalve alla kuuluvale üksusele tuleks määrata rahaline halduskaristus, esitab uurimisüksus järelevalvenõukogule lõpliku otsuse eelnõu ettepaneku, milles määratakse, et kõnealune järelevalve alla kuuluv üksus on toime pannud rikkumise ja täpsustatakse määratav rahaline halduskaristus. Uurimisüksus esitab järelevalvenõukogule ka oma uurimistoimiku.
2. Lõpliku otsuse eelnõu ettepanekus tugineb uurimisüksus üksnes faktilistele asjaoludele ja vastuväidetele, mille kohta järelevalve alla kuuluv üksus on saanud esitada oma märkused.
3. Kui järelevalvenõukogu leiab, et uurimisüksuse esitatud toimik on mittetäielik, võib ta tagastada toimiku uurimisüksusele koos põhjendatud nõudega esitada lisateavet. Kohaldatakse artiklit 125.
4. Kui järelevalvenõukogu nõustub täieliku toimiku põhjal uurimisüksuse lõpliku otsuse eelnõu ettepanekuga ühe või enama rikkumise kohta ja sellise otsuse faktiliste kaalutlustega, võtab ta vastu uurimisrühma esitatud lõpliku otsuse rikkumise või rikkumiste kohta, mille toimumise asjaoluga ta nõustub. Ulatuses, milles järelevalvenõukogu ettepanekuga ei nõustu, võetakse vastu otsus vastavalt käesoleva artikli asjakohastele lõigetele.
5. Kui järelevalvenõukogu leiab täieliku toimiku põhjal, et lõikes 1 osutatud lõpliku otsuse eelnõu ettepanekus kirjeldatud faktilisi asjaolusid ei saa lugeda piisavaks tõendiks artiklis 124 osutatud rikkumise kohta, võib järelevalvenõukogu võtta vastu lõpliku otsuse eelnõu, millega juhtumi menetlemine lõpetatakse.

6. Kui järelevalvenõukogu nõustub täieliku toimiku põhjal uurimisüksuse lõpliku otsuse eelnõu ettepanekus esitatud otsustusega, et asjaomane järelevalve alla kuuluv üksus on toime pannud rikkumise, kuid ei nõustu rahaliste halduskaristuste kohta esitatud soovitusel, võtab ta lõpliku otsuse eelnõu vastu, täpsustades rahalise halduskaristuse, mida ta peab asjakohaseks.
7. Kui järelevalvenõukogu ei nõustu täieliku toimiku põhjal uurimisüksuse ettepanekuga, kuid leiab, et järelevalve alla kuuluv üksus on toime pannud mõne teise rikkumise, või et uurimisüksuse ettepanek põhineb teistsugustel faktilistel kaalutlustel, teavitab ta asjaomast järelevalve alla kuuluvat üksust kirjalikult järelevalvenõukogu tuvastatud asjaoludest ja järelevalve alla kuuluva üksuse suhtes esitatud vastuväidetest. Järelevalvenõukogu suhtes kohaldatakse artikli 126 lõikeid 2 kuni 4.
8. Järelevalvenõukogu valmistab ette lõpliku otsuse eelnõu, milles määratakse, kas asjaomane järelevalve alla kuuluv üksus on rikkumise toime pannud või mitte ning täpsustatakse võimalikud määratavad rahalised halduskaristused.
9. Järelevalvenõukogu poolt vastu võetavad lõplikud otsuse eelnõud, mille suhtes tuleb ettepanek teha EKP nõukogule, tuginevad üksnes faktidele ja vastuväidetele, mille kohta järelevalve alla kuuluv üksus on saanud esitada oma märkused.

Artikkel 128

Aastase kogukäibe määratlus rahaliste halduskaristuste ülempiiri määramiseks

SSM määruse artikli 18 lõikes 1 osutatud aastane kogukäibe tähendab järelevalve alla kuuluva üksuse aastast käivet järelevalve alla kuuluva üksuse viimase raamatupidamise aastaaruande põhjal vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 67 määratlusele. Kui rikkumise toime pannud järelevalve alla kuuluv üksus moodustab järelevalve alla kuuluva grupi osa, on aastaseks kogukäibeks järelevalve alla kuuluva grupi viimases konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandes esitatud aastane kogukäibe.

Jaotis 3

Perioodilised karistusmaksed

Artikkel 129

Perioodiliste karistusmaksete suhtes kohaldatav menetluskord

1. EKP järelevalveotsuse või -määruse jätkuva rikkumise korral võib EKP määrata perioodilised karistusmaksed eesmärgiga sundida asjaomaseid isikuid kõnealust järelevalveotsust või -määrust järgima. EKP kohaldab SSM määruse artiklis 22 ja käesoleva määruse III osa jaotises 2 sätestatud menetluskorda.
2. Perioodiline karistusmaks peab olema tõhus ja proportsionaalne. Perioodilist karistusmakset arvestatakse rikkumise iga päeva kohta kuni asjaomane isik viib oma tegevuse kõnealuse EKP järelevalveotsuse või -määrusega kooskõlla.

3. Perioodiliste karistusmaksete ülempiirid on määratletud määruses (EÜ) nr 2532/98. Asjaomane periood algab perioodilise karistusmakse määramise otsuses sätestatud kuupäeval. Otsuses sätestatav varaseim kuupäev on kuupäev, mil isikut teavitatakse kirjalikult EKP põhjendustest perioodilise karistusmakse määramise kohta. Koos kirjaliku teatega võidakse anda isikule võimalus esitada oma seisukoht kooskõlas SSM määruse artikliga 22.
4. Perioodilisi karistusmaksmeid võib määrata kõige rohkem kuueks kuuks alates lõikes 3 osutatud otsuses märgitud kuupäevast.

Jaotis 4

Tähtajad

Artikkel 130

Rahaliste halduskaristuste määramise aegumistähtaeg

1. EKP volituste suhtes määrata järelevalve alla kuuluvatele üksustele rahalisi halduskaristusi kehtib aegumistähtaeg viis aastat, mida arvestatakse alates rikkumise kuupäevast. Käimasolevate või korduvate rikkumiste korral arvestatakse aegumistähtaega alates kuupäevast, mil rikkumine lõppeb.
2. EKP poolt artiklis 124 määratletud rikkumise uurimise või menetlemise eesmärgil võetavad meetmed peatavad rahalise halduskaristuse määramise aegumistähtaja kulgemise. Aegumistähtaja kulgemine peatub alates kuupäevast, mil asjaomast järelevalve alla kuuluvat üksust meetmest teavitatakse.
3. Pärast peatamist algab aegumistähtaja arvestamine algusest. Aegumistähtaeg lõppeb siiski hiljemalt kuupäeval, mil on möödunud aegumistähtajast kaks korda pikem periood, kui EKP ei ole määranud rahalist halduskaristust. Nimetatud perioodi pikendatakse ajavahemiku võrra, mille jooksul aegumistähtaeg oli vastavalt lõikele 5 peatatud.
4. Rahalise halduskaristuse määramise aegumistähtaeg peatatakse mis tahes perioodiks, mille jooksul EKP nõukogu otsuse suhtes kohaldatakse läbivaatamismenetlust vaidlustusnõukogus või kaebusmenetlust Euroopa Kohtus.
5. Aegumistähtaeg peatatakse ka perioodiks, mil seoses samade faktiliste asjaoludega on järelevalve alla kuuluva üksuse suhtes käimas kriminaalmenetlus.

Artikkel 131

Rahaliste halduskaristuste jõustamise aegumistähtjad

1. EKP volituste suhtes jõustada vastavalt SSM määruse artikli 18 lõigetele 1 ja 7 vastu võetud otsuseid kehtib aegumistähtaeg viis aastat, mida arvestatakse alates asjaomase otsuse vastuvõtmise kuupäevast.
2. Asjaomase rahalise halduskaristuse raames makse või maksetingimuste jõustamiseks võetavatest meetmetest tulenevalt peatub rahalise halduskaristuse jõustamise aegumistähtaja kulgemine.
3. Pärast peatamist algab aegumistähtaja arvestamine algusest.
4. Rahaliste halduskaristuste jõustamise aegumistähtaja kulgemine peatub seniks, kuni:
 - a) on antud aega maksmiseks;
 - b) maksekohustuse täitmine on peatatud vastavalt EKP nõukogu või Euroopa Kohtu otsusele.

Jaotis 5

Otsuste avaldamine ja teabevahetus

Artikkel 132

Otsuste avaldamine rahaliste halduskaristuste kohta

1. EKP avaldab põhjendamatu viivitusega oma ametlikul veebilehel otsuse, millega osalevas liikmesriigis järelevalve alla kuuluva üksuse suhtes määratakse artiklis 120 määratletud rahaline halduskaristus, kaasa arvatud teabe rikkumise liigi ja olemuse kohta ning asjaomase järelevalve alla kuuluva üksuse identiteedi kohta, välja arvatud juhul, kui selline avaldamine kas:
 - a) ohustaks finantsturgude stabiilsust või käimasolevat kriminaaluurimist, või
 - b) põhjustaks, kui seda on võimalik kindlaks teha, asjaomasele järelevalve alla kuuluvale üksusele ebaproportsionaalset kahju.Sellises olukorras avaldatakse rahalised halduskaristused anonüümselt. Kui nimetatud asjaolusid mõistliku aja möödudes tõenäoliselt enam ei esine, võib käesoleva lõike alusel ettenähtud avaldamise vastava ajavahemiku võrra edasi lükata.
2. Kui Euroopa Kohtu menetluses on lõikes 1 osutatud otsusega seotud kaebus, avaldab EKP põhjendamatu viivitusega oma veebilehel teabe kõnealuse kaebuse staatuse ja tulemuse kohta.
3. EKP tagab, et lõigete 1 ja 2 alusel avaldatud teave jääb ametlikule veebilehele vähemalt viieks aastaks.

Artikkel 133

Euroopa Pangandusjärelevalve teavitamine

Võttes arvesse SSM määruse artiklis 27 osutatud ametisaladuse hoidmise nõudeid, teavitab EKP Euroopa Pangandusjärelevalvet kõikidest euroala liikmesriigis järelevalve alla kuuluva üksuse suhtes kohaldatavatest artiklis 120 määratletud rahalistest halduskaristustest ning karistustega seoses esitatud kaebustest ja nende tulemustest.

Jaotis 6

EKP ja euroala liikmesriikide riiklike pädevate asutuste vaheline koostöö SSM määruse artikli 18 lõike 5 raames

Artikkel 134

Järelevalve alla kuuluvad olulised üksused

1. Ilma et see piiraks riikliku pädeva asutuse võimalust alustada omal algatusel menetlust seoses riigisisese õiguse kohaldamisega ülesannete osas, mida ei ole EKP-le antud, alustab riiklik pädev asutus järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste suhtes menetlusi üksnes siis, kui see on vajalik SSM määrusega EKP-le antud ülesannete täitmiseks EKP taotlusel, eesmärgiga võtta meetmeid tagamaks asjakohaste karistuste määramine juhtudel, mis ei ole hõlmatud SSM määruse artikli 18 lõikega 1. Need juhud hõlmavad järgmise kohaldamist:
 - a) mitterahalised karistused otsekohaldatavate liidu õigusaktide rikkumise korral juriidiliste või füüsiliste isikute poolt, ning ka rahalised karistused otsekohaldatavate liidu õigusaktide rikkumise korral füüsiliste isikute poolt;
 - b) mis tahes rahalised või mitterahalised karistused liidu direktiive üle võtvate riigisiseste õigusaktide rikkumise korral juriidiliste või füüsiliste isikute poolt;
 - c) mis tahes rahalised või mitterahalised karistused, mis määratakse kooskõlas asjaomase riigi õigusaktidega, millega euroala liikmesriikide riiklikele pädevatele asutustele antakse erivolitused, mida hetkel liidu õigusaktide alusel ei nõuta.
2. Riiklik pädev asutus võib paluda EKP-l esitada taotlus menetluse alustamiseks lõikes 1 osutatud juhtudel.
3. Osaleva liikmesriigi riiklik pädeva asutus teavitab EKPD lõike 1 kohaselt EKP taotlusel alustatud karistusmenetluse lõpetamisest. Eelkõige teavitatakse EKPD määratud karistustest, kui neid on määratud.

Artikkel 135

Aruandlus seoses järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksustega

Asjaomane riiklik pädev asutus teavitab EKPd korrapäraselt kõikidest järelevalve alla kuuluvatele vähem olulistele üksustele riikliku pädeva asutuse järelevalveülesannete täitmisega seoses määratud halduskaristustest.

Jaotis 7

Kriminaalkuriteod

Artikkel 136

Tõendid kriminaalkuriteole viitavate faktiliste asjaolude kohta

Kui EKP-l on oma SSM määrusest tulenevaid ülesandeid täites alust kahtlustada kriminaalkuriteo toimepanemist, esitab ta asjaomasele riiklikule pädevale asutusele taotluse anda juhtum kooskõlas riigisisese õigusega üle asjakohastele asutustele uurimiseks ja võimalikuks kriminaalvastutusele võtmiseks.

Jaotis 8

Karistuste määramisest laekunud tulu

Artikkel 137

Karistuste määramisest laekunud tulu

EKP poolt SSM määruse artikli 18 lõigete 1 ja 7 kohaselt määratud rahalistest halduskaristustest laekunud tulu kuulub EKP-le.

XI OSA

Juurdepäas teabele, aruandlus, uurimised ja kohapealsed kontrollid

Jaotis 1

Üldpõhimõtted

Artikkel 138

EKP ja riiklike pädevate asutuste vaheline koostöö seoses SSM määruse artiklites 10 kuni 13 osutatud volitustega

Käesoleva osa sätteid kohaldatakse järelevalve alla kuuluvate oluliste üksuste suhtes. Samuti kohaldatakse käesoleva osa sätteid järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste suhtes, kui EKP vastavalt SSM määruse artikli 6 lõike 5 punktile d otsustab kasutada SSM määruse artiklites 10 kuni 13 osutatud volitusi seoses järelevalve alla kuuluva vähem olulise üksusega. See ei piira riiklike pädevate asutuste pädevust teostada järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksuste üle otsesest järelevalvet vastavalt SSM määruse artikli 6 lõikele 6.

Jaotis 2

Koostöö seoses teabenõuetega

Artikkel 139

Ühekordsed teabenõuded kooskõlas SSM määruse artikliga 10

1. Kooskõlas SSM määruse artikliga 10 ning võttes arvesse ja järgides asjakohast liidu õigust võib EKP nõuda, et SSM määruse artikli 10 lõikes 1 osutatud juriidiline või füüsiline isik esitaks kogu teabe, mis on vajalik SSM määrusega EKP-le antud ülesannete täitmiseks. EKP täpsustab asjakohase teabe ja tähtaja, mille jooksul kõnealune teave tuleb EKP-le esitada.
2. Enne SSM määruse artikli 10 lõike 1 kohaselt esitatava teabe nõudmist võtab EKP kõigepealt arvesse riiklikele pädevatele asutustele juba kättesaadavat teavet.
3. EKP teeb asjaomasele riiklikule pädevale asutustele kättesaadavaks teabe, mis on saadud juriidilistelt või füüsilistelt isikutelt, kellele teabenõue esitati.

Jaotis 3

Aruandlus

Artikkel 140

Pädevatele asutustele esitatavate järelevalvearuannetega seotud ülesanded

1. EKP tagab vastavuse asjakohase liidu õigusega, millega krediidiasutustele kehtestatakse pädevatele asutustele aruandlusnõuded.
2. Selleks on EKP-le seoses järelevalve alla kuuluvate oluliste üksustega antud järelevalvearuandlust käsitlevates asjakohastes liidu õigusaktides sätestatud ülesanded ja volitused. Riiklikel pädevatel asutustel on seoses järelevalve alla kuuluvate vähem oluliste üksustega pädevatele asutustele aruannete esitamist käsitlevates asjakohastes liidu õigusaktides sätestatud ülesanded ja volitused.
3. Olenemata lõikest 2 ning kui ei ole sätestatud teisiti, esitab iga järelevalve alla kuuluv üksus oma asjaomasele riiklikule pädevale asutusele asjakohase liidu õigusega kooskõlas korrapäraselt esitatava teabe. Kui ei ole selgesõnaliselt sätestatud teisiti, esitatakse kogu järelevalve alla kuuluvate üksuste poolt esitatav teave riiklikele pädevatele asutustele. Riiklikud pädevad asutused teostavad esmase andmete kontrolli ja teevad asjaomase teabe kättesaadavaks EKP-le.
4. EKP võtab järelevalve alla kuuluvate üksuste esitatavate andmete kogumise ja kvaliteedikontrolliga seotud menetluste korraldamisel arvesse ja järgib asjakohast liidu õigust ja Euroopa Pangandusjärelevalve rakenduslikke tehnilisi standardeid.

Artikkel 141

Korrapärase ajavahemike tagant esitatavad teabenõuded kooskõlas SSM määruse artikliga 10

1. Kooskõlas SSM määruse artikliga 10 ja eelkõige EKP volitusega nõuda teabe esitamist korrapärase ajavahemike tagant ja kindlaksmääratud kujul järelevalve või sellega seotud statistilistel eesmärkidel ning võttes arvesse ja järgides asjakohast liidu õigust, võib EKP nõuda järelevalve alla kuuluvatelt üksustelt täiendava järelevalvealase teabe esitamist, kui nimetatud teave on EKP-le vajalik SSM määrusega antud ülesannete täitmiseks. Vastavalt asjakohases liidu õiguses sätestatud tingimustele võib EKP täpsustada eelkõige esitatava teabe liigid, aga ka asjaomase teabe esitamise menetlused, kuju, sageduse ja tähtsused.
2. Kui EKP nõuab, et SSM määruse artikli 10 lõikes 1 määratletud juriidilised või füüsilised isikud esitaksid teavet korrapärase ajavahemike tagant, kohaldatakse vastavalt käesoleva määruse artikli 140 lõiget 3 ja 4.

Jaotis 4

Koostöö seoses üldiste uurimistega

Artikkel 142

Üldiste uurimiste algatamine kooskõlas SSM määruse artikliga 11

EKP viib SSM määruse artikli 10 lõikes 1 osutatud juriidiliste või füüsiliste isikute suhtes uurimisi läbi EKP otsuse alusel. Nimetatud otsus sisaldab alljärgnevat teavet:

- a) otsuse õiguslik alus ja eesmärk;
- b) kavatsus kasutada SSM määruse artikli 11 lõikes 1 sätestatud volitusi;
- c) asjaolu, et uurimise takistamist isiku poolt, kelle suhtes uurimist läbi viiakse, käsitletakse EKP otsuse rikkumiseks SSM määruse artikli 18 lõike 7 tähenduses, ilma et see piiraks riigisisese õiguse kohaldamist.

Jaotis 5

Kohapealsed kontrollid

Artikkel 143

EKP otsus viia läbi kohapealne kontroll kooskõlas SSM määruse artikliga 12

1. Vastavalt SSM määruse artiklile 12 määrab EKP talle SSM määrusega antud ülesannete täitmiseks kooskõlas artikliga 144 kohapealse kontrolli rühmad, kes viivad SSM määruse artikli 10 lõikes 1 osutatud juriidilise isiku ruumides läbi kõik kohapealsed kontrollid.
2. Ilma et see piiraks artikli 142 kohaldamist ning vastavalt SSM määruse artikli 12 lõikele 3 viiakse kohapealseid kontrolle läbi EKP otsuse alusel, milles märgitakse ära vähemalt järgmine teave:
 - a) kohapealse kontrolli ese ja eesmärk, ja
 - b) asjaolu, et kohapealse kontrolli takistamist juriidilise isiku poolt, kelle suhtes kontrolli kohaldatakse, loetakse EKP otsuse rikkumiseks SSM määruse artikli 18 lõike 7 tähenduses, ilma et see piiraks riigisisese õiguse kohaldamist.
3. Kui kohapealne kontroll järgneb artiklis 142 osutatud EKP otsuse alusel läbiviidavale uurimisele ning eeldusel, et kohapealsel kontrollil on uurimisega sama eesmärk ja ulatus, tagatakse EKP ametnikele ning EKP ja riikliku pädeva asutuse volitatud teistele isikutele juurdepääs asjaomase juriidilise isiku, kelle suhtes on sama otsuse alusel algatatud uurimine, tööruumidele ja kinnistule, kooskõlas SSM määruse artikli 12 lõigetega 2 ja 4 ning ilma et see piiraks SSM määruse artikli 13 kohaldamist.

Artikkel 144

Kohapealse kontrolli rühmade moodustamine ja koosseis

1. EKP vastutab kohapealse kontrolli rühmade moodustamise ja koosseisu kinnitamise eest riiklike pädevate asutuste osalemisel kooskõlas SSM määruse artikliga 12.
2. EKP määrab EKP ja riikliku pädeva asutuse töötajate hulgast kohapealse kontrolli rühma juhi.

Artikkel 145

Kohapealse kontrolli kord ja kohapealsest kontrollist teavitamine

1. EKP teavitab juriidilist isikut, kelle suhtes viiakse läbi kohapealne kontroll, artikli 143 lõikes 2 osutatud EKP otsusest ja kohapealse kontrolli rühma liikmete nimedest vähemalt viis tööpäeva enne kohapealse kontrolli algust. EKP teavitab liikmesriigi riiklikku pädevat asutust, kus kohapealne kontroll läbi viiakse, vähemalt üks nädal enne juriidilise isiku, kelle suhtes kohapealne kontroll läbi viiakse, teavitamist.
2. Kui see on tingitud kontrollide nõuetekohase läbiviimise ja tõhususe vajadusest, võib EKP viia kohapealse kontrolli läbi kõnealust juriidilist isikut eelnevalt teavitamata. Riiklikku pädevat asutust teavitatakse võimalikult vara enne kohapealse kontrolli alustamist.

Artikkel 146

Kohapealsete kontrollide läbiviimine

1. Kohapealse kontrolli läbiviijad järgivad kohapealse kontrolli rühma juhi juhiseid.
2. Kui üksus, kelle suhtes kohapealset kontrolli läbi viiakse, on järelevalve alla kuuluv oluline üksus, vastutab kohapealse kontrolli rühma juht kohapealse kontrolli rühma ja järelevalve alla kuuluva olulise üksuse järelevalve eest vastutava ühise järelevalverühma vahelise tegevuse koordineerimise eest.

XII OSA ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

Artikkel 147

EKP otsese järelevalve algus, kui EKP oma ülesandeid esmakordselt täitma hakkab

1. Vähemalt kaks kuud enne 4. novembrit 2014 adresseerib EKP otsuse igale järelevalve alla kuuluvale üksusele, kelle suhtes EKP hakkab talle SSM määrusega antud ülesandeid täitma, kinnitades, et see oluline üksus kuulub järelevalve alla. Üksuste puhul, kes on järelevalve alla kuuluva olulise grupi liikmed, teavitatakse järelevalve alla kuuluvat üksust otsusest kõrgeimal konsolideerimise tasandil. Nimetatud otsused jõustuvad 4. novembril 2014.
2. Olenemata lõikest 1, kui EKP alustab talle antud ülesannete täitmist enne 4. novembrit 2014, adresseerib ta otsuse asjaomasele üksusele ja asjaomastele riiklikele pädevatele asutustele. Kui otsuses ei ole sätestatud teisiti, jõustub otsus selle kättesaamisel. Asjaomaseid riiklikke pädevaid asutusi teavitatakse otsuse väljastamise kavatsusest võimalikult vara.
3. Enne otsuse vastuvõtmist kooskõlas lõikega 1 annab EKP asjaomasele järelevalve alla kuuluvale üksusele või järelevalve alla kuuluva grupi puhul järelevalve alla kuuluvale üksusele konsolideerimise kõrgeimal tasandil võimaluse esitada kirjalikke märkuseid.

Artikkel 148

Riiklike pädevate asutuste poolt EKP-le järelevalve ja riskiprofiili kohta esitatava aruande vormi määramine

1. Riiklikud pädevad asutused esitavad hiljemalt 4. augustiks 2014 EKP-le krediidasutuste nimed, kellele nad on tegevusloa andnud, ning ka aruande asjaomaste krediidasutuste kohta EKP määratud vormis.
2. Olenemata lõikest 1, kui EKP alustab talle antud ülesannete täitmist enne 4. novembrit 2014, võib ta nõuda, et riiklikud pädevad asutused esitaksid EKP-le asjaomaste krediidasutuste nimed ning aruande EKP määratud vormis vastavas nõudes märgitud mõistliku tähtaja jooksul.

Artikkel 149

Pooleliolevate menetluste jätkuvus

Kui EKP ei otsusta teisiti, kohaldatakse riikliku pädeva asutuse algatatud järelevalvemenetluste, sealhulgas ühiste menetluste suhtes, mis SSM määruse alusel hakkavad kuuluma EKP pädevusse ja mis on algatatud enne 4. novembrit 2014, artiklis 48 sätestatud menetlusi.

Artikkel 150

Riiklike pädevate asutuste järelevalveotsused

Ilma et see piiraks EKP poolt SSM määrusega antud volituste kasutamist, jäävad riiklike pädevate asutuste poolt enne 4. novembrit 2014 vastu võetud järelevalveotsused mõjutamata.

Artikkel 151

Liikmesriigid, mille rahaühikuks saab euro

1. Võttes arvesse lõiget 2, kui Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 139 kehtestatud erand liikmesriigi suhtes kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 140 kehtetuks tunnistatakse, kohaldatakse asjaomase liikmesriigi riikliku pädeva asutuse algatatud järelevalvemenetlustele või vastuvõetud järelevalveotsustele artikleid 148 kuni 150.
2. Artiklites 149 ja 150 esitatud viidet 4. novembrile 2014 tõlgendatakse viitena kuupäevale, mil asjaomases liikmesriigis euro kasutusele võetakse.

Artikkel 152

Olemasolevate kokkulepete jätkuvus

Kõik riikliku asutuse poolt enne 4. novembrit 2014 teiste asutustega sõlmitud olemasolevad koostöökokkulepped, mis vähemalt osaliselt hõlmavad SSM määrusega EKP-le üle antud ülesandeid, jäävad kehtima. EKP võib otsustada osaleda sellistes olemasolevates koostöökokkulepetes kõnealuste kokkulepete suhtes kehtiva korra kohaselt või sõlmida kolmandate osapooltega uusi koostöökokkuleppeid seoses EKP-le SSM määrusega antud ülesannete täitmisega. Riiklik pädev asutus jätkab olemasolevate koostöökokkulepete rakendamist üksnes ulatuses, milles neid ei asenda EKP koostöökokkulepped. Kui nii on olemasolevate koostöökokkulepete täitmiseks vajalik, vastutab riiklik pädev asutus EKP abistamise eest, eelkõige teostades oma kokkulepetest tulenevaid õigusi ja täites oma kohustusi EKPga koordineeritult.

Artikkel 153

Lõppsätted

Käesolev määrus jõustub 4. mail 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja kõikides liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Frankfurt Maini ääres, [päev kuu AAAA]

EKP nõukogu nimel

EKP president

Mario DRAGHI